

**Porvoon kaupungin
varhaiskasvatussuunnitelma
1.8.2022**

Nimi	Porvoon kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma 1.8.2022
Kunta	Porvoo
Hyväksymispäivämäärä	19.5.2022
Pdf luotu	31.5.2022

SISÄLTÖ

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat.	1
1.1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja niiden velvoittavuus.	1
1.2. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma.	2
1.3. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma.	3
1.3.1. Lapsi aloittaa varhaiskasvatuksessa.	5
1.3.2. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatiminen ja arviointi.	6
2. Varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet.	8
2.1. Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet.	8
2.2. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot.	10
2.3. Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua.	12
2.4. Arvoperusta.	13
2.5. Oppimiskäsitys.	14
2.6. Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus.	15
2.7. Laaja-alainen osaaminen.	16
2.7.1. Ajattelu ja oppiminen.	16
2.7.2. Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu.	17
2.7.3. Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot.	17
2.7.4. Monilukutaito.	17
2.7.5. Digitaalinen osaaminen.	18
2.7.6. Osallistuminen ja vaikuttaminen.	18
3. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri.	19
3.1. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet.	20
3.1.1. Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä.	21
3.1.2. Leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö.	23
3.1.3. Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo.	23
Osallisuus.	24
Yhdenvertaisuus ja tasa-arvo.	26
3.1.4. Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus.	26
3.1.5. Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa.	28
Päiväkodin yhteisöllinen hyvinvointiryhmä.	28
Sosiaalisten taitojen ja vuorovaikutuksen vahvistaminen, kiusaamiselta suojaaminen ja siihen puuttuminen.	29
3.2. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt.	32
3.3. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa.	34

3.3.1. Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö.	34
3.3.2. Yhteistyö eri tahojen kanssa.	36
4. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen.	39
4.1. Pedagogisen toiminnan viitekehys.	39
4.2. Pedagoginen dokumentointi.	40
4.3. Monipuoliset työtavat.	42
4.4. Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä.	44
4.5. Oppimisen alueet.	45
4.5.1. Kielten rikas maailma.	46
4.5.2. Ilmaisun monet muodot.	49
4.5.3. Minä ja meidän yhteisömme.	51
4.5.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni.	53
4.5.5. Kasvan, liikun ja kehityn.	56
Liikunnallinen toiminta.	57
Terveys ja turvallisuus.	58
4.6. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia.	59
4.6.1. Kaksikielinen varhaiskasvatus.	61
Kielikylpy Porvoossa.	62
4.6.2. Vieraskielisten ja monikielisten lasten kielen tukeminen Porvoon varhaiskasvatuksessa.	63
5. Lapsen tuki.	66
5.1. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet ja vastuut.	66
5.1.1. Tuen johtamisrakenne Porvoossa.	67
5.2. Yhteistyö tuen aikana.	68
5.2.1. Lapsen ja huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö.	68
5.2.2. Monialainen yhteistyö.	68
5.2.3. Yhteistyö Porvoossa.	69
5.3. Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa.	69
5.3.1. Yleinen tuki.	70
5.3.2. Tehostettu tuki.	70
5.3.3. Erityinen tuki.	70
5.3.4. Kolmitasoinen tuki Porvoossa.	71
5.3.5. Tuen muodot.	72
Tuen toteuttamisen pedagogiset, rakenteelliset ja hoidolliset järjestelyt Porvoossa.	73
5.4. Lapsen tuen arviointi.	74
5.5. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana.	75

5.6. Päätös tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista.	76
5.6.1. Päätöksenteko tehostusta ja erityisestä tuesta, rakenteellisista tukitoimista sekä tukipalveluista.	77
6. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus.	79
7. Toiminnan arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa.	80
7.1. Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen.	80

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on varhaiskasvatuslain perusteella Opetushallituksen antama valtakunnallinen määräys, jonka mukaan paikalliset ja lasten varhaiskasvatussuunnitelmat laaditaan ja varhaiskasvatus toteutetaan. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden laatimista ohjaa erityisesti varhaiskasvatuslaki, jossa säädetään lapsen oikeudesta varhaiskasvatukseen sekä varhaiskasvatuksen tavoitteista. Esiopetus, jota säätelee perusopetuslaki, on osa varhaiskasvatusta. Esiopetusta ohjaa Opetushallituksen määräyksenä annettu Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet.

Varhaiskasvatus on osa suomalaista koulutusjärjestelmää sekä tärkeä vaihe lapsen kasvun ja oppimisen polulla. Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tukea lapsen oppimisen edellytyksiä, edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista inklusiivisten periaatteiden mukaisesti. Periaatteisiin kuuluu kaikkia lapsia koskevat yhtäläiset oikeudet, tasa-arvoisuus, yhdenvertaisuus, syrjimättömyys, moninaisuuden arvostaminen sekä sosiaalinen osallisuus ja yhteisöllisyys. Inklusiivisuus on käsitteenä laaja ja se tulee nähdä kaikkia lapsia koskevana ja varhaiskasvatuksen järjestämiseen liittyvänä periaatteena, arvona ja kokonaisvaltaisena tapana ajatella. Tämä perusteasiakirja on laadittu inklusion periaatteiden mukaisesti, joita tarkastellaan erityisesti arvoperustaa käsittelevässä luvussa 2, toimintakulttuurin näkökulmasta luvussa 3 ja lapsen tuen näkökulmasta luvussa 5. Huoltajilla on ensisijainen vastuu lasten kasvatuksesta. Varhaiskasvatus tukee ja täydentää kotien kasvatustehtävää ja vastaa omalta osaltaan lasten hyvinvoinnista.

Varhaiskasvatuksen valtakunnallisen ohjauksen tarkoituksena on luoda yhdenvertaiset edellytykset varhaiskasvatukseen osallistuvien lasten kokonaisvaltaiselle kasvuille, kehitykselle ja oppimiselle.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden lähtökohtana ovat lasten kasvuympäristön ja varhaiskasvatuksen toimintaympäristön muutokset. Lisäksi perusteissa on otettu huomioon lainsäädännön muutokset. Perusteita on valmisteltu sidosryhmäyhteistyössä hyödyntäen uusimpia tutkimus- ja kehittämistyön tuloksia.

Varhaiskasvatussuunnitelmakokonaisuus on kolmitasoinen. Se koostuu valtakunnallisesta varhaiskasvatussuunnitelman perusteista, paikallisista varhaiskasvatussuunnitelmista sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmista.

1.1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja niiden velvoittavuus

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tehtävänä on tukea ja ohjata varhaiskasvatuksen järjestämistä, toteuttamista ja kehittämistä sekä edistää laadukkaan ja yhdenvertaisen varhaiskasvatuksen toteutumista koko maassa. Varhaiskasvatuksella tarkoitetaan suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatuksen, opetuksen ja hoidon muodostamaa kokonaisuutta, jossa painottuu erityisesti pedagogiikka.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määrätään varhaiskasvatuksen toteuttamisen keskeisistä tavoitteista ja sisällöistä, varhaiskasvatuksen järjestäjän ja lasten huoltajien välisestä yhteistyöstä, monialaisesta yhteistyöstä sekä lapsen varhaiskasvatussuunnitelman sisällöstä.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on varhaiskasvatuksen järjestäjiä oikeudellisesti velvoittava määräys. Perusteasiakirja sisältää määräysten lisäksi kokonaisuuden ymmärtämistä avaavaa tekstiä. Jokaisen luvun päätteeksi on koottu paikallisesti päätettäviä asioita, jotka ohjaavat paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimista ja varhaiskasvatuksen toteuttamista.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa on myös viittauksia lainsäädäntöön. Viittausten tarkoituksena on selvittää perustetekstin yhteyttä lainsäädännölliseen perustaan.

Tässä perusteasiakirjassa tarkoitetaan **varhaiskasvatuksen järjestäjällä** kuntaa, kuntayhtymää tai yksityistä palveluntuottajaa. Käsitettä huoltaja käytetään tarkoittaessa lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa.

1.2. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatuksen järjestäjien tulee laatia ja hyväksyä valtakunnallisten varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden pohjalta paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat. Varhaiskasvatussuunnitelman laatimisvelvoite koskee myös kunnan hankkimaa avointa varhaiskasvatustoimintaa ja kunnan valvomaa yksityistä lasten päiväkotitoimintaa tai yksityistä perhepäivähoitoa. Paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat ovat velvoittavia ja niitä tulee arvioida ja kehittää. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voidaan laatia kaikkia toimintamuotoja koskevaksi (päiväkotitoiminta, perhepäivähoito ja avoin varhaiskasvatustoiminta) tai kullekin toimintamuodolle erikseen. Varhaiskasvatuksen järjestäjät voivat sopia järjestäjärajat ylittävistä yhteistyöstä varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa, arvioitaessa ja kehitettäessä.

Varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan siten, että se määrittelee, ohjaa ja tukee varhaiskasvatuksen järjestämistä paikallisesti. Suunnitelmaa laadittaessa tulee ottaa huomioon paikalliset erityispiirteet, mahdolliset pedagogiset painotukset, lasten tarpeet sekä varhaiskasvatusta koskevan arviointitiedon ja kehittämistyön tulokset. Paikalliset suunnitelmat voivat tarkentaa valtakunnallisia perusteita, mutta ne eivät voi sulkea pois mitään lain, asetuksen tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden edellyttämää tavoitetta tai sisältöä.

Varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa otetaan huomioon muut paikallisella tasolla tehtävät suunnitelmat, kuten

- varhaiskasvatusta, lapsia ja perheitä koskevat suunnitelmat
- esiopetuksen opetussuunnitelma
- perusopetuksen opetussuunnitelma
- mahdollinen perusopetukseen valmistavan opetuksen opetussuunnitelma
- lastensuojelulain mukainen lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma
- kotoutumissuunnitelma
- yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelma.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä huolehtii siitä, että varhaiskasvatuksen henkilöstölle, huoltajille sekä lapsille annetaan mahdollisuus osallistua paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen.

Lapsen kasvun ja oppimisen polun jatkuvuuden ja eheyden turvaamiseksi esi- ja perusopetuksen edustajat osallistuvat varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen. Paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa tehdään yhteistyötä kunnan eri hallinnonalojen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä hoitavien viranomaisten kanssa (luku 3.3).

Varhaiskasvatuksen järjestäjä hyväksyy varhaiskasvatussuunnitelman erikseen suomenkielistä, ruotsinkielistä, saamenkielistä sekä tarvittaessa muulla kielellä annettavaa varhaiskasvatusta varten.

Varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävänä on arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin. Paikallisen varhaiskasvatuksen arvioinnissa voidaan hyödyntää kansallista varhaiskasvatuksen tietovaranto Vardasta tuotettua arviointitietoa sekä Kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen tuottamia arviointityökaluja. Arviointia käsitellään tarkemmin luvussa 7.

Porvoon kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma koskee kunnallisia ja yksityisiä päiväkoteja ja perhepäivähoitoa sekä kunnan järjestämää avointa varhaiskasvatusta. Paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa varten yhteistyön rakenteista ja käytännöistä on sovittu yhteistyössä kaupungin eri toimijoiden sekä muiden yhteistyötahojen kanssa.

Varhaiskasvatussuunnitelma on laadittu suomeksi ja ruotsiksi ja hyväksytty Sivistyslautakunnassa. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma on julkaistu ePerusteissa. Perusteteksti on sisällytetty kokonaisuudessaan paikalliseen suunnitelmaan.

Porvoon kaupungissa on suunnitelmia, toimintamalleja ja -ohjeita sekä päätöksiä, jotka ohjaavat varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen toimintaa.

- Esiopetuksen opetussuunnitelma
- Perusopetuksen opetussuunnitelma
- Perusopetukseen valmistavan opetuksen opetussuunnitelma esiopetuksessa
- Ruokailun ja ravitsemuksen linjaukset Porvoon kaupungin varhaiskasvatuksessa, peruskoulussa ja lukiossa
- Mini-Kultis -kulttuurikasvatussuunnitelma
- Turvallisuus- ja pelastussuunnitelma, yksikkökohtaiset tarkennukset, liitteenä mm.
 - Lapsen fyysinen rajoittaminen -menettelyohje
 - Lasten tapaturmat
 - Retkisuunnitelma
 - Arkistonmuodostussuunnitelma
 - Päivystävän päiväkodin turvallisuussuunnitelma
 - Varhaiskasvatuspalvelujen lääkehoitosuunnitelma
 - Äkillisen kriisin kohtaaminen varhaiskasvatuksessa
- Varhaiskasvatuksen yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelma, yksikkökohtaiset tarkennukset
- Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma
- Kielikylpysuunnitelma
- Porvoon kaupunkistrategia
- Porvoon kaupungin ilmasto-ohjelma
- Ohjelma maahanmuuttajien kotoutumisen edistämiseksi
- Palvelusetelin sääntökirja päiväkotihoidossa
- Yksityisten varhaiskasvatuspalvelujen valvontasuunnitelma

1.3. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatuksessa olevalla lapsella on varhaiskasvatuslain turvaama oikeus saada suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatusta, opetusta ja hoitoa. Näiden toteuttamiseksi laaditaan jokaiselle päiväkodissa ja perhepäivähoidossa olevalle lapselle varhaiskasvatussuunnitelma. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman lähtökohtana tulee olla lapsen etu ja tarpeet. Myös lapsen mielipide ja toiveet tulee selvittää ja huomioida lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessissa. Henkilöstön vastuulla on etsiä sopivat keinot lapsen näkökulmien selvittämiseksi. On tärkeää, että sekä huoltajan että henkilöstön havainnot ja näkemykset lapsen kehityksen ja oppimisen vaiheista sekä ryhmässä toimimisesta otetaan huomioon.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa on tärkeä tuntea lapsen osaaminen, vahvuudet, kiinnostuksen kohteet sekä yksilölliset tarpeet. Lisäksi laatimisessa otetaan huomioon lapsen kielellinen, kulttuurinen ja katsomuksellinen tausta. Suunnitelmaa laadittaessa tai päivitettäessä hyödynnetään lapsen mahdollista aiempaa varhaiskasvatussuunnitelmaa sekä pedagogista dokumentointia (luku 4.2). Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattavat tavoitteet asetetaan henkilöstön pedagogiselle toiminnalle. Ne kuvaavat sitä, miten pedagogisella toiminnalla ja oppimisympäristöillä tuetaan lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Tavoitteita asetettaessa otetaan huomioon myös huoltajan ja mahdollisten muiden asiantuntijoiden näkemykset lapsen hyvinvoinnista, kehityksestä, oppimisesta, ja tuen tarpeista.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on toiminnan suunnittelun ja arvioinnin väline. Lasten varhaiskasvatussuunnitelmista nousevat tavoitteet otetaan huomioon lapsiryhmän toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa sekä oppimisympäristöjen ja toimintakulttuurin kehittämisessä. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan lapsen aloitettua päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Suunnitelmaa tarkennetaan lapsen tarpeiden mukaan, vähintään kerran vuodessa.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessiin sisältyy eri vaiheita. Prosessiin osallistuvat lapsen opetuksesta, kasvatuksesta ja hoidosta vastaavat henkilöt yhdessä huoltajan ja lapsen kanssa. Päiväkodeissa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisesta ja arvioinnista vastaa varhaiskasvatuksen opettajaksi kelpoinen henkilö. Varhaiskasvatuksen sosionomin osaamista voidaan hyödyntää erityisesti lasten ja perheiden palvelujärjestelmän tuntemuksen osalta. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja osallistuu lapsen tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden tai niiden toteuttamisen arviointiin tarpeen mukaan. Varhaiskasvatuksen opettaja tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja voi osallistua perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessiin. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja arviointiin osallistuvat tarvittaessa myös lapsen kehitystä ja oppimista tukevat asiantuntijat tai muut tarvittavat tahot.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan lapsen mahdollinen kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tuki, sen toteuttaminen sekä tuen vaikuttavuuden ja tukitoimien toteutumisen arviointi. Jos lapsella on jokin pitkäaikainen sairaus, joka vaatii lääkehoitoa, laaditaan hänelle terveydenhuollossa lääkehoitosuunnitelma. Siltä osin kuin lääkehoitosuunnitelmaan sisältyvät tiedot ovat välttämättömiä lapsen varhaiskasvatuksen järjestämiseksi, kirjataan ne lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Lääkehoidon toteuttamisesta varhaiskasvatuksessa sovitaan paikallisesti. Varhaiskasvatuksessa annettavaa tukea käsitellään tarkemmin luvussa 5.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista sekä varhaiskasvatuksen pedagogisten toimintakäytäntöjen vaikutuksia lapsen kehitykseen ja oppimiseen seurataan säännöllisesti. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on tarkistettava vähintään kerran vuodessa. Suunnitelma on kuitenkin tarkistettava aina, kun siihen on lapsen tarpeista johtuva syy. Lapsen tuen tarvetta sekä tuen riittävyyttä, tarkoituksenmukaisuutta ja vaikuttavuutta on arvioitava ja suunnitelmaa päivitettävä aina tuen tarpeen muuttuessa. Jos lapsi saa tehostettua tai erityistä tukea, lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa päivitetään hallinnollisen päätöksen sisällön mukaisesti. Aloite suunnitelman tarkistamiseksi voi tulla lapsen kanssa työskenteleviltä henkilöiltä tai lapsen huoltajalta. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa arvioitaessa arviointi kohdistuu erityisesti toiminnan järjestelyihin, pedagogiikan toteutumiseen ja tukitoimien vaikuttavuuteen.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tulee sisältää seuraavat asiat:

- lapsen kehitykseen ja oppimiseen liittyvät vahvuudet sekä lapsen kiinnostuksen kohteet
- lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevat tavoitteet sekä toimenpiteet tavoitteiden toteuttamiseksi ja toteutumisen arviointi
- lapsen mahdollisesti tarvitsema tuki (luku 5)
- mahdollinen suunnitelma lääkähoidosta
- lapsen, henkilöstön ja huoltajan yhdessä sopimat asiat
- suunnitelman laatimiseen osallistuneet muut mahdolliset asiantuntijat
- tieto siitä, milloin suunnitelma on laadittu ja tarkistettu ja milloin suunnitelma tarkistetaan seuraavan kerran.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on salassa pidettävä. Varhaiskasvatuslain mukaan lapsen varhaiskasvatuksesta vastaavilla henkilöillä ja tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden tai niiden toteuttamisen arviointiin osallistuvilla henkilöillä on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus saada toisiltaan ja luovuttaa toisilleen sekä varhaiskasvatuksen järjestäjälle ja tuottajalle sellaiset tiedot, jotka ovat varhaiskasvatuksen järjestämisen, tuottamisen ja tuen arvioinnin kannalta välttämättömiä. Tiedonsiirron tavoitteena on turvata lapsen edun mukaisen varhaiskasvatuksen toteutuminen. Tietojen saamista ja luovuttamista koskeva säännös koskee myös tilanteita, joissa lapsi siirtyy kunnan tai yksityisen palveluntuottajan järjestämästä varhaiskasvatuksesta toisen kunnan tai palveluntuottajan järjestämään varhaiskasvatukseen tai joissa varhaiskasvatuksesta siirrytään esiopetukseen tai perusopetukseen. Lapsen asiakkuus varhaiskasvatuksessa on julkinen tieto. Lapsen varhaiskasvatuksen järjestämiseen voi kuitenkin liittyä tietoja, jotka ovat salassa pidettäviä.

1.3.1. Lapsi aloittaa varhaiskasvatuksessa

Yksityisten palveluntuottajien kohdalla lapsen varhaiskasvatuksen aloitukseen ja tutustumiseen liittyvät käytännöt voivat poiketa kunnallisten käytännöistä.

1. Varhaiskasvatuksen palvelukoordinaattori suunnittelee yhteistyössä päiväkodinjohtajan kanssa varhaiskasvatuspaikkojen järjestämisen. Palvelukoordinaattori tekee päätöksen varhaiskasvatuspaikan myöntämisestä toiminnanohjausjärjestelmässä. Päiväkodinjohtaja antaa huoltajille "Tervetuloa varhaiskasvatukseen" -esitteen joko paperisena tai välittää linkin kaupungin verkkosivuille. Päiväkodista otetaan yhteyttä perheeseen, jolloin sovitaan aloituskeskustelusta ja käynnistä päiväkodissa. Perhepäivähoitajaan perhe ottaa itse yhteyttä.

2. Lapsiryhmässä sovitaan, kuka vastaa perheen ja lapsen tutustumisesta. Sama henkilö vastaa myös aloituskeskustelusta. Aloituskeskustelu järjestetään aina, joko ennen lapsen tutustumisjaksoa tai sen aikana. Keskustelussa huoltajille esitellään varhaiskasvatuksen toimintaa ja arkea. Huoltajien kysymyksille ja näkemyksille annetaan tilaa. Huoltajille esitellään lapsen vasu ja tarkistetaan tarvittavat kirjaukset lapsen perustiedoissa. Aloituskeskustelussa käytetään vasun 1. osaa (Vasu-keskustelun valmistavat havainnot). Keskustelussa esiin nousseita asioita kirjataan esimerkiksi kohtiin Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot, Vuorovaikutus ja tunnetaidot, Kieli ja Leikki.

Kun varhaiskasvatusta aloittava lapsi on monikielinen, tarkastellaan aloituskeskustelussa huoltajan kanssa myös lapsen kieliä, niiden käyttötilanteita ja kehittymistä. Niiden lasten kohdalla, joiden kotikieliin ei lainkaan kuulu suomi tai ruotsi, otetaan käyttöön KieliPeda-työväline. KieliPedan osio 2, Monikielisen lapsen kielimaailman tarkastelu, voidaan täyttää jo osana aloituskeskustelua.

3. Lapsi voi tutustua kaksi viikkoa ennen varhaiskasvatuksen aloittamista. Tutustumiskäynnit sovitaan henkilökunnan kanssa etukäteen. Huoltaja on lapsen mukana tutustumisen ajan. Erikseen voidaan myös sopia, mikäli lapsi jää hetkeksi (1-3 krt., 2 t/kerta) ilman huoltajaa. Tapaturmavakuutus on voimassa tutustumisen aikana.

Huoltajien, joiden kieli on muu kuin suomi tai ruotsi, kanssa käytetään tulkkia ja hyödynnetään kuvamateriaalia. Tulkin käytöstä tarkemmin luvussa Yhteistyö Porvoossa. Kuvamateriaalina voidaan käyttää esimerkiksi Varhaiskasvatuksen kuvasanasto -kirjasta (Opetushallitus 2020). Muita soveltuvia materiaaleja Varhaiskasvatuspalvelut -työtilassa.

"Tervetuloa varhaiskasvatukseen" -esitteet ovat myös kielillä: englanti, kurdi (sorani), turkki, thai, venäjä, vietnam, arabia ja albaani.

Maahanmuuttaja- ja varhaiskasvatustalvuuilla on yhteinen toimintamalli pakolaistaustaisten perheiden varhaiskasvatuksen aloitukseen. Tarkempi kuvaus luvussa Yhteistyö eri tahojen kanssa.

1.3.2. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatiminen ja arviointi

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan lapsen osallistuessa varhaiskasvatukseen päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Kerhotoiminnassa lapselle laaditaan suunnitelma silloin, kun varhaiskasvatuksen järjestämiseen ja toteuttamiseen liittyy tukitoimia. Tarkentavat ohjeet suunnitelman laatimiseen toiminnanohjausjärjestelmässä ovat Varhaiskasvatuspalvelutyötilassa.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan n. 2 kk varhaiskasvatuksen alkamisesta / lokakuun loppuun mennessä. Ennen suunnitelman laatimista huoltajille annetaan ohjeet valmistautumiseen keskustelua varten. Huoltajia kannustetaan kirjaamaan omia havaintojaan lapsestaan lapsen vasuun.

Varhaiskasvatuksen opettaja vastaa lasten varhaiskasvatussuunnitelmien laatimisesta. Perhepäivähoitajat saavat lähijohtajalta ja/tai varhaiskasvatuksen asiantuntijalta ohjausta ja tukea lasten suunnitelmien laatimiseen.

Ryhmässä valmistaudutaan suunnitelman laatimiseen käymällä läpi kasvattajien havainnot ja dokumentit sekä selvittämällä lapsen omia ajatuksia ja näkemyksiä toiminnasta. Opettaja kokoaa suunnitelmaan muut tarvittavat tiedot eri asiantuntijoiden tai yhteistyötahojen lausunnoista ja muistioista. Tarvittavat liitteet viedään lapsen tietoihin toiminnanohjausjärjestelmässä. Lääkehoitosuunnitelma varhaiskasvatusta varten liitetään lapsen vasuun.

Valmistavien havaintojen, aiemman vasun arvioinnin ja huoltajien kanssa käydyn keskustelun perusteella laaditaan varsinainen suunnitelma: tavoitteet pedagogiselle toiminnalle ja toimenpiteet tavoitteiden saavuttamiseksi. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan lisäksi

- monikielisen lapsen suomen tai ruotsin kielen tukemisen suunnitelma, jonka laadinnassa hyödynnetään myös KieliPeda-työvälineen avulla saatua tietoa lapsen kielitaidon tasosta,
- lapsen tarvitsema tuki ja sen toteuttaminen. Ks. luku Lapsen tuki. Tuen suunnitelma tulee olla kirjattuna kuukauden kuluessa lapsen aloituksesta.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista arvioidaan huoltajien kanssa vähintään kerran vuodessa. Tarvittaessa suunnitelmaa arvioidaan ja toiminnan tavoitteita päivitetään useammin toimintavuoden aikana, esimerkiksi lapsen tarpeiden muuttuessa ja lapsen kanssa käytyjen säännöllisten kahdenkeskisten keskustelujen pohjalta.

Huoltajat saavat halutessaan tulosteen lapsen vasusta. Sähköiset asiakirjat liitteineen säilyvät toiminnanohjausjärjestelmässä.

Tukimateriaalia:

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatiminen

2. Varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet

2.1. Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet

Kunta on velvollinen järjestämään varhaiskasvatusta niin laajasti ja sellaisin toimintamuodoin kuin kunnassa on tarvetta. Varhaiskasvatus on pyrittävä järjestämään lähellä palvelun käyttäjiä ja paikallisia tarpeita vastaavina aukioloaikoina. Varhaiskasvatusta voidaan varhaiskasvatustilain mukaan toteuttaa päiväkotitoimintana, perhepäivähoitona tai avoimena varhaiskasvatustoimintana. Laissa säädetty lapsen oikeus varhaiskasvatukseen koskee päiväkodissa tai perhepäivähoidossa annettavaa varhaiskasvatusta. Huoltaja päättää lapsen osallistumisesta varhaiskasvatukseen. Esiopetuksessa olevalla lapsella tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatukseen lain oikeuttamalla tavalla.

Kunta tai kuntayhtymä voi järjestää varhaiskasvatuksen itse tai hankkia varhaiskasvatustilapalveluja julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta. Hankittaessa varhaiskasvatustilapalveluja muilta palvelujen tuottajilta kunnan tai kuntayhtymän on varmistuttava siitä, että hankittavat palvelut vastaavat sitä tasoa, jota edellytetään vastaavalta kunnalliselta toiminnalta. Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa siitä, että sen hankkimat palvelut järjestetään varhaiskasvatusta koskevien säästösten sekä varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden mukaisesti. Yksityisen palveluntuottajan ohjauksesta, neuvonnasta ja valvonnasta vastaavat kunnan toimielin tai sen määräämä viranhaltija, aluehallintovirasto sekä Sosiaali- ja terveystalon lupa- ja valvontavirasto.

Kunnan on huolehdittava siitä, että lapsi voi saada varhaiskasvatusta lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä. Muista kielistä määrätään luvussa 4.6.

Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet perustuvat Suomen perustuslakiin, varhaiskasvatustilain ja varhaiskasvatuksesta annettuun valtioneuvoston asetukseen sekä Varhaiskasvatussuunnitelman perusteisiin. Varhaiskasvatukseen sovelletaan myös hallintolain ja lakia viranomaisen toiminnan julkisuudesta. Suomen perustuslain mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Varhaiskasvatuksen järjestämisessä on otettava huomioon myös velvoitteet, jotka tulevat muusta lainsäädännöstä sekä kansainvälisistä sopimuksista, joihin Suomi on sitoutunut. Tällaisia ovat muun muassa yhdenvertaisuuslaki, tasa-arvolaki, Euroopan ihmisoikeussopimus, YK:n lapsen oikeuksien sopimus, YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista, YK:n julistus alkuperäiskansojen oikeuksista sekä YK:n kestävän kehityksen tavoitteet.

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada tukea, riippumatta varhaiskasvatuksen järjestäjästä. Varhaiskasvatusta järjestetään ja kehitetään inklusioperiaatteen mukaisesti, jolloin kaikilla lapsilla on oikeus osallistua yhdessä varhaiskasvatukseen esimerkiksi tuen tarpeista, vammaisuudesta tai kulttuurisesta taustasta riippumatta.

Kun lapsi tarvitsee kehitykseensä, oppimiseensa ja hyvinvointiinsa tukea (myöhemmin lapsen tuki) ja saa sosiaali- ja terveydenhuollon tukitoimia ja palveluja, tällöin sovelletaan varhaiskasvatustilain, sosiaalihuoltolain, vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annettua lakia, kehitysvammaisten erityishuollosta annettua lakia ja terveydenhuoltolain sekä mitä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista muualla laissa säädetään.

Varhaiskasvatuksen valtakunnallisista tavoitteista säädetään varhaiskasvatustilain. Tavoitteet ohjaavat perusteiden sekä paikallisen ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaa, toteuttamista ja arviointia.

Varhaiskasvatustilain mukaan varhaiskasvatuksen tavoitteena on

1. edistää jokaisen lapsen iän ja kehityksen mukaista kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä, terveyttä ja hyvinvointia;
2. tukea lapsen oppimisen edellytyksiä ja edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista inklusiivisten periaatteiden mukaisesti;
3. toteuttaa lapsen leikkiin, liikkumiseen, taiteisiin ja kulttuuriperintöön perustuvaa monipuolista pedagogista toimintaa ja mahdollistaa myönteiset oppimiskokemukset;
4. varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, terveellinen ja turvallinen varhaiskasvatusympäristö;
5. turvata lasta kunnioittava toimintatapa ja mahdollisimman pysyvät vuorovaikutussuhteet lasten ja varhaiskasvatushenkilöstön välillä;
6. antaa kaikille lapsille yhdenvertaiset mahdollisuudet varhaiskasvatukseen, edistää yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa sekä antaa valmiuksia ymmärtää ja kunnioittaa yleistä kulttuuriperinnettä sekä kunkin kielellistä, kulttuurista, uskonnollista ja katsomuksellista taustaa;
7. tunnistaa lapsen yksilöllisen tuen tarve ja järjestää tarkoituksenmukaista tukea varhaiskasvatuksessa tarpeen ilmettyä tarvittaessa monialaisessa yhteistyössä;
8. kehittää lapsen yhteistyö- ja vuorovaikutustaitoja, edistää lapsen toimimista vertaisryhmässä sekä ohjata eettisesti vastuulliseen ja kestävään toimintaan, toisten ihmisten kunnioittamiseen ja yhteiskunnan jäsenyyteen;
9. varmistaa lapsen mahdollisuus osallistua ja saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin;
10. toimia yhdessä lapsen sekä lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa lapsen tasapainoisen kehityksen ja kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin parhaaksi sekä tukea lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa kasvatustyössä.

Varhaiskasvatuksen järjestäjällä on velvollisuus kertoa huoltajille varhaiskasvatuksen tavoitteista ja toiminnasta sen eri toimintamuodoissa. Huoltajalle järjestetään mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa lapsensa varhaiskasvatuksen suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin. Lisäksi huoltajille järjestetään säännöllisesti mahdollisuus osallistua paikallisen ja yksikkökohtaisen varhaiskasvatuksen suunnitteluun ja arviointiin. Huoltajan osallistumisesta lapselle mahdollisesti annettavan tuen suunnitteluun ja arviointiin kuvataan tarkemmin luvussa 5.

Lasten osallistuminen varhaiskasvatukseen vaihtelee perheiden valinnan, lasten lakisääteisen oikeuden ja varhaiskasvatuksen järjestäjän päätöksen mukaan. Tämä tulee ottaa huomioon paikallisten suunnitelmien laatimisessa.

Varhaiskasvatuksessa oppimisympäristön on oltava kehittävä, oppimista edistävä sekä terveellinen ja turvallinen lapsen ikä ja kehitys huomioon ottaen. Toimitilojen ja toimintavälineiden on oltava asianmukaisia, ja niissä on huomioitava esteettömyys. Päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevalle lapselle on tarjottava täysipainoista ravintoa. Ruokailun on oltava tarkoituksenmukaisesti järjestetty ja ohjattu. Varhaiskasvatus on uskonnollisesti, katsomuksellisesti ja puoluepoliittisesti sitouttamatonta. Varhaiskasvatusta ei saa käyttää kaupallisen vaikuttamisen kanavana. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta tarkennetaan luvussa 6.

Varhaiskasvatuksessa noudatetaan henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista ja mitoituksista annettuja säädöksiä. Kunnan käytettävissä on oltava varhaiskasvatuksessa esiintyvää tarvetta vastaavasti varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluja. Henkilöstön kelpoisuuksia koskevista siirtymäsäännöksistä säädetään varhaiskasvatuslaissa.

Varhaiskasvatuksessa otetaan huomioon työsuojeluun ja turvallisuuteen liittyvät säännökset, henkilötietojen käsittelyä ja tietosuojaa koskevat säännökset sekä lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämistä ohjaavat lait. Lapsia suojataan väkivallalta, kiusaamiselta ja muulta häirinnältä suunnitelmallisen ennaltaehkäisemisen sekä välittömän puuttumisen avulla (Luku 3.1). Turvallisuuden edistämisen tulee olla suunnitelmallista ja säännöllisesti arvioitua.

Kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään toimittava yhteistyössä opetuksesta, liikunnasta ja kulttuurista, sosiaalihuollosta, lastensuojelusta, lastenneuvolatoiminnasta ja muusta terveydenhuollosta vastaavien sekä muiden tarvittavien tahojen kanssa. Varhaiskasvatuksen

henkilöstöä velvoittavat myös säännökset, jotka koskevat sosiaalihuoltopalveluihin ohjaamista ja lastensuojeluilmoituksen tekemistä.

2.2. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot

Varhaiskasvatuksen toimintamuodot ovat päiväkotitoiminta, perhepäivähoito sekä avoin varhaiskasvatustoiminta. Varhaiskasvatustoinnista ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tavoitteet ohjaavat kaikkia varhaiskasvatuksen toimintamuotoja. Varhaiskasvatustoinnissa määritellään, mitkä lain kohdat koskevat avointa varhaiskasvatusta. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot eroavat toisistaan. Esimerkiksi oppimisympäristöt, resurssit, henkilöstön koulutus ja kelpoisuusvaatimukset, henkilöstörakenne, lapsiryhmien koko sekä lasten ja henkilöstön välinen suhdeluku vaihtelevat. Myös tuen antamisen mahdollisuudet vaihtelevat. Eri toimintamuotojen ominaispiirteet otetaan huomioon paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa ja tavoitteita täsmennetään toimintamuodoittain.

On tärkeää, että huoltajat saavat riittävästi tietoa kaikkien toimintamuotojen sisällöistä ja ominaispiirteistä. Kunnan on järjestettävä ohjausta ja neuvontaa huoltajille tarjolla olevista varhaiskasvatuspalveluista. Tarvittaessa huoltajan kanssa keskustellaan siitä, mikä varhaiskasvatuksen toimintamuoto ja laajuus vastaavat lapsen tarpeita ja etua. Neuvontaa ja ohjausta annetaan varhaiskasvatuspalveluihin hakeuduttaessa, sekä lapsen jo ollessa palvelujen piirissä.

Päiväkodeissa toteutettava varhaiskasvatus on yleisin varhaiskasvatuksen toimintamuodoista. Päiväkodeissa toiminta on ryhmämuotoista. Lapsiryhmät voidaan muodostaa eri tavoin ottaen huomioon esimerkiksi lasten ikä, sisarussuhteet tai tuen tarve. Ryhmien tulee olla pedagogisesti tarkoituksenmukaisia ja niiden muodostamisessa noudatetaan henkilöstön mitoitus- ja ryhmien enimmäiskokoon sekä tukeen liittyviä säännöksiä. Päiväkotien henkilöstön moniammatillisuus on laadukkaan varhaiskasvatuksen voimavara, kun kaikkien koulutus ja osaaminen on käytössä sekä vastuut, tehtävät ja ammattiroolit toteutuvat tarkoituksenmukaisella tavalla. Päiväkodeilla tulee olla toiminnasta vastaava johtaja.

Varhaiskasvatustoinnista korostaa pedagogiikan merkitystä ja samalla varhaiskasvatuksen opettajien ja erityisopettajien pedagogista vastuuta. Kokonaisvastuu lapsiryhmien toiminnan suunnittelusta, toiminnan suunnitelmallisuuden ja tavoitteellisuuden toteutumisesta sekä toiminnan arvioinnista ja kehittämisestä on varhaiskasvatuksen opettajilla. Varhaiskasvatuksen opettajat, erityisopettajat, sosionomit, lastenhoitajat ja muu varhaiskasvatuksen henkilöstö suunnittelevat ja toteuttavat toimintaa yhdessä.

Perhepäivähoito on pienessä ryhmässä toteutettavaa varhaiskasvatusta. Sitä järjestetään perhepäiväkodissa, joka voi olla yksityiskoti tai muu kodinomaisen hoitopaikka. Perhepäivähoitoa voidaan järjestää yhden tai kahden hoitajan toteuttamana tai erityistapauksissa kolmen hoitajan yhteisesti toteuttamana varhaiskasvatuksena. Perhepäiväkotien henkilöstömäärässä sekä muodostettaessa lapsiryhmiä tulee ottaa huomioon vammaiset ja muuten tukea tarvitsevat lapset. Perhepäivähoitajat vastaavat oman ryhmänsä toiminnasta. Pedagoginen johtaminen ja toiminnan ohjaus tukee perhepäivähoitajien tavoitteellista toiminnan suunnittelua ja toteuttamista.

Avoimen varhaiskasvatustoiminnan toteutus ja painopisteet vaihtelevat varhaiskasvatuksen järjestäjän päätösten mukaan. Avointa varhaiskasvatustoimintaa voidaan järjestää esimerkiksi leikkipuisto- tai kerhotoimintana. Toiminta on ohjattua ja tavoitteellista. Avoin varhaiskasvatustoiminta voi tarjota esimerkiksi ulkoilua, leikkiä, taide- tai liikuntakasvatusta. Lisäksi avoin varhaiskasvatustoiminta voi tarjota huoltajille ohjattua yhdessäoloa lasten kanssa sekä muita sosiaalisia kontakteja. Avoimen toiminnan tulee olla suunniteltua, jotta varhaiskasvatustoinnista tavoitteet voidaan ottaa siinä huomioon. Tavoitteet tulee ottaa sitä kattavammin ja laaja-alaisemmin huomioon, mitä säännöllisemmin ja useammin lapset toimintaan osallistuvat. Toiminnan luonteen mukaan tietyt tavoitteet voivat painottua muita enemmän.

Vuorohoitoa on järjestettävä tarpeen mukaisessa laajuudessa lapselle, joka tarvitsee sitä huoltajan työssäkäynnin tai opiskelun vuoksi. Vuorohoitoa voidaan järjestää iltaisin, 10

viikonloppuisin ja öisin päiväkotitoimintana tai perhepäivähoitona. Vuorohoidossa lasten osallistuminen varhaiskasvatukseen on usein epäsäännöllistä. Tämä tulee huomioida pedagogisen toiminnan ja lapselle annettavan tuen suunnittelussa ja toteuttamisessa.

Porvoossa varhaiskasvatusta järjestetään suomeksi ja ruotsiksi kunnallisissa ja yksityisissä päiväkodeissa sekä kunnallisessa ja yksityisessä perhepäivähoitossa sekä avoimena varhaiskasvatuksena. Päiväkotiryhmien ja perhepäivähoidon toimintakieli on joko suomi tai ruotsi. Avointa varhaiskasvatusta voidaan järjestää kaksikielisesti. Lapsen tarvitsema tuki järjestetään lapsen omassa ryhmässä.

Varhaiskasvatuspalvelut järjestää esiopetuksen ja esiopetusryhmät voivat sijaita joko päiväkodissa tai koulun yhteydessä. Esiopetusta täydentävä varhaiskasvatus järjestetään lapsen esiopetusryhmässä, jolloin lapsella säilyy sama ympäristö, ryhmä ja kasvattajat koko päivän ajan. Vuorohoitoyksikössä ei järjestetä esiopetusta. Vuorohoitoa tarvitsevien ja perhepäivähoitossa olevien lasten esiopetusta täydentävän varhaiskasvatuksen järjestämisessä voi olla poikkeuksia.

Porvoon paikallisia erityispiirteitä ovat mm. kaksikielisyys, kaupungin eri osien monimuotoisuus ja heterogeenisyys sekä lasten ja perheiden erilaiset lähtökohdat. Kaupunkistrategian mukaisesti syrjäytymistä ja eriarvoistumista pyritään ehkäisemään mm. kehittämällä niitä alueita, joissa on paljon työttömyyttä tai/ja maahanmuuttajataustaista väestöä. Nämä alueelliset erot ja tarpeet huomioidaan varhaiskasvatuksen suunnittelussa ja toteuttamisessa siten, että lapsi saa laadukasta ja yhtenäistä varhaiskasvatusta riippumatta siitä, missä sitä järjestetään.

Päiväkodit

Yksi kunnallinen päiväkotitarjoaa vuorohoitoa eli varhaiskasvatusta iltaisin ja viikonloppuisin sekä ympärivuorokautisesti. Kielikylpyä järjestetään ruotsin kielellä yhdessä kunnallisessa päiväkodissa.

Lapsiryhmät voidaan muodostaa eri tavoin ottaen huomioon esimerkiksi lasten ikä ja sisarussuhteet. Tarvittaessa ryhmän koossa tai henkilöstön määrässä huomioidaan lasten tehostetun tai erityisen tuen tarve tai vieraskielisten lasten määrä.

Päiväkotien johtajilla on vastattavanaan yksi suurempi yksikkö tai pari pienempää päiväkotia. Joillekin johtajille kuuluu lisäksi erillisiä ryhmiä, kuten esiopetusryhmiä koulujen yhteydessä.

Perhepäivähoito

Perhepäivähoitoryhmän koko on korkeintaan 4 alle esiopetusikäistä lasta, sekä 1 osapäiväinen esiopetus- tai kouluikäinen lapsi. Pääsääntöisesti varhaiskasvatus toteutetaan perhepäivähoitajan kotona. Porvoossa perhepäivähoitajilta edellytetään vähintään perhepäivähoitajan ammattitutkintoa. Pedagogisen toiminnan toteuttamiseksi perhepäivähoitajat saavat ohjausta ja tukea lähijohtajaltaan ja toisiltaan, varhaiskasvatuksen erityisopettajalta, varhaiskasvatuksen asiantuntijalta sekä lähipäiväkodista.

Avoin varhaiskasvatus

Avoimen varhaiskasvatuksen toimintamuotoja ovat mm. kerhot, perhekahvilat ja -puistot. Avointa varhaiskasvatusta järjestetään pääasiallisesti päiväkodeissa ja muissa päiväkotimaisissa tiloissa. Avoimella varhaiskasvatuksella on oma lähijohtaja, joka vastaa toiminnasta.

Kerhotoiminta

Kerhotoimintaa järjestetään 2-5 -vuotiaille lapsille, jotka eivät osallistu varhaiskasvatukseen päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Kerhot voivat toimia sisä- ja/tai ulkotiloissa. Kerhon toiminta-aika on 2-3 tuntia kaksi kertaa viikossa, aamu- tai iltapäivällä. Toiminnassa noudatetaan koulujen lukuvuotta ja loma-aikoja, kuitenkin niin, että kerhot loppuvat viimeistään 31.5. Kerhossa työskentelee varhaiskasvatuksen opettaja ja lastenhoitaja. Kerhoryhmiä muodostettaessa noudatetaan samaa henkilöstön ja lasten välistä suhdelukua kuin päiväkotiryhmien kohdalla.

Perhekahvilat ja -puistot

Toiminta tarjoaa lapsiperheille kohtaamispaikkoja ja yhteistä toimintaa, jota järjestetään sisällä ja ulkona. Vanhemmilla on mahdollisuus tavata muita perheitä ja lapsilla luoda ystävyyssuhteita ja harjoitella sosiaalisia taitoja yhdessä toisten lasten ja aikuisten kanssa. Lisäksi vanhemmilla on mahdollista saada tukea lapsen kasvatukseen ja kehitykseen liittyvissä asioissa ja kysymyksissä. Vapaan yhdessäolon ja leikin lisäksi järjestetään myös ohjattua toimintaa. Työntekijät ovat varhaiskasvatuksen kelpoisuusehdot täyttävää ammattihenkilöstöä. Perhekahvila- ja puistotoimintaa järjestetään myös koulujen loma-aikana ns. kesätoimintana kesäkuussa ja elokuussa.

Yhteistyö eri toimintamuotojen kesken

Perhepäivähoitajat osallistuvat päiväkodin toimintaan ja tapahtumiin siellä missä se on mahdollista. Kunnallisessa perhepäivähoidossa olevien lasten varahoito järjestetään päiväkodeissa ja jokaiselle lapselle on nimetty varahoitopaikka.

Päiväkotien tiloissa toimivat kerhot tekevät tarvittaessa päiväkotiryhmien kanssa yhteistyötä ja osallistuvat toimintaan. Myös tilojen käyttöä suunnitellaan yhdessä.

Loma-aikoina päiväkotien toimintaa keskitetään alueittain muutamiin yksiköihin. Päiväkodinjohtajat suunnittelevat lasten ja henkilöstön siirtymisen avoinna olevaan yksikköön etukäteen. Perheille ja työntekijöille järjestetään mahdollisuus tutustua taloon ennen toiminnan alkua. Henkilöstö tekee yhteistyötä toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa. Loma-aikoina avoinna olevissa yksiköissä on päiväkodinjohtaja paikalla, alueen johtajat vuorottelevat työssä olossaan.

Tukimateriaalia:

[Vuorohoito](#)

[Perhepäivähoito](#)

2.3. Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua

Varhaiskasvatus on tärkeä osa lapsen kasvun ja oppimisen polkua. Varhaiskasvatus luo perustaa elinikäiselle oppimiselle. Lapsi tuo varhaiskasvatukseen mukanaan aiemman elämäkokemuksensa, jossa merkittävänä tekijänä ovat huoltaja ja lapsen väliset vuorovaikutus- ja kiintymyssuhteet. Henkilöstön tehtävänä on luoda luottamuksellinen suhde lapseen. Huoltajan ja henkilöstön välinen yhteistyö tuo lapsen elämään jatkuvuutta ja turvallisuutta. Sovittaessa lapsen varhaiskasvatuksen tavoitteista avoin, arvostava ja tasavertainen kohtaaminen on tärkeää. Säännöllinen yhteistyö on oleellista, jotta perheiden ja henkilöstön yhteinen kasvatustehtävä muodostaa lapsen kannalta mielekkään kokonaisuuden.

Lapsuuden merkityksen ymmärtäminen sekä tietämys lasten kasvusta, kehityksestä ja oppimisesta ovat pedagogisen toiminnan perustaa. Yhtä tärkeää on tuntee jokainen lapsi ja ottaa huomioon hänen yksilöllinen kehityksensä. Lapsen tunteminen edellyttää mahdollisimman pysyviä vuorovaikutussuhteita henkilöstön ja lasten välillä.

Varhaiskasvatus ja siihen kuuluva esiopetus sekä perusopetus muodostavat lapsen kehityksen ja oppimisen kannalta johdonmukaisesti etenevän kokonaisuuden ja perustan elinikäiselle

oppimiselle. Laadukkaan kokonaisuuden lähtökohtana on, että varhaiskasvatuksen sekä esi- ja perusopetuksen henkilöstö tuntee koulutusjärjestelmän sekä sen eri vaiheiden keskeiset tavoitteet, ominaispiirteet ja käytännöt. Lasten hyvinvoinnin sekä kehityksen ja oppimisen sujuvuuden vuoksi myös siirtymävaiheet suunnitellaan ja niitä arvioidaan.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä luo yhteistyön rakenteet ja tiedon siirron käytännöt, joiden avulla siirtymät kotoa varhaiskasvatukseen, varhaiskasvatuksen aikana sekä varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja sieltä perusopetukseen ovat mahdollisimman sujuvia. Siirtymävaiheissa tehdään huoltajan kanssa yhteistyötä lapsen edun mukaisesti. Tietojen siirtämisessä voidaan hyödyntää varhaiskasvatuksen aikana koottuja dokumentteja, joissa kuvataan lapsen kehitystä ja oppimista, sekä lapselle laadittua varhaiskasvatussuunnitelmaa. Tiedon siirrossa noudatetaan voimassa olevia säädöksiä.

Siirtymävaiheet Porvoon varhaiskasvatuksessa:

- lapsi aloittaa varhaiskasvatuksessa, käytännöt kuvattu luvussa Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma
- lapsi vaihtaa ryhmää päiväkodissa
- lapsi vaihtaa varhaiskasvatuspaikkaa (perhepäivähoito-päiväkoti, päiväkotipäiväkoti)
- lapsi siirtyy esiopetukseen
- lapsi siirtyy esiopetuksesta kouluun, siirtymävaiheen käytännöt on kuvattu esiopetussuunnitelmassa.

Siirtymävaiheessa on tärkeää, että lapsen varhaiskasvatuksen/esiopetuksen järjestämiseen liittyvät asiat siirtyvät uuteen paikkaan. Lähettävän tahon henkilöstö sopii vastaanottajan kanssa keskusteluajasta, johon myös huoltajat kutsutaan mukaan. Tarvittaessa siirtokeskusteluun osallistuu varhaiskasvatuksen erityisopettaja, muu asiantuntija tai yhteistyötaho. Tiedonsiirtoon käytetään "Valmistautuminen lapsen siirtopalaveriin" -lomaketta. Lapselle, jonka kotikieliin ei kuulu suomi tai ruotsi, siirretään tiedonsiirtolomakkeen liitteenä myös KieliPedan osiot 2 (Monikielisen lapsen kielimaailman tarkastelu) ja 3 (Monikielisen lapsen suomen kielen taitojen seuranta).

Porvoon sisällä, ml. yksityiset päiväkodit, lapsen varhaiskasvatussuunnitelma liitteineen siirtyy toiminnanohjausjärjestelmässä lapsen uuteen varhaiskasvatuspaikkaan. Jos lapsi muuttaa toiseen kuntaan, huoltajille annetaan kopio lapsen varhaiskasvatussuunnitelmasta.

Vastaanottava taho järjestää lapselle ja perheelle mahdollisuuden tutustua uuteen paikkaan. Ryhmää vaihdettaessa tutussa yksikössä henkilöstö järjestää lapselle päivän aikana mahdollisuuksia tutustua ja harjoitella uudessa ryhmässä. Lapsiryhmässä tapahtuvista muutoksista tulee tiedottaa perheille.

Tukimateriaalia:

[Salassapito ja tietosuoja varhaiskasvatuksessa](#)

2.4. Arvoperusta

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden arvoperustan yleisperiaatteina ovat lapsen edun ensisijaisuus, lapsen oikeus hyvinvointiin, huolenpitoon ja suojeluun, lapsen mielipiteen huomioon

ottaminen sekä yhdenvertaisen ja tasa-arvoisen kohtelun vaatimus, inklusiiviset periaatteet ja lapsen syrjäntäkielto YK:n Lapsen oikeuksien sopimuksen, varhaiskasvatuslain ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaisesti.

Lapsuuden itseisarvo

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on suojella ja edistää lasten oikeutta hyvään ja turvalliseen lapsuuteen. Varhaiskasvatus perustuu käsitykseen lapsuuden itseisarvosta. Jokainen lapsi on ainutlaatuinen ja arvokas juuri sellaisena kuin hän on. Jokaisella lapsella on oikeus tulla kuulluksi, nähdä, huomioon otetuksi ja ymmärretyksi omana itsenään sekä yhteisönsä jäsenenä.

Ihmisenä kasvaminen

Varhaiskasvatus perustuu elämän, kestävän elämäntavan ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä ihmisarvon loukkaamattomuuteen. Henkilöstö tukee lasten kasvua ihmisyyteen, jota kuvaa pyrkimys totuuteen, hyvyyteen ja kauneuteen sekä oikeudenmukaisuuteen ja rauhaan. Varhaiskasvatuksessa arvostetaan sivistystä, mikä ilmenee tavassa suhtautua itseän, muihin ihmisiin, ympäristöön ja tietoon sekä tavassa ja tahdossa toimia oikein. Henkilöstö ohjaa lapsia toimimaan arvoperustan mukaisesti sekä keskustelemaan arvoista ja ihanteista. Varhaiskasvatuksessa kiusaamista, rasismia tai väkivaltaa ei hyväksytä missään muodossa eikä keneltäkään.

Lapsen oikeudet

Lapsella on oikeus ilmaista itseään, mielipiteitään ja ajatuksiaan sekä tulla ymmärretyksi niillä ilmaisun keinoilla, joita hänellä on. Jokaisella lapsella on oikeus hyvään opetukseen, huolenpitoon ja kannustavaan palautteeseen. Lapsella on oikeus leikkiä, oppia leikkien ja iloita oppimastaan sekä rakentaa käsitystä itsestään, identiteetistään ja maailmasta omien lähtökohtiensa mukaisesti. Lapsella on oikeus yhteisöllisyyteen ja ryhmään kuulumiseen. Lapsella on oikeus saada riittävää ja oikea-aikaista tukea varhaiskasvatuksessa. Lapsella on oikeus saada tietoa monipuolisesti, käsitellä tunteita ja ristiriitoja sekä kokeilla ja opetella uusia asioita.

Yhdenvertaisuus, tasa-arvo ja moninaisuus

Varhaiskasvatus edistää suomalaisen yhteiskunnan demokraattisia arvoja, kuten yhdenvertaisuutta, tasa-arvoa ja moninaisuutta. Lapsilla tulee olla mahdollisuus kehittää taitojaan ja tehdä valintoja esimerkiksi sukupuolesta, syntyperästä, kulttuuritaustasta tai muista henkilöön liittyvistä syistä riippumatta. Henkilöstön tulee luoda moninaisuutta kunnioittava ilmapiiri. Varhaiskasvatus rakentuu moninaiselle kulttuuriperinnölle, joka muotoutuu edelleen lasten, heidän huoltajiensa sekä henkilöstön vuorovaikutuksessa.

Perheiden monimuotoisuus

Ammatillinen, avoin ja kunnioittava suhtautuminen monimuotoisiin perheisiin ja perheiden erilaisiin kieliin, kulttuureihin, katsomuksiin ja uskontoihin, perinteisiin sekä kasvatusnäkemysluo edellytyksiä hyvälle kasvatusyhteistyölle. Lasten perheidentiteettiä ja perhesuhteita tuetaan siten, että jokainen lapsi voi kokea oman perheensä arvokkaaksi.

Terveellinen ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on ohjata lapsia terveyttä ja hyvinvointia edistäviin elämäntapoihin. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia kehittää tunnetaitojaan ja esteettistä ajatteluaan. Varhaiskasvatuksessa tunnustetaan ja noudatetaan kestävän elämäntavan periaatteita niin, että sosiaalinen, kulttuurinen, taloudellinen ja ekologinen ulottuvuus huomioidaan. Varhaiskasvatus luo perustaa ekososiaaliselle sivistykselle niin, että ihminen ymmärtää ekologisen kestävyuden olevan edellytys sosiaaliselle kestävyydelle ja ihmisoikeuksien toteutumiselle.

2.5. Oppimiskäsitys

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on laadittu perustuen oppimiskäsitykseen, jonka mukaan lapset kasvavat, kehittyvät sekä oppivat vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja lähiympäristön kanssa. Oppimiskäsitys pohjautuu myös näkemykseen lapsesta aktiivisena toimijana. Lapset

ovat synnynnäisesti uteliaita ja haluavat oppia uutta, kerrata ja toistaa asioita. Oppiminen on kokonaisvaltaista ja sitä tapahtuu kaikkialla. Siinä yhdistyvät tiedot, taidot, toiminta, tunteet, aistihavainnot, keholliset kokemukset, kieli ja ajattelu. Oppimista tapahtuu muun muassa lasten havainnoidessa ja tarkkaillen ympäristöään sekä jäljitellessä muiden toimintaa. Lapset oppivat myös leikkien, liikkuen, tutkien, erilaisia työtehtäviä tehden, itseään ilmaisten sekä taiteisiin perustuvassa toiminnassa.

Varhaiskasvatuksessa oppimisen lähtökohtana ovat lasten aiemmat kokemukset, heidän mielenkiinnon kohteensa ja osaamisensa. On tärkeää, että uusilla opittavilla asioilla on yhteys lasten kehittyviin valmiuksiin sekä muuhun kokemusmaailmaan ja kulttuuriseen taustaan. Lapset oppivat parhaiten voidessaan hyvin ja kokiessaan olonsa turvalliseksi. Myönteiset tunnekokemukset ja vuorovaikutussuhteet edistävät oppimista. Vertaisryhmä ja kokemus yhteisöön kuulumisesta ovat lapsen oppimisen ja osallisuuden kannalta keskeisiä. Lasten tulee saada oppimiseensa henkilöstön ohjausta ja tukea. Lapsia kiinnostava, tavoitteellinen ja sopivasti haastava toiminta innostaa oppimaan lisää. Jokaisen lapsen tulee saada onnistumisen kokemuksia ja iloa omasta toiminnastaan sekä itsestään oppijana.

Leikki on varhaiskasvatusikäisten lasten oppimiselle merkityksellistä. Se on lasta motivoivaa ja iloa tuottavaa toimintaa, jossa lapset samalla oppivat monia taitoja ja omaksuvat tietoa. Varhaiskasvatuksessa tulee ymmärtää leikin itseisarvo lapselle sekä sen pedagoginen merkitys oppimisessa ja lasten kokonaisvaltaisessa kehityksessä ja hyvinvoinnissa.

2.6. Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa pedagogiikka perustuu määriteltyyn arvoperustaan, käsitykseen lapsesta, lapsuudesta sekä oppimisesta. Pedagogiikalla tarkoitetaan monitieteiseen, erityisesti kasvatus- ja varhaiskasvatustieteelliseen tietoon perustuvaa, ammatillisesti johdettua ja ammattihenkilöstön toteuttamaa suunnitelmallista ja tavoitteellista toimintaa lasten hyvinvoinnin ja oppimisen toteutumiseksi. Se näkyy varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, oppimisympäristöissä sekä kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuudessa. Pedagogiikan painottuminen varhaiskasvatuksen kokonaisuudessa edellyttää pedagogista asiantuntemusta sekä henkilöstön yhteistä ymmärrystä siitä, miten lasten oppimista ja hyvinvointia voidaan parhaalla tavalla edistää.

Varhaiskasvatus toteutuu henkilöstön, lasten ja ympäristön vuorovaikutuksessa, jossa kasvatusta, opetus ja hoito muodostavat eheän kokonaisuuden. Näitä kolmea ulottuvuutta voidaan tarkastella käsitteellisesti erillisinä, mutta käytännön toiminnassa ne nivoutuvat yhteen. Tämä mahdollistaa kokonaisvaltaisen lähestymistavan lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämisessä. Kasvatus, opetus ja hoito painottuvat eri tavoin eri-ikäisten lasten toiminnassa sekä varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa.

Kasvatus on toimintaa, jonka myötä kulttuuriset arvot, tavat ja normit välittyvät, muovautuvat ja uudistuvat. Osaltaan kasvatuksen tavoite on siirtää kulttuuriperintöä sekä tärkeitä pidettyjä arvoja ja traditioita seuraavalle sukupolvelle. Kasvatuksen avulla ohjataan lapsia muodostamaan omia mielipiteitään ja arvioimaan kriittisesti vallitsevia ajattelu- ja toimintatapoja sekä toimimaan eettisesti kestäväällä tavalla. Kasvatuksen sivistystehtävänä on ohjata tietoisesti lasten yksilöllisen identiteetin muotoutumista siten, että lapset oppivat havaitsemaan oman toimintansa vaikutukset toisiin ihmisiin ja ympäristöönsä. Lasten kehitystä tuetaan niin, että he oppivat toimimaan sekä käyttämään osaamistaan myös toisten hyväksi.

Opetuksen lähtökohtana on varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määritelty oppimiskäsitys. Opetuksen tarkoitus on edistää lasten oppimista ja auttaa lapsia luomaan merkityksiä itsestään, toisista ihmisistä sekä ympäröivästä maailmasta. Varhaiskasvatuksessa lapsia innostetaan ja motivoidaan opettelemaan uusia asioita sekä ohjataan käyttämään erilaisia oppimisen tapoja. Opetus tukee ja siinä hyödynnetään lasten luontaista uteliaisuutta ja tutkimisen halua. Opetuksessa otetaan huomioon lasten kehittyvät taidot, mielenkiinnon kohteet, vahvuudet ja yksilölliset tuen tarpeet. Lisäksi opetuksen perustana ovat oppimisympäristöille (luku 3.2), laaja-

alaiselle osaamiselle (luku 2.7), pedagogiselle toiminnalle (luku 4), ja lapsen tuelle (luku 5) asetetut tavoitteet.

Hoito on fyysisistä perustarpeista huolehtimista sekä tunnepohjaista välittämistä. Tavoitteena on, että lapsi tuntee itsensä arvostetuksi ja ymmärretyksi sekä kokee olevansa yhteydessä toisiin ihmisiin. Vastavuoroinen ja kunnioittava vuorovaikutussuhde sekä myönteinen kosketus ja läheisyys muodostavat perustan hyvälle hoidolle ja huolenpidolle. Päivittäin toistuvat tilanteet, kuten ruokailu, pukeminen ja riisuminen, lepo ja hygieniasta huolehtiminen, ovat keskeinen osa lapsen päivää ja osa pedagogista toimintaa. Varhaiskasvatuksen hoitotilanteet ovat aina samanaikaisesti kasvatus- ja opetustilanteita, joissa opitaan esimerkiksi vuorovaikutustaitoja, itsestä huolehtimisen taitoja, ajan hallintaa sekä omaksutaan hyviä tottumuksia.

2.7. Laaja-alainen osaaminen

Varhaiskasvatuksessa luodaan pohjaa lasten laaja-alaiselle osaamiselle. Laaja-alainen osaaminen muodostuu tietojen, taitojen, arvojen, asenteiden ja tahdon kokonaisuudesta. Osaaminen tarkoittaa myös kykyä käyttää tietoja ja taitoja sekä toimia tilanteen edellyttämällä tavalla. Tietojen ja taitojen käyttämiseen vaikuttavat lasten omaksumat arvot ja asenteet sekä tahto toimia. Laaja-alaisen osaamisen tarve nousee ympäröivän maailman muutoksista. Ihmisenä kasvamisen, opiskelu, työnteko sekä kansalaisena toimiminen nyt ja tulevaisuudessa edellyttävät tiedon- ja taidonalat ylittävää ja yhdistävää osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittyminen edistää lasten kasvua yksilöinä ja yhteisönsä jäseninä. Osaamisen kehittyminen alkaa varhaislapsuudessa ja jatkuu läpi elämän. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet kulkevat jatkumona varhaiskasvatussuunnitelman perusteista esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelmien perusteisiin. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ovat ohjanneet tämän asiakirjan valmistelua, ja ne tulee ottaa huomioon paikallisissa varhaiskasvatussuunnitelmissa.

Laadukas pedagoginen toiminta vahvistaa lasten laaja-alaista osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittymiseen vaikuttaa se, miten varhaiskasvatuksessa toimitaan, miten eri oppimisympäristöjä käytetään sekä miten lasten hyvinvointia ja oppimista tuetaan. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon toimintakulttuurin ja oppimisympäristöjen kehittämisessä sekä kasvatuksessa, opetuksessa ja hoidossa. Luvussa 4.5 kuvattujen oppimisen alueiden tehtävänä on edistää lasten laaja-alaista osaamista.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kuvataan kuusi toisiinsa liittyvää laaja-alaisen osaamisen osa-aluetta:

- ajattelu ja oppiminen
- kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu
- itsestä huolehtiminen ja arjen taidot
- monilukutaito
- digitaalinen osaaminen
- osallistuminen ja vaikuttaminen.

Seuraavaksi kuvataan mitä laaja-alaisen osaamisen eri osa-alueilla tarkoitetaan. Lisäksi määritellään varhaiskasvatuksen tehtävä kullakin osa-alueella.

2.7.1. Ajattelu ja oppiminen

Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja ympäristön kanssa ja muodostavat perustan muun osaamisen kehittymiselle ja elinikäiselle oppimiselle. Tiedon hankinta, jäsentäminen ja uuden luominen edellyttävät luovaa ja kriittistä ajattelua, jonka perustaa luodaan varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten ajattelun ja oppimisen taitoja.

Lasten ajattelu ja oppiminen kehittyvät monipuolisten ja merkityksellisten kokemusten avulla. Ihmettelulle, oivaltamiselle sekä oppimisen ilolle tulee olla tilaa. Leikissä lapsilla on mahdollisuus käyttää mielikuvitustaan ja luovuuttaan, kokeilla yhdessä ideoitaan ja tutkia maailmaa. Lasten

taitoja jäsentää, nimetä ja kuvata ympäristöä ja sen ilmiöitä tuetaan lasten iän ja kehityksen mukaisesti. Lapsia rohkaistaan kysymään ja kyseenalaistamaan. Heidän kanssaan iloitaan onnistumisista ja opetellaan kannustamaan toisia. Lapsia kannustetaan myös sinnikkyyteen ja olemaan lannistumatta epäonnistumisista sekä keksimään ratkaisuja eri tilanteissa. Heitä ohjataan suuntaamaan ja ylläpitämään tarkkaavaisuuttaan. Päivittäinen, riittävä fyysinen aktiivisuus tukee lasten ajattelua ja oppimista. Toiminnan pedagoginen dokumentointi (luku 4.2) sekä yhteinen pohdinta auttavat lapsia havaitsemaan oppimistaan ja tunnistamaan vahvuuksiaan. Tämä vahvistaa lasten uskoa omaan kykyihinsä.

2.7.2. Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu

Lapset kasvavat kulttuurisesti, kielellisesti ja katsomuksellisesti moninaisessa maailmassa. Tämä korostaa sosiaalisten ja vuorovaikutustaitojen sekä kulttuurisen osaamisen merkitystä. Osaamiseen kuuluu taito kuunnella, tunnistaa ja ymmärtää eri näkemyksiä sekä kyky reflektoida omia arvoja ja asenteita. Vuorovaikutustaidoilla sekä kyvyllä ilmaista itseään ja ymmärtää muita on tärkeä merkitys identiteetille, toimintakyvylle ja hyvinvoinnille. Toimiva vuorovaikutus erilaisista kulttuuri- ja katsomustaustoista tulevien ihmisten kanssa edellyttää oman ja muiden kulttuurin ja katsomuksellisen taustan ymmärtämistä ja kunnioittamista. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kulttuurista osaamista sekä heidän vuorovaikutus- ja ilmaisutaitojaan.

Lapsia rohkaistaan tutustumaan toisiin ihmisiin, kieliin ja kulttuureihin. Henkilöstö toimii mallina lapsille toisten ihmisten sekä kielellisen, kulttuurisen ja katsomuksellisen moninaisuuden myönteisessä kohtaamisessa. Lapsia ohjataan ystävällisyyteen ja hyviin tapoihin. Yhteistyöhön perustuva toiminta luo mahdollisuuksia harjoitella vuorovaikutus- ja ilmaisutaitoja eri tilanteissa ja erilaisten ihmisten kanssa. Lasten kanssa harjoitellaan asettumista toisen asemaan, opetellaan tarkastelemaan asioita eri näkökulmista sekä ratkaisemaan ristiriitatilanteita rakentavasti. Tämä vahvistaa lasten sosiaalisia taitoja. Lapsia tuetaan kulttuuri-identiteettien rakentamisessa. Varhaiskasvatuksessa saadut kokemukset, tiedot ja taidot kulttuuriperinnöstä vahvistavat lapsen kykyä omaksua, käyttää ja muuttaa kulttuuria. Esimerkiksi leikit, ruokailuhetket ja juhlat tarjoavat tilaisuuksia jakaa kokemuksia erilaisista perinteistä ja tavoista. Lapsia tuetaan myönteisen suhteen luomisessa moninaiseen ympäristöön.

2.7.3. Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot

Itsestä huolehtimiseen, terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät taidot ovat kaikille tärkeitä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten hyvinvointiin ja turvallisuuteen liittyviä taitoja sekä ohjata heitä tekemään kestävän elämäntavan mukaisia valintoja. Varhaiskasvatuksessa tuetaan lasten myönteistä suhtautumista tulevaisuuteen.

Lasten itsenäisyyden asteittaista lisääntymistä tuetaan. Lapsia autetaan ja heitä kannustetaan pyytämään apua sitä tarvitessaan. Lasten kanssa harjoitellaan erilaisia taitoja kuten pukeutumista, ruokailua sekä henkilökohtaisesta hygieniasta ja omista tavaroista huolehtimista. Lapsia ohjataan toimimaan vastuullisesti ja turvallisesti varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä, kuten lähiluonnossa ja liikenteessä. Lasten kanssa käsitellään heidän hyvinvointiaan edistäviä asioita kuten levon, ravinnon, liikunnan ja mielen hyvinvoinnin merkitystä. Lapsia autetaan tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelystä. Lasten tunnetaidot vahvistuvat, kun heidän kanssaan opetellaan havaitsemaan, tiedostamaan ja nimeämään tunteita. Lapsia ohjataan myös kunnioittamaan ja suojelemaan omaa ja toisten kehoa.

2.7.4. Monilukutaito

Monilukutaitoa tarvitaan lasten ja perheiden arjessa, vuorovaikutuksessa sekä yhteiskunnallisessa osallistumisessa. Monilukutaito edistää lasten kasvatuksellista ja koulutuksellista tasa-arvoa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tukea näiden taitojen kehittymistä.

Monilukutaito on kulttuurisesti moninaisten viestien ja ympäröivän maailman ymmärtämisen sekä vuorovaikutuksen näkökulmasta keskeinen perustaito. Monilukutaidolla tarkoitetaan erilaisten

viestien tulkinnan ja tuottamisen taitoja. Monilukutaidon perustana on laaja tekstikäsitys, jonka mukaan erilaiset tekstit voivat olla muun muassa kirjoitetussa, puhutussa, audiovisuaalisessa tai digitaalisessa muodossa. Siihen sisältyy erilaisia lukutaitoja kuten kuvanlukutaito, numeerinen lukutaito, medialukutaito ja peruslukutaito. Monilukutaito liittyy kiinteästi ajattelun ja oppimisen taitoihin. Lasten kanssa nimetään asioita ja esineitä sekä opetellaan erilaisia käsitteitä. Lapsia innostetaan tutkimaan, käyttämään ja tuottamaan viestejä erilaisissa, myös digitaalisissa, ympäristöissä. Monilukutaitoisiksi kehittyäkseen lapset tarvitsevat aikuisen mallia sekä rikasta tekstiympäristöä, lasten tuottamaa kulttuuria sekä lapsille soveltuvia kulttuuripalveluja.

2.7.5. Digitaalinen osaaminen

Digitaalisuus on osa yhteiskuntaa, jossa lapsi kasvaa. Digitaalista osaamista tarvitaan ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa, yhteiskunnassa toimimisessa ja oppimisessa. Digitaalisen osaamisen vahvistaminen edistää lasten koulutuksellista tasa-arvoa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on yhteistyössä kotien kanssa tukea lapsen ymmärrystä digitaalisuudesta.

Lasten kanssa tutkitaan ja havainnoidaan digitaalisuuden roolia arkielämässä. Digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä hyödynnetään dokumentoinnissa, leikeissä, vuorovaikutuksessa, peleissä, tutkimisessa, liikkumisessa sekä taiteellisessa kokemisessa ja tuottamisessa. Mahdollisuudet harjoitella, kokeilla ja tuottaa sisältöjä itse ja yhdessä muiden lasten kanssa käyttäen apuna digitaalisia välineitä edistävät lasten luovan ajattelun ja yhteistoiminnan taitoja sekä monilukutaitoa. Henkilöstö ohjaa lapsia digitaalisten ympäristöjen monipuoliseen, vastuulliseen ja turvalliseen käyttöön.

2.7.6. Osallistuminen ja vaikuttaminen

Aktiivinen ja vastuullinen osallistuminen ja vaikuttaminen luovat perustan demokraattiselle ja kestäväälle tulevaisuudelle. Tämä edellyttää yksilöltä taitoa ja halua osallistua yhteisön toimintaan sekä luottamusta omiin vaikutusmahdollisuuksiinsa. Lasten oikeuksiin kuuluvat kuulluksi tuleminen ja osallisuus omaan elämään vaikuttavissa asioissa. Varhaiskasvatuksessa kunnioitetaan näitä demokratian toteutumisen keskeisiä periaatteita. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten kehittyviä osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja sekä kannustaa oma-aloitteisuuteen.

Lasten arvostava kohtaaminen, heidän ajatustensa kuunteleminen ja aloitteisiin vastaaminen vahvistavat lasten osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja. Lapset suunnittelevat, toteuttavat ja arvioivat toimintaa yhdessä henkilöstön kanssa. Samalla lapset oppivat vuorovaikutustaitoja sekä yhteisten sääntöjen, sopimusten ja luottamuksen merkitystä. Henkilöstö huolehtii siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa. Osallistumisen ja vaikuttamisen kautta lasten käsitys itsestään kehittyy, itseluottamus kasvaa ja yhteisössä tarvittavat sosiaaliset taidot muovautuvat.

3. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri

Toimintakulttuuri on historiallisesti ja kulttuurisesti muotoutunut tapa toimia, joka muovautuu yhteisön vuorovaikutuksessa. Varhaiskasvatuksen järjestäjän ja varhaiskasvatusta johtavien henkilöiden tehtävänä on luoda edellytykset toimintakulttuurin kehittämiseksi ja arvioinnille varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa ja yksiköissä. Toimintakulttuurin kehittämisen lähtökohtana on inklusiivinen varhaiskasvatus, jossa kukin lapsi voi toimia, kehittyä ja oppia omana ainutlaatuisena yksilönään sekä yhteisön jäsenenä.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri on kokonaisuus, joka rakentuu muun muassa

- arvoista ja periaatteista
- työtä ohjaavien normien ja tavoitteiden tulkinnasta
- oppimisympäristöistä ja työtavoista
- yhteistyöstä ja sen eri muodoista
- vuorovaikutuksesta ja ilmapiiristä
- henkilöstön osaamisesta, ammatillisuudesta ja kehittämisotteesta
- johtamisrakenteista ja -käytännöistä
- toiminnan organisoinnista, suunnittelusta, toteuttamisesta ja arvioinnista.

Toimintakulttuuria muovaavat tiedostetut, tiedostamattomat ja joskus myös tahattomat tekijät. Yhteisön kaikki jäsenet vaikuttavat toimintakulttuuriin, ja se puolestaan vaikuttaa kaikkiin jäseniin riippumatta siitä, tunnistetaanko sen merkitys vai ei.

Varhaiskasvatuksessa kaikkien työtapojen tulee tukea lapsen kehitystä ja oppimista. Ne tulee myös pystyä pedagogisesti perustelemaan. Henkilöstön on tärkeä tiedostaa, että heidän tapansa toimia ja olla vuorovaikutuksessa välittyy mallina lapsille, jotka omaksuvat varhaiskasvatusyhteisön arvoja, asenteita ja tapoja.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria kehitetään inklusion periaatteiden mukaisesti, ja se liittyy kokonaisvaltaisesti pedagogisen toiminnan toteuttamiseen. Inklusiivinen toimintakulttuuri edistää lasten osallisuutta ja oppimista ja vastaa kaikkien lasten erilaisiin tarpeisiin. Jokaisella lapsella on oikeus kuulua ryhmään, osallistua yhteiseen toimintaan sekä kasvaa omaan potentiaaliinsa vahvuuksien ja myönteisten oppimiskokemusten avulla yhdessä vertaistensa kanssa. Lapsille tarjotaan sopivia oppimisen haasteita, ja heille turvataan tarvittava tuki (luku 5). Oppimisympäristöjä arvioidaan ja kehitetään yhdessä lasten kanssa heille sopiviksi.

Inklusiivisen varhaiskasvatuksen toteuttamisen edellytyksenä on laadukas pedagoginen ja erityispedagoginen osaaminen ja toiminta, huolenpito lasten hyvinvoinnista sekä henkilöstön sitoutuminen inklusion periaatteisiin. Inklusiivisen toimintakulttuurin toteuttaminen edellyttää inklusion johtamista, kehittämistä ja toteutumisen arviointia.

Toimintakulttuuri vaikuttaa varhaiskasvatuksen laatuun. Sillä on keskeinen merkitys varhaiskasvatuksen toteuttamisessa ja tavoitteiden saavuttamisessa. Varhaiskasvatustyön tavoitteita tukeva toimintakulttuuri luo suotuisat olosuhteet lasten kehitykselle, oppimiselle, osallisuudelle, turvallisuudelle, hyvinvoinnille sekä kestäväälle elämäntavalle.

Johtaminen vaikuttaa keskeisesti varhaiskasvatuksen toimintakulttuuriin, sen kehittämiseen ja laatuun. Varhaiskasvatuksen johtamisen lähtökohtana on jokaisen lapsen hyvinvoinnin ja oppimisen edistäminen. Toimintakulttuurin ja sen inklusiivisuuden kehittäminen edellyttää pedagogiikan johtamista, joka on varhaiskasvatuksen kokonaisuuden tavoitteellista ja suunnitelmallista johtamista, arviointia ja kehittämistä. Se sisältää kaikki ne toimenpiteet, joilla luodaan edellytykset henkilöstön hyville työolosuhteille, ammatillisen osaamisen ja koulutuksen hyödyntämiselle ja kehittämiselle sekä pedagogiselle toiminnalle (luku 4.1).

3.1. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet

Yhteisön toimintakulttuuri muuttuu jatkuvasti ja sitä arvioidaan ja kehitetään siten, että se tukee varhaiskasvatuksen tavoitteiden toteutumista. Yhteisiin tavoitteisiin sitoutuminen edistää arvoperustan ja oppimiskäsityksen toteutumista. Toimintakulttuurin vaikutusten pohdinta ja sen ei-toivottujen piirteiden tunnistaminen ja korjaaminen ovat tärkeä osa toimintakulttuurin kehittämistä. Jatkuvan kehittämisen perusedellytys on, että henkilöstö ymmärtää oman toimintansa taustalla vaikuttavien arvojen, tietojen ja uskomusten merkityksen sekä osaa arvioida niitä. Kehittämisessä on tärkeää toisia arvostava, koko yhteisöä osallistava ja luottamusta rakentava dialogi. Varhaiskasvatusta suunniteltaessa, järjestettäessä ja kehitettäessä on ensisijaisesti huomioitava lapsen etu. Lapsen etua on harkittava yksittäisen lapsen, lapsiryhmän ja yleensä lasten kannalta tapaus- ja tilannekohtaisesti.

Johtaja edistää osallistavaa toimintakulttuuria luomalla rakenteita ammatilliseen keskusteluun. Lisäksi johtaja rohkaisee työyhteisöä säännöllisesti kehittämään ja innovoimaan yhteistä toimintakulttuuria. Johtaja tukee yhteisön kehittymistä oppivaksi yhteisöksi, jossa osaamista kehitetään ja jaetaan. Päämääränä on, että yhteinen toiminta-ajatus ja toiminnan tavoitteet näkyvät käytännössä. Johtaja vastaa siitä, että yhteisiä työkäytäntöjä tehdään näkyväksi ja että niitä havainnoidaan ja arvioidaan säännöllisesti. Lapset ja huoltajat ovat mukana toimintakulttuurin kehittämisessä ja arvioinnissa.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria kehitetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

Yhtenäistä toimintakulttuuria ja laatua kehitetään ja vahvistetaan sekä yhteisten kehittämiskohteiden että yksikkökohtaisten painotusten kautta. Yksityisten palveluntuottajien tulee kehittää toimintaansa varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden ja mahdollisten omien painopistealueiden mukaisesti. Yksityisillä päiväkodeilla on vastuu- tai yhteyshenkilöt erilaisissa kehittämisryhmissä.

Keskeiset kehittämisen kohteet ja painopistealueet Porvoossa

Kieli-, kulttuuri- ja katsomustietoinen varhaiskasvatus

(Tarkennetaan luvuissa: Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus, Kielten rikas maailma, Vieras- ja monikielisten lasten kielen tukeminen, Minä ja meidän yhteisömme)

Tavoitteena kieli- kulttuuri- ja katsomustietoisien osaamisen kehittäminen ja vahvistaminen jokaisessa yksikössä. Moninaisuutta tiedostava toimintakulttuuri tukee jokaisen lapsen identiteetin rakentumista ja osallisuutta.

- KieliPeda-työväline osa 1 oppimisympäristön arviointi otetaan asteittain käyttöön kaikissa ryhmissä, osia 2 ja 3 käytetään niiden lasten kohdalla, joiden kotikieliin ei kuulu suomi tai ruotsi.
- Yksiköiden kulttuurisen moninaisuuden vastaavat, joille järjestetään tapaamisia, ohjausta ja perehdytystä. Vastaavien rooli ja tehtävä on vahvistaa tietoutta ja osaamista omassa yksikössään.
- Varhaiskasvatuksen asiantuntija, joka vastaa kieli-, kulttuuri- ja katsomustietoisien varhaiskasvatuksen kehittämisestä.

- Kumo-työryhmä: kieli-, kulttuuri- ja katsomustietoisien pedagogiikan ja yhteistyökäytäntöjen ym. toimintamallien kehittäminen.
- Määräaikaisten kieli- ja kulttuuriopettajien.

Varhaiskasvatuksen liikunnallinen toimintakulttuuri

(Tarkennetaan luvussa Kasvan, liikun ja kehityn)

Tavoitteena vahvistaa toimintakulttuuria, jossa lapset ovat aktiivisia ja liikkuvia ja joka vahvistaa lasten osallisuutta.

- Päiväkodit ovat mukana Liikkuva varhaiskasvatus -verkostossa.
- Yksiköt tekevät nykytilan arvioinnin vuosittain.
- Hanke Liikkuvat Lillit ja Vikkelät Viikarit jatkuu vuoden 2022 loppuun: liikkumista edistävän johtamiskulttuurin kehittäminen, yhteisöllisen hyvinvoinnin vahvistaminen, henkilöstön osaamisen vahvistaminen ja käynnistettyjen toimenpiteiden juurruttaminen.
- Yksiköiden liikuntavastaavat.

Digitaalinen osaaminen ja medialukutaito

Tavoitteena varmistaa lapsille yhdenvertainen toiminta ja oppimisen mahdollisuudet sekä oppimisen polun jatkumo.

- Uudet lukutaidot -kehittämishojelman osaamisen kuvausten pohjalta on laadittu Porvoon Digipolku (varhaiskasvatus - esiopetus - perusopetus), joka tarkoittaa paikallisia opetussuunnitelmia digitaalisen osaamisen, medialukutaidon ja ohjelmointiosaamisen osalta. Varhaiskasvatuksen Digipolku sisältää tavoitteet henkilöstön osaamiselle ja pedagogiselle toiminnalle sekä käytännön toiminnan kuvauksia.
- Varhaiskasvatuksen TVT-työryhmä ohjaa pedagogiikan kehittämistä.
- Yksiköiden TVT-vastaavat, joille järjestetään tapaamisia ja koulutusta. TVT-vastaavien tehtävänä on varmistaa, että yksiköissä toimintaa toteutetaan ja kehitetään digipolun mukaisesti.

Uudet lukutaidot -sivusto

Porvoon Digipolku -tiimi henkilöstölle: Digipolku, materiaalit, ohjeet, koulutusmateriaalia, linkkejä. (sisäänpääsykoodi mu1u3pk)

Lukuvuoden yhteinen teema

Varhaiskasvatukselle ja esi- ja perusopetukselle sovitaan yhteinen lukuvuoden teema. Yksiköt suunnittelevat, miten teemaa käsitellään vuoden aikana ja miten sitä mahdollisesti toteutetaan yhteistyössä esi- ja perusopetuksen kanssa. Teemaan käsittelyyn ja toteuttamiseksi voidaan valmistella myös yhteistä tukimateriaalia (esim. asiantuntijat, eri työryhmät). Toteuttamistapoja tarkennetaan ryhmän varhaiskasvatussuunnitelmassa ja yksikön vuosisuunnitelmassa.

3.1.1. Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä

Varhaiskasvatuksessa toimitaan yhteisönä, jossa lapset ja henkilöstö oppivat yhdessä ja toisiltaan. Oppivassa yhteisössä on tilaa erilaisille mielipiteille ja tunteille. Lapsia ja henkilöstöä kannustetaan rohkeasti jakamaan ajatuksiaan ja kokeilemaan uudenlaisia toimintatapoja. Jatkuvasti toimintaansa arvioiva ja kehittävä yhteisö haastaa itseään sekä tunnistaa ja hyödyntää vahvuuksiaan. Oppivassa yhteisössä arvostetaan kunnioittavaa ja huomaavaista käytöstä. Yhteisö rohkaisee kokeiluun, yrittämiseen ja sinnikkyYTEEN sekä sallii myös erehtymisen. Yhdessä tekeminen ja osallisuuden kokemukset vahvistavat yhteisöä.

Henkilöstöä kannustetaan itsearviointiin, tiedon ja osaamisen jakamiseen ja samalla ammatilliseen kehittymiseen. Yhdessä sovittujen tavoitteiden ja tehtävien pohdinta, oman työn säännöllinen arviointi sekä huoltajilta ja muilta yhteistyökumppaneilta saatu palaute edistävät

yhteisön oppimista. Oppimista edistää myös kehittämistyöstä, arvioinneista ja tutkimuksesta saadun tiedon hyödyntäminen.

Johtamisen, kehittämisen ja arvioinnin rakenteita ja käytäntöjä

Varhaiskasvatuksen järjestäjä

- Varhaiskasvatuspalveluiden johtoryhmä
- varhaiskasvatuksen esihenkilöiden kokoukset ja yhteistyöpäivät
- tulosityksiköiden esihenkilöiden ja palvelukoordinaattoreiden kokoukset
- varhaiskasvatuspalveluiden koulutustyöryhmä
- työryhmät

Yksiköt / Päiväkodinjohtajat

- päiväkodinjohtajien kokoukset
- päiväkodinjohtajien kehittämispäivä, työpaikkakokoukset
- aluekokoukset
- kehityskeskustelut vuosittain, työn vaativuuden arviointi, osaamiskartoitukset
- työryhmät
- täydennyskoulutus

Yksiköt / Henkilöstö

- tiimipalaverit
- tiimivastaavat
- pedatiimit tms.
- varhaiskasvatuksen opettajan SAK-aika
- työpaikkakokoukset
- yksikön kehittämispäivät ja muut yhteiset kokoukset
- yksikön yhteys- ja vastuuhenkilöt eri sisältöihin
- kehityskeskustelut vuosittain, työn vaativuuden arviointi, osaamiskartoitukset
- henkilöstön täydennyskoulutus
- työryhmät

Lähijohtaja vastaa omassa yksikössään pedagogisen tiimin ja tiimivastaavien kanssa jatkuvan arvioinnin toteuttamisesta ja pedagogisen toiminnan ja laadun kehittämisestä. Yksiköiden eri alueiden vastuu-/yhteyshenkilöt ja työryhmäedustajat sekä lähijohtajat välittävät kokemuksia ja palautteita pedagogisen toiminnan toteutumisesta ja sen kehittämisestä varhaiskasvatus- ja esiopetussuunnitelmien ohjausryhmälle. Varhaiskasvatuksen asiantuntijat ja kieli- ja kulttuuriopettajat tukevat ja ohjaavat toimintakulttuurin kehittämistä varhaiskasvatuksen yksiköissä.

Huoltajat ja lapset

- yksikkökohtaiset osallistamisen toimintatavat ja käytännöt
- lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinta- ja arviointiprosessi
- huoltajakyselyt

3.1.2. Leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö

Leikkiin kannustavassa toimintakulttuurissa tunnustetaan leikin merkitys lapsen hyvinvoinnille ja oppimiselle. Henkilöstö tunnistaa leikkiä rajoittavia tekijöitä ja kehittää leikkiä edistäviä toimintatapoja ja oppimisympäristöjä. Lapsilla ja henkilöstöllä on mahdollisuus kokea yhdessä tekemisen ja leikin iloa. Yhteisössä kannustetaan kaikkia kekseliäisyyteen, mielikuvituksen käyttöön, omaan ilmaisuun ja luovuuteen. Leikki saa näkyä ja kuulua. Lasten leikkialueille, kokeiluille ja elämyksille annetaan tilaa, aikaa ja leikkirauhaa. Leikkiville lapsille ja aikuisille mahdollistetaan keskittyminen leikkiin.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuriin kuuluu henkilöstön keskinäinen yhteistyö sekä vuorovaikutus huoltajien ja lähiympäristön kanssa. Yhteisön jäsenet kunnioittavat toisiaan ja arvostavat yhteistyötä. Yhteisö rohkaisee lapsia hyvään vuorovaikutukseen sekä toimimaan ryhmän jäsenenä. Henkilöstö tukee lasten vertaissuhteiden syntymistä ja vaalii ystävyyssuhteita. Turvallisessa yhteisössä puututaan ristiriitoihin ja opetellaan rakentavia keinoja niiden ratkaisemiseen.

Leikin kehittäminen sekä sisällä että ulkona edellyttää aikuisten toiminnassa

- kiinnittymistä toimintaan lasten kanssa
- leikkiin syventymistä, lasten toiminnan ja leikin ohjaamista
- lasten ohjaamista mielekkääseen toimintaan
- roolileikkien, esineleikkien ja fyysisten leikkien soveltamista myös ohjatussa toiminnassa
- huomion kiinnittämistä leikin rikastamiseen ja uudistamiseen
- sääntöleikkien aktivoimista ja aikuisten osallistumista niihin.

3.1.3. Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo

Inklusiivisessa toimintakulttuurissa edistetään osallisuutta, yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa kaikessa toiminnassa. Lasten, henkilöstön ja huoltajien aloitteita, näkemyksiä ja mielipiteitä arvostetaan. Tämä edellyttää osallisuutta edistävien toimintatapojen sekä rakenteiden tietoista kehittämistä. Lasten ymmärrys yhteisöstä, oikeuksista, vastuusta ja valintojen seurauksista kehittyä osallisuuden kautta. Osallisuutta vahvistaa lasten sensitiivinen kohtaaminen ja myönteinen kokemus kuulluksi ja nähdyksi tulemisesta. Lasten ja huoltajien osallistuminen toiminnan suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin edistää osallisuutta. Jokainen henkilöstön jäsen on tärkeä osa kasvatusyhteisöä.

Yhteisön jäsenet tulevat kohdatuiksi ja kohdelluiksi yhdenvertaisina riippumatta henkilöön liittyvistä tekijöistä. Yhdenvertaisuus ei merkitse samanlaisuutta. Toimintakulttuurin kehittämisen kannalta on tärkeää, että yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa koskevista asenteista keskustellaan työyhteisössä. Lisäksi tulee pohtia, miten esimerkiksi kieleen, etnisyyteen, katsomukseen, vammaisuuteen, sukupuoleen ja sen moninaisuuteen liittyvät asenteet näkyvät puheissa, eleissä, teoissa ja toimintatavoissa. Vuorovaikutuksen ja kielenkäytön mallit sekä tavat toimia stereotyyppisten oletusten mukaisesti välittyvät lapsille. Varhaiskasvatus on sukupuolisensitiivistä. Henkilöstö rohkaisee lapsia tekemään valintoja ilman sukupuoleen tai muihin henkilöön liittyviin seikkoihin sidottuja stereotyyppisiä rooleja ja ennakko-odotuksia. Henkilöstö tunnistaa lasten keskinäisten kohtaamisten eriarvoistavia piirteitä sekä puuttuu niihin

hienotunteisesti ja johdonmukaisesti. Myönteisellä ja kannustavalla vuorovaikutuksella tuetaan lapsen oman identiteetin ja itsetunnon kehitystä.

Osallisuus

Lasten osallisuus ja sen toteutuminen perustuu kasvattajien asenteisiin ja käsityksiin lapsesta ja oppimisesta, vuorovaikutuksesta ja aikuinen-lapsi valtasuhteesta sekä varhaiskasvatuksen toiminnasta ja toimintatavoista. Osallisuus ei ole yksittäisiä toimintoja vaan ajattelu- ja lähestymistapa kaikkeen ryhmän toiminnassa. Ensinnäkin osallisuus on kaiken kattavaa tunneilmapiiriä, jonka muodostavat:

- myönteinen ilmapiiri ja olosuhteet
- sitoutuminen ja kiinnittyminen vuorovaikutukseen
- sensitiivinen kohtaaminen
- ajatusten kuunteleminen
- aloitteisiin vastaaminen.

Osallisuus on myös tunnetta yhteisöön kuulumisesta. Kasvattajien tehtävänä on tukea aktiivisesti lapsia pääsemään osaksi ryhmää ja kaverisuhteita sekä toimintaa. Yhteinen tekeminen ja ponnistelu tavoitteiden ja päämäärien saavuttamiseksi vahvistaa yhteenkuuluvuuden tunnetta. Ylpeys ryhmän osaamisesta, yhdessä koettu ilo ja riemu vahvistavat yhteistä kokemusta. Kasvattajan tulee kuitenkin tiedostaa, että jokainen lapsi kokee osallisuutensa omalla tavallaan, joten lasten henkilökohtaiset kokemukset tilanteissa voivat olla hyvin erilaisia. Toiminnassa on tunnistettava tilanteita, joissa lapsia jää syrjään tai niitä tekijöitä, jotka syrjäyttävät lapsia. Lapsi saattaa jäädä syrjään myös aikuisen toiminnan vuoksi. Kasvattajan tulee seurata omassa toiminnassaan, keihin lapsiin hänen huomionsa kiinnittyy ja keihin ei. Samoin tulee kiinnittää huomiota, miten ja kenelle aikuinen sanansa kohdistaa. Tuleeko päivän aikana juteltua kaikkien ryhmän lasten kanssa? Miten aikuinen huomioi lasten erilaiset tavat kommunikoida?

Osallisuus on vahvasti toimijuutta. Toimijuus edellyttää aktiivisuutta, aloitteisuutta, tietoa, kykyä esittää mielipiteitä ja luoda uusia ideoita ja ajatuksia, taitoa pyytää apua sekä tunnetta vaikuttamisen mahdollisuuksista omaan oppimiseen ja oppimisympäristöön. Nämä ovat asioita, joita lapsen tulee saada harjoitella yhdessä toisten lasten ja aikuisten kanssa. Aikuisten tulee huolehtia tiedon jakamisesta ja tiedon pilkkomisesta siten, että lapsen on mahdollista omaksua sitä. Ryhmässä voi olla sovittuna rakenteita ja toimintatapoja, kuten lasten kokouksia tai yhteisiä suunnitteluhetkiä, joissa yhdessä harjoitellaan mielipiteiden esittämistä ja erilaisia taitoja. Järjestettyjen tilanteiden lisäksi päivittäisessä vuorovaikutuksessa ja toiminnassa vahvistetaan lasten mahdollisuutta ilmaista mielipiteitään ja näkemyksiään, vaikuttaa päätöksentekoon ja saada aikaan muutosta.

Ryhmän henkilöstö havainnoi ja arvioi toiminnassa rakenteita, toimintatapoja ja käytäntöjä, jotka mahdollistavat tai rajoittavat lapsen osallisuutta:

- rutiinit, päiväjärjestys
- säännöt, normit ja käytännöt
- tilat, välineet, materiaalit
- pedagogiset tavoitteet

Lapsen mielenkiinnon kohteiden ja aloitteiden huomioiminen pedagogisen toiminnan suunnittelussa edellyttää lapsen yksilöllisten lähtökohtien ja ajattelun tuntemista ja tunnistamista. Kasvattajilla tulee olla osaamista ja ammattitaitoa kerätä tietoa lapsesta eri tavoin, havaita ja tunnistaa lapselle merkityksellisiä asioita sekä hyödyntää näitä yhteisen toiminnan pohjana. Vuorovaikutuksen tulee olla havainnointia ja vastavuoroista. Kasvattajat liittävät yleiset tavoitteet ja omat suunnitelmansa lasten aloitteisiin ja mielenkiinnon kohteisiin joustavasti arjen tilanteissa. Lapsen näkemykset ja mielipiteet sekä hänen tapansa ajatella saavat merkityksiä, kun ne muodostavat toiminnan sisältöjä ja muotoja. Kun lapsen tarpeisiin vastataan ja hänen näkemyksensä todentuvat toiminnassa, vahvistuvat tahto ja halu sekä luottamus omiin vaikutusmahdollisuuksiin. Lapsen minäpystyvyys vahvistuu ja hän tuntee iloa ja ylpeyttä omasta osaamisestaan.

Kasvattajilla tulee olla taitoa kehittää osallisuutta tukevia toimintatapoja ja heidän tulee sitoutua yhteisesti sovittuihin työtapoihin. Kasvattajien toimintaa, vuorovaikutustilanteita ja lapsen päivää tarkastellaan koko päivän näkökulmasta. Kokopäiväpedagogiikkaa kehittämällä myös lapsen osallisuus vahvistuu. Monta kertaa päivän aikana toistuvat perushoitotilanteet, siirtymät ja ulkoilu tulee hyödyntää pedagogisina mahdollisuuksina. Kasvattaja sitoutuu näissä tilanteissa vuorovaikutukseen lapsen kanssa ja aktivoi myös lapsen kiinnittymään tilanteeseen.

Esimerkkejä

- Ruokailussa lapselle annetaan esim. mahdollisuus valita paljonko hän haluaa ruokaa, mitä hän juo, missä järjestyksessä hän syö ruoat. Ruokailun aikana aikuinen ohjaa lapsia keskustelemaan toistensa kanssa, kertomaan mielipiteitään ja ajatuksiaan.
- Pukemistilanteessa aikuinen kannustaa lasta miettimään itse (yhdessä aikuisen kanssa), millaiset varusteet tulee pukea, jotta on pukeutunut sään edellyttämällä tavalla. "Ulkona on lätäköitä – haluatko leikkiä vesileikkejä - laitanko kuravaatteet vai kierrätkö lätäköt?" Lapsen omat toiveet huomioidaan aina, kun mahdollista/mahdollisuuksien mukaan (esim. laitetaanko hanskat hihan alle vai päälle). Aikuinen kannustaa lasta yrittämään ja onnistumaan itse.
- Lepohetkelle mentäessä lapsi saa valita unilun ja vaatetuksen. Aikuinen kysyy lapselta, saako silittää. Lapsella on oikeus kieltäytyä. Onko mahdollista, ettei ole pakko maata? Voiko osa istua ja selailla kirjoja?

Osallisuus toteutuu myös lapsen yksilöllisten lähtökohtien mukaisesti. Siihen vaikuttavat lapsen ikä ja kehitysvaihe, herkkyykskaus, yksilölliset vahvuudet tai tuen tarve. Lasten erilaisuus ja eritahtisuus huomioiden osallisuus voi toteutua monin tavoin. Kasvattajien tehtävänä on varmistaa, että lasten osallisuuden mahdollisuudet olisivat tasaisesti tarjolla lasten kesken.

Jokaisella lapsella on oikeus ilmaista itseään juuri sellaisena kuin on. Aivan pienimpien lasten kohdalla osallisuutta ryhmän toiminnassa voidaan tukea havainnoimalla eleitä, ilmeitä ja olemusta. Isompien lasten kanssa voidaan lisäksi keskustella. Pedagoginen dokumentointi työtapana vahvistaa lasten ajattelun ja kokemusten näkyväksi tekemistä.

Lähteet:

Ahonen, L. 2017. Vasun käyttöopas.

Heikka, J., Fonsén, E., Elo, J. & Leinonen, J. (toim.) 2016. Osallisuuden pedagogiikkaa varhaiskasvatuksessa.

Koivula, M., Siippainen, A. & Eerola-Pennanen, P. 2017. Valloittava varhaiskasvatus. Oppimista, osallisuutta ja hyvinvointia.

Leinonen, J., Venninen, T. & Ojala, M. 2011. Osallisuuden kulttuurin kehittäminen.

Turja, L. 2012. Lasten osallisuus varhaiskasvatuksessa. Teoksessa Hujala, E. & Turja, L. (toim.) Varhaiskasvatuksen käsikirja.

Tukimateriaalia:

[Osallisuus varhaiskasvatuksessa](#)

Toiminnan yhdenvertaisuus ja tasa-arvo tarkoittaa sitä, että kasvattajat suunnittelevat toiminnan sekä fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen ympäristön niin, että kaikkien lasten osallistuminen on mahdollista lapsen kulttuurisesta taustasta, sukupuolesta, kehitysvaiheesta, taidoista, vammasta tms. riippumatta.

Varhaiskasvatukselle on laadittu yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelma (Sivistyslautakunta 7.12.2016), jota täydennetään yksikkökohtaisilla tiedoilla. Suunnitelma ohjaa henkilöstöä tarkastelemaan ja arvioimaan sekä toteuttamaan toimintaa yhdenvertaisuus- ja tasa-arvonäkökulmat huomioiden. Vähintään kolmen vuoden välein tai aina tarvittaessa, toiminnan arviointi ja suunnitelman päivitys tehdään yhdessä lasten ja henkilöstön kanssa.

Yksikön yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelma sisältää ohjeet toiminnan ja oppimisympäristön havainnointiin, arviointiin ja kehittämistoimenpiteiden laatimiseen. Oppimisympäristön tilannetta selvitetään mm. materiaalien ja leikkivälineiden ja sääntöjen ja vuorovaikutuksen näkökulmasta. Kasvattajille suunnatun ohjeistuksen lisäksi tasa-arvotilanteen selvittäminen sisältää kysymyksiä lapsille, esimerkiksi

Saavatko kaikki lapset tehdä samoja asioita, leikkiä samoja leikkejä?

Saavatko kaikki lapset olla mukana suunnittelemassa ja päättämässä asioita?

Kohtelevatko aikuiset samalla tavalla tyttöjä ja poikia?

Sukupuolisensitiivisessä varhaiskasvatuksessa on kyse kasvattajien tiedostamisesta ja siitä, että lapsen persoona on aina yksilöllinen sukupuolesta tai sukupuolettomuudesta riippumatta. Ydintavoitteena on, että aikuinen tunnistaa sukupuoleen liittyviä arvoja, oletuksia ja asenteita, jotka heijastuvat arjen toimintaan ja lasten kasvatukseen. Nämä näkyvät kaikessa toiminnassa, puheessa ja asioiden sanoittamisessa, kuten ”tyttöjen tai poikien väri”. Pidetäänkö joitain ominaisuuksia sukupuoleen sidonnaisena, rajaanko vai sallitaanko toisille jotain sukupuolen perusteella enemmän, ”pojat ovat poikia” tai ”tytöt eivät käyttäydy noin villisti”.

Sukupuolisensitiivisyys kannustaa pohtimaan tasa-arvoa ja sen toteutumista uudella tavalla: riittääkö pelkkä lupa valita? Ohjaako lapsen valintoja jokin piiloon jäävä tekijä, kuten pelko kiusaamisesta, kelpaamisesta ja joukkoon kuulumattomuudesta? Miten lapsen valintoja tuetaan tai miten niitä huomaamatta rajataan? Kasvattajien tehtävänä on hankkia asiallista tietoa sukupuolen moninaisuudesta. Lasta ja lapsen aloitteita tulee kuulla ja kuunnella herkillä korvalla. Lapsen sukupuolen ilmentämiselle ollaan avoimia ja hyväksyviä ja lapsen kasvusuunta jätetään avoimeksi. Tilanteissa voi miettiä, onko aina tarpeen jakaa lapsia tyttöihin ja poikiin, määrittää lasta tytöksi tai pojaksi vai voisiko asian ilmaista toisin.

(Lähde: Tasa-arvoa päiväkotiin – tekstikokoelma sukupuolisensitiivisestä varhaiskasvatuksesta.)

Tukimateriaalia:

[Tasa-arvoinen varhaiskasvatus -sivusto](#)

3.1.4. Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus

Varhaiskasvatus on osa kulttuurisesti muuntuvaa ja monimuotoista yhteiskuntaa. Kulttuurinen moninaisuus nähdään voimavarana. Yhteisössä tunnustetaan, että oikeus omaan kieleen,

kuulttuuriin, uskontoon ja katsomukseen on perusoikeus. Varhaiskasvatuksessa arvostetaan ja hyödynnetään moninaista kulttuuriperintöä ja kansalliskieliä sekä yhteisön ja ympäristön kulttuurista, kielellistä ja katsomuksellista monimuotoisuutta. Tämä edellyttää henkilöstöltä tietoa kulttuureista ja katsomuksista sekä taitoa nähdä ja ymmärtää asioita monesta näkökulmasta ja asettua toisen asemaan. Erilaisista ajattelu- ja toimintatavoista keskustellaan rakentavasti ja luodaan myös uusia tapoja toimia yhdessä. Samalla edistetään kulttuurisesti kestävää kehitystä.

Kielitietoisessa varhaiskasvatuksessa tiedostetaan, että kielet ovat läsnä jatkuvasti ja kaikkialla. Henkilöstö ymmärtää kielen keskeisen merkityksen lasten kehityksessä ja oppimisessa, vuorovaikutuksessa ja yhteistyössä sekä identiteettien rakentumisessa ja yhteiskuntaan kuulumisessa. Monikielisuuden näkyväksi tekeminen tukee lasten kehitystä kulttuurisesti moninaisessa maailmassa. Henkilöstön tulee tiedostaa, että he ovat lapsille kielellisiä malleja, ja kiinnittää huomiota omaan kielenkäyttöön. Henkilöstö rohkaisee lapsia käyttämään kieltä monipuolisesti. Lasten kielelliset lähtökohdat huomioidaan, ja heille annetaan aikaa ja mahdollisuuksia vaihteleviin kielenkäytön tilanteisiin.

Jokaisen lapsen, perheen ja henkilöstön edustajan ainutlaatuisuus on voimavara. Kieli-, kulttuuri- ja katsomustietoisuus on läsnä kaikkien kasvattajien toiminnassa kaikissa arjen tilanteissa. Jokainen lapsi saa tulla hyväksytyksi omana itsenään ja kokea oman kotikulttuurinsa ja kielensä arvostetuiksi. Samalla tiedostetaan kaikkien tilanteiden olevan oppimistilanteita myös uuden kielen ja kulttuurin suhteen.

Suomalainen ja suomenruotsalainen kulttuuri ja kieli ovat luonnollinen osa Porvoota, mikä mahdollistaa tutustumisen molempiin kieliin ja kulttuureihin sekä perinteisiin. Lasten ja ympäristön erilaiset kielet, kulttuurit, uskonnot, katsomukset sekä perinteet huomioidaan ja otetaan luonnolliseksi osaksi varhaiskasvatuksen arkea. Moninaisuutta tehdään näkyväksi muuhun toimintaan ja lasten pohdintoihin liittyen, ei vain teemapäivien merkeissä. Jokaisen lapsen osallisuudesta huolehditaan, kun vaikkapa merkitään kartalle tärkeitä paikkoja tai pohditaan, mitä kenenkin perheessä syödään aamiaiseksi.

Moninaisuutta arvostavan toimintakulttuurin kehittäminen edellyttää henkilöstöltä itsearviointia ja tilaisuuksia yhteiselle keskustelulle. Jokaisessa yksikössä valitaan Kulttuurisen moninaisuuden vastuhenkilö, joka huolehtii osaamisen vahvistamisesta omassa yksikössään yhdessä yksikön johtajan kanssa. Yksiköiden vastuuhenkilöt muodostavat ryhmän, joka tapaa säännöllisesti tiedon ja kokemusten jakamisen merkeissä.

Varhaiskasvatuksessa työskentelee kolme kieli- ja kulttuuriopettajaa. Heidän työpanoksensa kohdistuu niihin yksiköihin, joissa on eniten vieraskielisiä lapsia. Yhden varhaiskasvatuksen asiantuntijan työ kohdentuu kieli-, kulttuuri- ja katsomustietoisien pedagogiikan vahvistamiseen.

Kielitietoista pedagogiikkaa kuvataan lisää luvussa Kielten rikas maailma. Kielitietoisien varhaiskasvatuksen kehittämistä tukee KieliPeda-työväline, jonka osiota 1, kielitietoisien oppimisympäristön arviointi käytetään jokaisessa ryhmässä.

Tukimateriaalia:

[Kielten rikas maailma](#)

3.1.5. Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksessa arvostetaan terveellisiä, turvallisia ja liikunnallisia elämäntapoja. Varhaiskasvatuksen yhteisössä liikutaan monipuolisesti sisällä ja ulkona sekä vältetään pitkäkestoista istumista. Lasten hyvinvointia edistetään antamalla mahdollisuus päivän aikana rauhoittumiseen ja lepoon sekä tarjoamalla monipuolista, terveellistä ja riittävää ravintoa. Toimintakulttuurin kehittämisessä huomioidaan yhteisön mahdollisuus toimia kiireettömässä ja keskittymistä edistävässä ympäristössä. Selkeä ja suunnitelmallinen, mutta joustava päivän rakenne edistää hyvinvointia.

Varhaiskasvatuksessa pidetään huolta koko yhteisön fyysisestä, psyykkisestä ja sosiaalisesta turvallisuudesta. Lasta tulee suojata väkivallalta, kiusaamiselta ja muulta häirinnältä. Lapsella on oikeus saada lohdutusta sitä tarvitessaan. Varhaiskasvatuksessa ei sallita kiusaamista, väkivaltaa eikä häirintää. Kiusaaminen tunnistetaan, siihen puututaan ja sitä ehkäistään tietoisesti ja suunnitelmallisesti osana toimintakulttuurin kehittämistä. Olennaista kiusaamisen ennaltaehkäisyssä on tukea lasten vertaissuhteita ja yhteisön hyvinvointia. Henkilöstöllä on keskeinen rooli lasten sosiaalisten ja emotionaalisten taitojen harjoittelun ja kehittymisen tukemisessa. Lasten kanssa opetellaan tunnistamaan ja ratkaisemaan ristiriitoja rakentavasti. Häirintä-, kiusaamis- tai väkivaltatilanteista keskustellaan lasten huoltajien kanssa ja etsitään yhdessä ratkaisuja. Turvallisuuden edistämiseen kuuluu myös tapaturmien suunnitelmallinen ehkäisy ja seuranta, turvallisuuskasvatus sekä tiloista ja välineistä huolehtiminen. Varhaiskasvatus edellyttää toimivaa ja sitoutunutta turvallisuuden johtamista sekä turvallisuusasiat hallitsevaa henkilöstöä.

Kaikessa toiminnassa huomioidaan ekologisesti, sosiaalisesti, kulttuurisesti ja taloudellisesti kestävä elämäntavan välttämättömyys. Arjen valinnoilla ja toimilla ilmennetään vastuullista suhtautumista luontoon ja ympäristöön. Varhaiskasvatuksessa edistetään välineiden ja tilojen yhteiskäyttöä, kohtuullisuutta, säästäväisyyttä, korjaamista ja uusiokäyttöä.

Päiväkodin yhteisöllinen hyvinvointiryhmä

Jokaisessa kunnallisessa päiväkodissa toimii yhteisöllinen hyvinvointiryhmä. Koulujen yhteydessä olevat esiopetusryhmät ovat osa koulun yhteisöllistä oppilashuoltoryhmää.

Tavoite ja tehtävä

- varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen hyvinvointia edistävän toimintakulttuurin ja oppimisympäristöjen arviointi ja kehittäminen
- esiopetuksen yhteisöllisen oppilashuollon toteuttaminen
- monialainen ja monitoimijainen yhteistyö

Yksikkökohtaisen hyvinvointiryhmän keskeinen tehtävä on yhteisön hyvinvointiin liittyvien asioiden ja käytäntöjen arviointi sekä kehittämiskohteiden tunnistaminen. Näitä asioita ovat mm. terveellisyys, turvallisuus ja esteettömyys. Turvallinen oppimisympäristö sisältää niin fyysisen, psyykkisen kuin sosiaalisenkin turvallisuuden. Yhteisöllinen hyvinvointiryhmä edistää hyvinvointia tukevaa toimintakulttuuria, esim. lisäämällä lasten osallisuutta ja kehittämällä vuorovaikutus- ja kasvatusilmapiiriä. Osallisuutta lisäävät toimintatavat edesauttavat myös ongelmien ennalta ehkäisyä, niiden varhaista tunnistamista ja tarvittavan tuen järjestämistä. Yhteisöllinen työskentely luo edellytyksiä yhteenkuuluvuudelle, huolenpidolle ja avoimelle vuorovaikutukselle.

Yksikkökohtainen hyvinvointiryhmä käsittelee ainoastaan koko yhteisöä koskevia asioita. Yksittäisen lapsen tai perheen asioista ei keskustella tässä ryhmässä. Hyvinvointiryhmän koollekutsuja on päiväkodinjohtaja. Kokousajat sovitaan hyvissä ajoin heti toimintakauden alussa. Ryhmän kokoonpano: 1 edustaja/ryhmä, yksikön vastuuterveystenhoitaja, 1-2 huoltajaa, yksikön varhaiskasvatuksen erityisopettaja sekä esiopetusyksiköissä kuraattori/psykologi. Tarvittaessa ryhmään voidaan kutsua muita asiantuntijoita tai toimijoita. Lasten osallisuus toteutuu kuulemalla ja tuomalla lasten ajatuksia ja näkemyksiä työryhmään. Hyvinvointiryhmä kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuoden aikana. Kaksikieliset esiopetusyksiköt voivat pitää yhden yhteisen ryhmän, jolloin kummankin kieliset kuraattorit ja psykologit kutsutaan paikalle.

Muistio kokouksen käsittelemistä asioista jaetaan huoltajille toiminnanohjausjärjestelmässä, esimerkiksi ilmoitustaululla.

Esimerkkejä eri toimijoiden rooleista:

Lapset: Lasten kokemukset varhaiskasvatuksen käytännöistä ja vuorovaikutuksesta, osallisuudesta ja mahdollisuudesta vaikuttaa itseä koskeviin asioihin. Onko kaikilla kavereita ja voivatko olla mukana leikissä. Miten lapsi kokee yhdenvertaisuuden ja tasa-arvon toteutumisen eri tilanteissa, esiintyykö kiusaamista, kokevatko lapset olonsa turvalliseksi.

Varhaiskasvatuksen erityisopettaja: Lasten ja perheen hyvinvoinnin ja varhaiskasvatukseen osallistumisen tukeminen, mitä keinoja ja tapoja tukea lapsia, puuttua haasteisiin, kiusaamiseen jne.

Terveystenhoitaja: Nostaa esiin perheiden neuvolakäynneillä tehtyjä havaintoja perheiden/lasten tilanteesta, esim. ruokailuun ja ravitsemukseen, vuorokausirytmiiin, hygieniaan tms. muihin huolenaiheisiin liittyen. Ovatko vanhemmat tuoneet ilmi jotain varhaiskasvatukseen liittyvää? Terveystenhoitajan kanssa voidaan suunnitella ja sopia, miten hän tulisi puhumaan lapsille tai vanhemmille terveysterveystukseen liittyvistä asioista.

Kuraattori, psykologi: Lasten ja perheen hyvinvoinnin ja esiopetukseen osallistumisen tukeminen, mitä keinoja ja tapoja tukea lapsia, puuttua haasteisiin, kiusaamiseen jne. Linkitys koulun aloitukseen, mitä esiopetuksessa voidaan tehdä. Yhtenäisten käytäntöjen ja toimintatapojen edistäminen.

Huoltajat: Huoltajien näkemys ja kokemukset lasten hyvinvoinnin tukemisesta varhaiskasvatuksessa. Mitä vanhempien keskuudessa mietitään, mitä haluttaisiin kehittää? Ovatko päiväkodin käytännöt ja toimintatavat selkeitä, tiedetäänkö, miksi niin toimitaan? Mitä voidaan tehdä yhdessä jonkin asian edistämiseksi? Vanhempien verkostoitumisen mahdollisuudet.

Sosiaalisten taitojen ja vuorovaikutuksen vahvistaminen, kiusaamiselta suojaaminen ja siihen puuttuminen

Varhaiskasvatuksen yhtenä tavoitteena on edistää lasten kokonaisvaltaista hyvinvointia. Tavoitteena on tukea lasten itsetunnon kasvua ja kehitystä sekä opettaa sosiaalisia taitoja sekä tunne- ja turvataitoja. Tunnetaidoilla tarkoitetaan tunteiden tunnistamista, nimeämistä sekä niiden huomioimista arjessa. Tunne- ja turvataidoilla voidaan lisätä lapsen kykyä itsestä huolehtimiseen sekä tarjota keinoja lapsen oman arvon kehittymiseen ja omien rajojen

käsittämiseen. Turvataidoista ja kehotunnekasvatuksesta enemmän luvussa Kasvan, liikun ja kehityn.

Toimintatavat lapsiryhmässä:

- Kasvattajat tukevat jokaisen lapsen ryhmään kuuluvuutta ja osallisuutta.
- Luodaan positiivinen ilmapiiri, jossa sekä lapset että aikuiset viihtyvät keskenään ja pitävät huolta toisistaan yhteisten leikkien ja toimintojen kautta. (turvallisuus, kiireettömyys, nauru, ilo, henkilöstön suhteet, lämpö, kannustaminen ja tukeminen, avuliaisuus ja myötätunto, yhdenvertainen kohtaaminen ja kohtelu, toisten kunnioitus)
- Lapsille opetetaan yhteisesti sovittuja sosiaalisia kanssakäymisen sääntöjä. Aikuiset toimivat mallina ja esikuvina. (Tervehtiminen ja hyvästely, kiitos, anteeksi, oman vuoron odottaminen, toisen auttaminen, toisten hyvinvoinnista huolehtiminen, kauniisti puhuminen toiselle)
- Lapsia ohjataan ymmärtämään, miksi tietyt toimintatavat ovat sopivia ja toiset eivät. Lapset oppivat ja ymmärtävät moraalisia ja eettisiä kysymyksiä jo hyvin varhain ja siksi näiden asioiden käsittely aloitetaan jo 1-3 -vuotiaiden lasten kanssa. Lapselle kerrotaan tunteista ja siitä, miksi ne tulevat ja miltä ne tuntuvat. Tunteet eivät ole vaarallisia, vaan menevät ohi itsestään. Tunteita voi myös ohjailla ja niiden kanssa oppii pärjäämään, kun opettelee tunnistamaan ja huomaamaan niitä. Tunnetaitoja voi harjoitella: voi opetella taitoja, joiden avulla hankalastakin tunteesta pääsee yli. Oma tunnetilaansa ja tunneilmastoaan voi opetella muuttamaan mukavampaan suuntaan. Vaikka tunne sanoisi mitä vaan, ihmisen on kuitenkin toimittava oikein. (Lähde: Kampman & Tukiainen 2020)
- Mitä pienempi lapsi, sen enemmän hän tarvitsee ulkopuolista aikuisen tukea aggressioiden ja tunnereaktioiden (kuten suuttumus, raivo, turhautuneisuus, ahdistus, mielipaha, suru) säätelyyn.
- Kasvattajat tekevät lasten kanssa yhdessä ohjeita ja sääntöjä viihtyvyydelle. Ei laadita kieltolistoja vaan kuvauksia siitä, miten meidän ryhmässämme toimitaan ja käytäydytään. Kehotetaan esimerkiksi pitämään huolta toisista ja auttamaan sen sijaan, että kielletäisiin lyömästä ja kiusaamasta. Sovitaan, miten lapset haluavat juhlia syntymäpäiväänsä päiväkodissa, esim. kaverin valitseminen syntymäpäiväpöytään voi olla vaikeaa.
- Kasvattajien velvollisuus on olla mukana toiminnassa sekä seurata ja havainnoida lasten leikkiä. Lapset tarvitsevat aikuisten tukea ja ohjausta vuorovaikutukseen.
 - Joissakin tilanteissa aikuisen on aktiivisesti ohjattava lapsia. Valitsevatko lapset paikkansa ruokailussa tai kokoontumisessa itse vai onko heillä nimetyt paikat? Suunnitellaan istumapaikat siten, että lähtökohtana on kaverisiteiden tukeminen.
 - Onko kaikkien leikkioporukoiden toiminta asianmukaista vai ilmeneekö leikkiyhmässä epäasiallista käytöstä tai kiusaamista? Kaukaa katsottuna lasten keskinäinen leikki voi näyttää levolliselta ja ”hyvältä” yhteisleikiltä mutta tilanne saattaa sisältää sanallista ja psyykkistä kiusaamista. Aina oikea ratkaisu ei ole hajottaa ei-hyvin toimivia ryhmiä, poistaa lapsia ryhmästä tai lopettaa leikki vaan mennä mukaan ohjaamaan tilannetta.
- Kasvattajat tukevat lasten sosiaalisten taitojen ja tunnetaitojen kehittymistä. Toiminnassa käytetään apuna materiaaleja ja ohjelmia. (Esimerkkejä: Lapsen mieli, Askeleittain, Pienen askelin, Start, Molli, Piki, TunneMuksu, Mututoukka, Kaverikerho, Vuorovaikutusleikki, Huomaa hyvä, Kompisväskan). Toimintatavat ja käytetyt materiaalit kirjataan ryhmän pedagogiseen suunnitelmaan.
- Kasvattajat havainnoivat ja dokumentoivat säännöllisesti lasten vuorovaikutusta:
 - eri tilanteet päivän aikana
 - lapsen ja aikuisen kahdenkeskiset suunnitelmalliset keskustelut ja lasten haastattelut: tasa-arvotilanteen selvittäminen (yksikön Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelmassa) sisältää kysymyksiä lasten kokemasta turvallisuuden tunteesta, kiusaamisesta, aikuisten toiminnasta
 - sosiogrammin tekeminen lapsiryhmän suhteista: Kenet ottaisit mukaan retkelle, kenen kanssa leikkisit mieluiten?

Kiusaamiselta suojaaminen ja siihen puuttuminen

Kiusaaminen on toistuvaa ja tietoista negatiivista toimintaa, joka kohdistuu jotakuta vastaan. Pienten lasten kiusaamisessa on kyse opituista vääränlaisista toimintatavoista tai kehittymättömistä vuorovaikutuksen ja itsehillinnän taidoista. Kun lapsi ei vielä riittävästi kykene sanallisesti ilmaisemaan itseään ja selvittämään asioita ja/tai itsesäättely on kehittymätöntä, saattaa turhautuminen purkautua fyysisenä toimintana toista kohtaan. **Konflikteissa** ei ole kyse kiusaamisesta. Konflikteja syntyy, kun suunnilleen kahden tasaväkisen henkilön tavoitteet törmäävät keskenään. Konfliktit ovat yleisiä ja niitä tarvitaan sosiaalisten taitojen kehittymiseksi.

Kiusaaminen on sosiaalinen ilmiö ja liittyy vallankäyttöön. Kiusaajan koetaan olevan suurempi ja voimakkaampi ja sen kohteena oleva jää alakynteen. Kiusaamisen ei tarvitse olla dramaattista, mutta siinä voi nähdä tietynlaista käyttäytymistä. Kiusaaminen voi olla **fyysistä** (potkiminen, lyöminen, nipistäminen, leikkien häiritseminen ja rikkominen, tavaroiden piilottaminen), **sanallista** (ilkkuminen, toisesta puhuminen pahaa, puhutteluun vastaamatta jättäminen), **psyykkistä** (uhkaaminen, manipulointi, sääntöjen muuttaminen leikeissä, painostaminen, ilmeiden näyttäminen, huokaileminen, paljon puhuvien katseiden näyttäminen, toisen sulkeminen ulkopuolelle). Kiusaamisen voi myös jakaa **suoraan kiusaamiseen**, jossa kiusaajan tunnistaa ja kiusaaminen kohdistuu suoraan uhuriin fyysisesti tai sanallisesti ja **epäsuoraan kiusaamiseen**, jolloin kiusaajaa on vaikea tunnistaa ja kiusaamista tapahtuu eri tavoin.

Kiusaamiseen liittyy useita eri rooleja, jotka kasvattajien on tiedostettava, jotta tilanteen kaikkiin eri tekijöihin voidaan vaikuttaa.

- uhri
- kiusaaja
- apurit, aktiivisesti mukana
- vahvistajat, ne jotka esim. nauravat
- hiljaiset hyväksyjät
- puolustajat

Kiusatun lapsen käytös saattaa muuttua. Hän on usein yksin eikä hän puhu ystävästä. Tavaroi katoaa, jos lapsi yrittää ostaa ystäviä. Lapsi voi vetäytyä, olla hiljainen ja surullinen. Kotona voi ilmetä uniongelmiä. Lapsi viestittää eri tavoin, ettei enää halua tulla päiväkotii. Kiusaamisen kohteena oleva lapsi voi myös toistuvasti hakeutua vuorovaikutukseen ja leikkiin kiusaajiensa kanssa ja pitää heitä ystävinään. Tällöin hän toimii tietyssä roolissa sallien epäasianmukaisen kohtelun päästäkseen mukaan ja osaksi ryhmää.

Kiusaamista ehkäistään vahvistamalla kasvattajien tietoisuutta, tukemalla lasten sosiaalisten taitojen kehittymistä ja vertaissuhteita, tapa- ja moraalikasvatuksella, tukemalla lasten aggressioiden hallintaa, vahvistamalla lasten osallisuutta sekä kasvattajien sitoutumisella lapsiryhmään.

Kasvattajat keskustelevat lasten kanssa konflikteista ja riitelystä. Lapset oppivat ymmärtämään, etteivät nämä tilanteet ole kiusaamista vaan ristiriitatilanteita. Konfliktit otetaan vakavasti ja kasvattajat tukevat lapsia selvittämään konfliktejaan. Konflikteissa on aina vahva tunnelataus, mutta konfliktin osapuolille voi opettaa, että asioita voi katsoa toisesta näkökulmasta ja tehdä myönnytyksiä. Lapsia ei jätetä yksin konfliktien selvittämisessä. Muitakin lapsia voi käyttää voimavarana konfliktien ratkaisemiseen. Aikuisen ei tule yrittää löytää totuutta vaan antaa asianosaisten kertoa oman versionsa. Lapsia tuetaan löytämään ratkaisuja asian eteenpäin viemiseksi.

Aikuiset selvittävät mitä on tapahtunut ja kuulevat osapuolia ilman ennakkokäsityksiä. Kysy:

- Mitä sinun mielestäsi tapahtui?
- Mitä ajattelit?
- Mitä halusit?

Ratkaisut mietitään yhdessä lasten kanssa:

- Mitä nyt tehdään?
- Miten olisi voitu toimia toisin?

Kasvattajat keskustelevala lasten kanssa kiusaamisesta niin, että lapset tulevat tietoisiksi kiusaamisesta ilmiönä ja kiusaamisen aikana esiintyvistä rooleista, sekä siitä mitä voidaan tehdä, kun havaitaan tai epäillä kiusaamista. Ristiriitatilanteista kertominen El ole juoruaamista. Kiusaamisesta ja kiusaamisen rooleista käytävän keskustelun pohjana voi käyttää esim. Pekka Töpöhäntä -kirjoja.

Kasvattajat kertovat vanhemmille lapsen olemisesta vertaisryhmässä sekä lapsiryhmän tavoitteista ja toiminnasta sosiaalisten taitojen tukemisessa. Vanhempien kanssa keskustellaan ja luodaan yhteistä ymmärrystä käytännöistä. Vanhempien kanssa voidaan sopia esimerkiksi syntymäpäiväkutsujen jakamiseen liittyvistä käytännöistä. Lasten kanssa keskustellaan siitä, onko syntymäpäiväkutsuilla kiristäminen ja uhkailu hyvien tapojen mukaista ja saako niin tehdä. Miltä ulkopuolelle jäävästä tuntuisi?

Kiusaamista, väkivaltaa tai loukkaavaa käytöstä ei hyväksytä missään muodossa. Lähtökohtana on, että kiusaamistilanteet ratkaistaan siinä ympäristössä, jossa kiusaamista tapahtuu. Vanhemmat eivät voi vaikuttaa varhaiskasvatuspäivän aikana tapahtuvaan. Kun kasvattajat havaitsevat kiusaamista tai lapsi tai vanhemmat tuovat kiusaamisepäilyn esille, tilanteeseen suhtaudutaan aina vakavasti. Ryhmän henkilökunta selvittää asiaa havainnoimalla tilanteita ja kuulemalla kaikkia osapuolia, jotta kukin saa sanoa mielipiteensä. Henkilökunnan kuultua kaikkia mukana olleita sovitaan jatkosta eli miten toimitaan. Havainnot ja eri osapuolten näkemykset kirjataan ilman arviointeja. Myös sovitut toimenpiteet kirjataan. Tilannetta seurataan 2 viikon välein, kunnes kiusaaminen on loppunut. Tarkkailun aikana lapsiryhmää seurataan erityisen tarkasti. Päivämäärät seurannasta kirjataan. Kiusaamisessa mukana olleiden lasten vanhemmille kerrotaan tilanteesta ja toimenpiteistä kiusaamisen lopettamiseksi.

(Lähde: Kiusaavatko pienetkin lapset? Repo, L. & Stoor-Grenner, M.)

Tukimateriaalia:

[Sosioemotionaalisten taitojen tukeminen](#)

3.2. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt

Varhaiskasvatuksessa tavoitteena on varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, inklusiivinen, terveellinen ja turvallinen sekä esteetön oppimisympäristö. Oppimisympäristöillä tarkoitetaan tiloja, paikkoja, yhteisöjä, käytäntöjä, välineitä ja tarvikkeita, jotka tukevat lasten kehitystä, oppimista ja vuorovaikutusta. Oppimisympäristön käsite sisältää varhaiskasvatuksessa muun muassa fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen ulottuvuuden. Oppimisympäristöjä kehitetään siten, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa, ja että ne tukevat lasten terveen itsetunnon sekä sosiaalisten ja oppimisen taitojen kehittymistä. Ergonomia, ekologisuus, viihtyisyys ja esteettömyys sekä tilojen valaistus ja akustiikka, sisäilman laatu ja siisteys otetaan huomioon oppimisympäristöjä rakennettaessa ja kehitettäessä.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja rakennetaan yhdessä lasten kanssa. Niiden tulee tukea lasten luontaista uteliaisuutta ja oppimisen halua sekä ohjata leikkiin, fyysiseen aktiivisuuteen, tutkimiseen sekä taiteelliseen ilmaisuun ja kokemiseen. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan. Oppimisympäristöt tarjoavat lapsille vaihtoehtoja mieluisaan tekemiseen, monipuoliseen ja vauhdikkaaseen liikkumiseen, leikkeihin ja peleihin sekä rauhalliseen oleiluun ja lepoon. Lasten ideat, leikit ja heidän tekemänsä työt näkyvät oppimisympäristöissä.

Oppimisympäristöissä voidaan toteuttaa monenlaista pedagogista toimintaa ja ne muuntuvat tarpeen mukaan. Henkilöstön tulee ottaa huomioon lasten kiinnostuksen kohteet, yksilölliset taidot ja tarpeet sekä varhaiskasvatuksen toteuttamisen periaatteet (luku 4). Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä toimitaan joustavasti erikokoisissa ryhmissä, joissa jokaisella yhteisön jäsenellä on mahdollisuus osallistua toimintaan ja vuorovaikutukseen. Toiminta pedagogisesti tarkoituksenmukaisissa ryhmissä edistää lasten ja henkilöstön keskittymistä sekä lapsilähtöistä toimintaa.

Yhteisesti sovitut säännöt ja toimintatavat auttavat luomaan ilmapiiriltään turvallisen, muita kunnioittavan ja yhteisvastuullisen oppimisympäristön. Turvallisessa ilmapiirissä erilaisten tunteiden näyttäminen on sallittua ja henkilöstö auttaa lapsia tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelyssä. Lapsia rohkaistaan kysymään, ja lasten kysymyksiin vastataan.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja kehitetään siten, että ne vahvistavat yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa. Tämä mahdollistaa perinteisten sukupuolistereotyyppien rikkomisen. Oppimisympäristöissä edistetään lasten kielellistä kehitystä ja kielitietoisuutta sekä tuodaan näkyväksi kulttuurista moninaisuutta.

Luonto sekä pihat, leikkipuistot ja muut rakennetut ympäristöt ovat myös varhaiskasvatuksen oppimisympäristöjä. Ne tarjoavat kokemuksia, materiaaleja ja monipuolisia mahdollisuuksia leikkiin ja tutkimiseen. Niitä hyödynnetään liikunta- ja luontoelämysten ja oppimisen paikkoina.

Lasten saatavilla ja käytössä tulee olla riittävästi monipuolisia, ikätasoisia, pedagogisia ja turvallisia leikki- ja toimintavälineitä, ja niissä on huomioitava lasten yksilölliset tuen tarpeet ja mielenkiinnonkohteet. Teknologia on osa monipuolista ja lasta osallistavaa oppimisympäristöä. Varhaiskasvatuksessa käytetään digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä tarkoituksenmukaisella tavalla. Lasten omia digitaalisia laitteita, leluja ja muita välineitä käytetään varhaiskasvatuksen järjestäjän määrittämällä tavalla, ja niiden käytöstä sovitaan huoltajien kanssa.

Yhteistyö muiden toimijoiden kanssa sekä fyysiset että virtuaaliset vierailut esimerkiksi kirjastoon, museoon, kulttuuriperintökohteisiin, konsertteihin, teatteriin ja huoltajien työpaikoille rikastavat lasten oppimisympäristöjä. Oppimisympäristöjen suunnittelu tarjoaa myös luontevan yhteistyömahdollisuuden henkilöstön ja huoltajien välille.

Oppimisympäristöjen suunnitteluun ja arviointiin käytetään ryhmävasua. Suunnittelua ja arviointia tehdään myös yhteistyössä lasten ja huoltajien kanssa.

Joustavat toimintaan ja leikkiin soveltuvat tilat muodostuvat erilaisista työskentelypisteistä ja kalusteyhdistelmistä, jotka mahdollistavat yksin työskentelyn, pari- ja ryhmätoiminnan. Toiminta, tilat ja välineet tulee suunnitella siten, etteivät ne altista lasta liialliselle paikallaan istumiselle vaan aktivoivat lapsia toiminnallisuuteen ja liikkumiseen. Siirtymätilanteita porrastetaan pienryhmittäin, jotta odottelu ja paikallaanoloaika lyhentyisi. Tilanteista voi tehdä myös toiminnallisia. Kalusteiden valinnassa huomioidaan sekä aikuisten että lasten ergonomia.

Sisä- ja ulkotilojen käytön tehostaminen ja monipuolistaminen järjestyy pienryhmissä toimimalla ja porrastamalla näiden toimintaa eri tiloihin. Tiloja suunnitellaan ja muokataan yhdessä lasten kanssa. Materiaaleja ja välineitä valitaan ja hankitaan siten, että ne tukevat pedagogisen toiminnan toteuttamista ja avaavat uusia oppimisen polkuja lapsille. Oppimisympäristössä huomioidaan myös lasten mielenkiinnon kohteet ja mahdollistetaan vahvuuksien hyödyntäminen. Tavaroilla ja leluilla on omat kuvitetut paikkansa, mikä tukee lapsen toimijuutta ja auttaa järjestyksen ylläpitoa. Välineiden ja tarvikkeiden tulee olla lasten saatavilla. Tila- ja aikajärjestelyillä tuetaan pitkäkestoisen leikin rakentumista. Oppimisympäristön kuvittaminen ja sanoittaminen ja kuvallisen materiaalin esillä olo tukee lapsen kielen kehittymistä.

Oppimisympäristössä tehdään näkyväksi kielellistä, kulttuurista ja katsomuksellista moninaisuutta niin, että kaikki ryhmän lapset saavat olla osallisina ja tuntea oman taustansa arvokkaaksi. Kielet ja kulttuurit ovat näkyvissä mm. kirjoissa, kuvissa ja leikkivälineistössä. Retkiä ja

virtuaalisia vierailuja hyödynnetään oppimisympäristöjen monipuolistamiseksi. Kielitietoisien oppimisympäristön arvioinnin ja kehittämisen välineenä käytetään KieliPeda-työvälineen osiota 1. Kielitietoisesta pedagogiikasta lisää luvussa Kielen rikas maailma.

Kasvattajat varmistavat, että toiminnassa käytetään monipuolisia oppimisympäristöjä. Omien tilojen lisäksi hyödynnetään lähiympäristössä olevia mahdollisuuksia. Kauemmaksi liikuttaessa käytetään paikallisliikennettä tai tilausajopalvelua. Porvoon alueelta löytyy kaupunki- ja maalaisympäristöä, kyliä, saaristoa, jokivarsi, satamia. Metsäympäristö ja puistot ovat Porvoossa kaikkia lähellä. Varhaiskasvatuksen muita toimintaympäristöjä ovat liikuntapaikat- ja kentät, kirjastot/kirjastoauto, museot, uimahalli, muut palvelut, teollisuus ja yritykset sekä digitaaliset ja virtuaaliset ympäristöt. Digitaalisuus suunnitellaan luontevaksi osaksi lasten oppimisympäristöjä ja toimintaa. Lapset opetetaan käyttämään erilaisia laitteita ja välineitä sekä mediaa, joiden tulee olla lasten käytettävissä. Ks. Porvoon digipolku.

Porvoon kansallinen kaupunkipuisto

- Luonnonsuojelualueita, luontopolkuja, lintutorneja/näköalapaikkoja sekä metsäulkoilualueita: esim. Stensböle, Ekudden, Ruskis, Sikosaari, Lennätinvuori, Maari ja Linnamäet, Näsin kivi, Joonaanmäki, Kokkonniemi, Gammelbackan Kartanon puistometsä
- Kartanoita ja muita rakennuksia: esim. Haikkoo, Kiiala, empirekorttelit, vanha kaupunki, Näsin kartano, Näsinmäen hautausmaa.

Hyvä **sosiaalinen ja psyykinen ympäristö** edellyttää sensitiivistä ja aktiivisesti läsnä olevia kasvattajia. Tietoisesti aikuiset vahvistavat lämmintä henkistä ja turvallista ilmapiiriä, jossa lapset uskaltavat ilmaista itseään, kokeilla ja harjoitella uusia asioita. Kasvattajat osaavat mukauttaa omaa vuorovaikutustapaansa kullekin lapselle sopivaksi ja ohjaavat lasten vuorovaikutusta positiivisella tavalla. Lapselle ilmaistaan selkeästi millaista toimintaa ja käyttäytymistä häneltä odotetaan. Kiellot ja säännöt eivät ole riittäviä ohjaustapoja. Kasvattajilta edellytetään kykyä huomioida ja arvostaa lapsen kommunikointitapaa, myös sanatonta viestintää. Sensitiivinen tunnekieli tarkoittaa esimerkiksi hymyä, hyväksyvää katsetta ja kosketusta. Lapset otetaan henkilökohtaisesti vastaan ja hyvästellään pois lähtiessä. Lapsia tuetaan ilmaisemaan tunteitaan ja itseään sekä autetaan tunteiden säätelyssä. Lasta ei jätetä mielipahassa tai rauhoittumaan kiukkutilanteessa yksin, vaan kasvattaja kannattelee lasta ja auttaa tunteen säätelyssä. Kasvattaja lohduttaa lasta ja ottaa lapsen syliin. Lasta ei myöskään poisteta tilanteesta tai toiminnasta rangaistuksena, vaan aikuinen tukee lasta saamaan tilanteen hallintaan toiminnan jatkamiseksi.

Tukimateriaalia:

Oppimisympäristö varhaiskasvatuksessa

3.3. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa

Yhteistyöllä edistetään varhaiskasvatuksen tavoitteita sekä varhaiskasvatuksen laadukasta pedagogista toimintaa. Vastuu yhteistyön toteutumisesta ja suunnitelmallisuudesta on varhaiskasvatuksen järjestäjillä.

3.3.1. Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö

Huoltajien kanssa tehtävällä yhteistyöllä on tärkeä merkitys varhaiskasvatuksessa. Yhteistyön tavoitteena on huoltajien ja henkilöstön yhteinen sitoutuminen lasten terveen ja turvallisen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseen. Luottamuksen rakentaminen sekä tasa-arvoinen vuorovaikutus ja keskinäinen kunnioitus tukevat kasvatusyhteistyötä.

Kasvatustyöhön liittyvistä arvoista, tavoitteista ja vastuista keskustellaan sekä henkilöstön kesken että huoltajien kanssa. Yhteistyö on vuorovaikutteista ja edellyttää varhaiskasvatuksen

henkilöstöltä aloitteellisuutta ja aktiivisuutta. Yhteistyössä huomioidaan perheiden moninaisuus, lasten yksilölliset tarpeet sekä huoltajuuteen ja vanhemmuuteen liittyvät kysymykset. Tarvittaessa keskusteluissa käytetään tulkia molemminpuolisen ymmärryksen varmistamiseksi.

Yhteistyöllä voi olla erilaisia tehtäviä ja muotoja lapsen varhaiskasvatuksen aikana. Lasten päivittäiset tapahtumat ja kokemukset jaetaan huoltajien kanssa. Kannustavat ja lapsen kehitystä ja oppimista myönteisesti kuvaavat viestit ovat tärkeitä. Huoltajan ja henkilöstön havainnot ja keskustelut lapsen päivästä luovat pohjan lapsen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin turvaamiselle.

Yhteistyön merkitys on erityisen tärkeää siirtymävaiheissa, kuten lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa ja varhaiskasvatuksen aikaisissa siirtymissä, lapsen vaihtaessa päiväkotia tai aloittaessa esiopetuksen. Yhteisellä keskustelulla on erityinen tehtävä laadittaessa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa (luku 1.3). Yhteistyön merkitys huoltajan kanssa korostuu lapsen tukea suunniteltaessa ja toteutettaessa (luku 5). Luottamuksellinen ilmapiiri mahdollistaa huoltajan ja henkilöstön välisen yhteistyön myös haastavissa tilanteissa, esimerkiksi huolen herätessä lapsen hyvinvoinnista.

Lasten huoltajilla tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatuksen toiminnan ja kasvatustyön tavoitteiden suunnitteluun ja kehittämiseen yhdessä henkilöstön ja lasten kanssa. Huoltajien kanssa tehtävässä yhteistyössä hyödynnetään tieto- ja viestintäteknologiaa. Yhteistyö voi tukea myös huoltajien keskinäistä vuorovaikutusta. Huoltajien verkostoituminen ja yhteinen toiminta erilaisissa tilaisuuksissa vahvistaa yhteisöllisyyttä ja antaa tukea henkilöstön työlle.

Varhaiskasvatuksen ja kasvatusyhteistyön aloitukseen liittyvät käytännöt on kuvattu lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa käsittelevässä luvussa. Siirtymävaiheiden yhteistyökäytännöt kuvataan luvussa Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua.

Vähintään kaksi kertaa vuodessa huoltajille järjestetään keskustelu, jossa yhdessä suunnitellaan ja arvioidaan lapsen varhaiskasvatusta. Tarvittaessa keskusteluun kutsutaan mukaan lapsen ja perheen kanssa työskenteleviä asiantuntijoita. Päivittäinen kohtaaminen ja yhteydenpito lapsen asioissa on keskeistä. Päiväkodissa pääasiallisina tiedottamisen ja toiminnasta kertomisen välineinä käytetään sähköisiä viestimiä. Lisäksi huoltajien kanssa voidaan sopia, millä muilla tavoin lapsen päivään tai muuhun liittyvästä kerrotaan.

Kuvallisen dokumentaation lisäksi lapsiryhmän toiminnasta kerrotaan huoltajille säännöllisesti viikko- tai kuukausikirjeiden muodossa.

Tarvittaessa yhteistyössä huoltajien kanssa käytetään tulkia. Tulkin käyttö varmistaa molemminpuolisen ymmärryksen. Tulkia käytetään tarpeen mukaan esimerkiksi aloitus- ja vasukeskusteluissa sekä vanhempainilloissa. Yhteistyössä huoltajien kanssa huomioidaan molempien huoltajien osallisuus myös siinä tilanteessa, että vain toinen heistä on vieraskielinen. Ohjeistus tulkkipalveluiden käyttöön on varhaiskasvatuspalveluiden työtilassa.

Yhteistyössä huoltajien kanssa varmistetaan lapsen osallistuminen varhaiskasvatuksen toimintaan. Huolen herätessä henkilöstön tulee ottaa asia puheeksi huoltajien kanssa mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Esimerkiksi huolta herättäviin poissaoloihin tai laajemman monialaisen yhteistyön käynnistämiseen on laadittu toimintamalli.

Uusille perheille tulee kertoa varhaiskasvatuksen käytännöistä ja toimintatavoista. Kaikille huoltajille järjestetään tilaisuus kuulla ja keskustella lapsiryhmän toiminnasta ja

varhaiskasvatuksen sisällöistä. Vanhempainilloissa huoltajien kanssa sovitaan esimerkiksi erilaisista yhteistyökäytännöistä, tapahtumista ja juhlista.

Varhaiskasvatuksessa järjestetään erilaisia tilaisuuksia ja tapahtumia, joissa perheet ja vanhemmat tapaavat vapaamuotoisesti toisiaan. Vanhemmat voivat myös itse järjestää toimintaa keskenään. Päiväkodeissa voi toimia vanhempainyhdistyksiä ja -toimikuntia.

Jokaisessa päiväkodissa on yhteisöllinen hyvinvointiryhmä, jossa on huoltajaedustus.

3.3.2. Yhteistyö eri tahojen kanssa

Yhteistyön tavoitteena on varmistaa laadukkaan varhaiskasvatuksen toteuttaminen ja kehittäminen. Varhaiskasvatuslain mukaan kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään toimittava monialaisessa yhteistyössä ja luotava tarvittavat yhteistyörakenteet. Yksityisen palveluntuottajan on tarpeen mukaan toimittava monialaisessa yhteistyössä.

Varhaiskasvatuksen yhteistyötahoilla tarkoitetaan kaikkia niitä alueellisia ja paikallisia toimijoita, joiden kanssa varhaiskasvatuksen on luontevaa tehdä yhteistyötä. Yhteistyö esimerkiksi muusta opetuksesta, liikunnasta, kirjastosta ja kulttuurista vastaavien tahojen ja muiden lähiympäristön toimijoiden kanssa lisää oppimisympäristöjen monipuolisuutta ja tukee varhaiskasvatuksen tavoitteita. Muita varhaiskasvatuksen yhteistyötahoja ovat esimerkiksi järjestöt, katsomusyhteisöt kuten seurakunnat, poliisi sekä ravitsemus- ja siivouspalvelut.

Kunnan varhaiskasvatuksen ja sen alueella toimivien yksityisten varhaiskasvatuspalvelujen tuottajien sekä kuntien välinen yhteistyö ja sen kehittäminen on tärkeää. Varhaiskasvatuksen järjestäjät voivat kehittää toimintaansa yhteistyössä korkeakoulujen, oppilaitosten, tutkimuslaitosten ja viranomaisten kanssa.

Varhaiskasvatuksessa tehdään yhteistyötä myös lastenneuvolan ammattilaisten, lastensuojelun sekä muiden terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden toimijoiden kanssa. Yhteistyön merkitys korostuu, kun jollain näistä tahoista herää huoli lapsen kehityksestä tai hyvinvoinnista tai kun lapsen tukea suunnitellaan ja järjestetään. Laajaan terveystarkastukseen sisällytetään varhaiskasvatuksen henkilöstön arvio alle kouluikäisen lapsen selviytymisestä ja hyvinvoinnista varhaiskasvatuksessa huoltajan kirjallisella suostumuksella. Varhaiskasvatuksen henkilökunnan antama arvio on tärkeä osa lapsen kokonaisvaltaisen kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin arviointia sekä tuen tarpeiden varhaista tunnistamista monialaisessa yhteistyössä.

Lasten ja nuorten hyvinvointia tukevaa monialaista yhteistyöverkostoa Porvoossa koordinoi Lasten ja nuorten hyvinvointiryhmä Hyvis. Hyviksen alaisuudessa toimivat varhaiskasvatuksen edustuksella olevat ryhmät: Lasten ja nuorten mielen hyvinvoinnin edistäminen, Lasten ja nuorten osallisuus ja vaikuttaminen, Sivistystoimen ravitsemustyöryhmä, Lasten ja nuorten yhdenvertaisuusverkosto.

Varhaiskasvatus osallistuu tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan muihin työryhmiin ja monialaiseen yhteistyöhön.

Lastenneuvola

Varhaiskasvatuksen henkilöstö antaa arvion lapsen kehityksestä ja hyvinvoinnista varhaiskasvatuksessa laajoja terveystarkastuksia varten 4-vuotiaiden lasten kohdalla. Tätä tiedonsiirtoa varten käytetään lomaketta, johon pyydetään huoltajan suostumus ennen terveydenhoitajalle lähettämistä. Tarvittaessa lastenneuvola ja varhaiskasvatus tekevät yhteistyötä lapsen hyvinvoinnin edistämiseksi myös muun ikäisen lapsen kohdalla.

Päiväkodeille on nimetty vastuuterveydenhoitaja, joka on yksikön yhteisöllisen hyvinvointiryhmän jäsen.

Varhaiskasvatuksen ja lastenneuvolan yhteistyöryhmä arvioi ja kehittää yhteistyön toteutumista.

Varhaiskasvatus lastensuojelun avohuollon tukitoimena

Sosiaalityöntekijän suosituksesta varhaiskasvatusta voidaan tarjota lapselle lastensuojelun tukitoimena. Hakemus tehdään Porvoon kaupungin varhaiskasvatuksen sähköisen asioinnin kautta. Sosiaalityöntekijä voi olla yhteydessä palvelukoordinaattoriin, jolle myös kirjallinen suositus (lomake) lähetetään. Lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa lastensuojelun tukitoimena järjestetään perheen ja sosiaalityöntekijän kanssa tapaaminen, jossa sovitaan yhteistyöstä ja lapsen varhaiskasvatusta koskevista käytännöistä. Varhaiskasvatus ja lastensuojelu tapaavat vuosittain yhteistyön toteutumisen seurantaan varten.

Kulttuuri- ja vapaa-aikapalvelut

Varhaiskasvatuspalvelut, Porvoon kaupungin kulttuuri- ja vapaa-aikapalvelut, Porvoon luontokoulu ja Porvoon museo ovat yhdessä valmistelleet alle kouluikäisten lasten kulttuurikasvatussuunnitelman Mini-Kultiksen. Toimintaa suunnitellaan ja arvioidaan vuosittain Mini-Kultis -työryhmässä. Kulttuurikasvatussuunnitelman tavoitteena on tukea ja rikastuttaa varhaiskasvatuksen toimintaa sekä toteuttaa ja edistää lasten suunnitelmallista kulttuuri-, taide-, liikunta- ja ympäristökasvatusta. Lapsen osallistumista toimintaan dokumentoidaan ja seurataan Mini-Kultis-aarrekartan avulla. Tavoite on, että jokainen varhaiskasvatuksessa oleva lapsi saa vähintään kaksi tuntia kultispalveluita vuosittain. Lapsikohtainen aarrekartta liitetään lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Mini-Kultis

Seurakunnat

Porvoon suomalaisen seurakunnan ja ruotsinkielisen tuomiokirkkoseurakunnan kanssa on sovittu vuosittaisesta yhteistyöstä. Tätä tarkennetaan luvussa Minä ja meidän yhteisömme.

Maahanmuuttajapalvelut

Maahanmuuttaja- ja varhaiskasvatuspalveluilla on yhteinen toimintamalli pakolaistaustaisten perheiden varhaiskasvatuksen aloitukseen. Perheen muutettua Porvooseen maahanmuuttajapalveluiden sosiaaliohjaaja ja varhaiskasvatuksen asiantuntija tekevät yhteisen kotikäynnin, jolla perheen tarpeiden mukaan kerrotaan eri palveluista, suomalaisesta varhaiskasvatus- ja koulupolusta, varhaiskasvatuksen toimintatavoista ja autetaan tarvittaessa hakemusten laatimisessa tai sovitaan varhaiskasvatuksen aloitusprosessiin ja tutustumiseen liittyvistä käytännöistä.

Muut, kolmas sektori

Muusta yhteistyöstä eri tahojen, kuten MLL, Folkhälsan, kanssa voidaan sopia yksikkökohtaisesti.

Yksityiset palveluntuottajat

Yksityisten päiväkotien kanssa pidetään säännöllisesti tapaamisia n. 4 kertaa vuodessa ja yksityisten perhepäivähoitajien kanssa vähintään yksi tapaaminen vuosittain. Koolle kutsujana toimii yksityisten palveluntuottajien ohjauksesta ja valvonnasta vastaava viranhaltija. Tapaamisten

keskeisiä sisältöjä ovat toiminnan laatuun, turvallisuuteen ja pedagogiikkaan liittyvät asiat. Tarpeen mukaan annetaan lisäksi muuta ohjausta yksityisille palveluntuottajille.

Henkilöstölle tarjotaan mahdollisuus osallistua kaupungin järjestämiin varhaiskasvatuksen koulutuksiin ja kehittämistilaisuuksiin.

Liikelaitos Porvoon Tilapalvelut

Tilapalvelut vastaa ruoka-, puhtaus- ja kiinteistönhoitopalveluista. Toimintaa ja palveluja suunnitellaan ja arvioidaan yhteistyössä sekä yksikkö- että organisaatiotasolla vuosittain.

4. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen

4.1. Pedagogisen toiminnan viitekehys

Varhaiskasvatuksen pedagogista toimintaa ja sen toteuttamista kuvaa kokonaisvaltaisuus. Tavoitteena on edistää lasten oppimista ja hyvinvointia sekä laaja-alaista osaamista (kuvio 1). Pedagoginen toiminta toteutuu lasten ja henkilöstön välisessä vuorovaikutuksessa ja yhteisessä toiminnassa. Lasten omaehtoinen, henkilöstön ja lasten yhdessä ideoima sekä henkilöstön suunnittelema toiminta täydentävät toisiaan. Varhaiskasvatuksen pedagoginen toiminta läpäisee kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuuden.

Kuvio 1. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan viitekehys

Tavoitteellisen ja inklusiivisen toiminnan perustan luovat arvoperusta (luku 2.4), oppimiskäsitys (luku 2.5), niihin pohjautuva toimintakulttuuri (luku 3) sekä monipuoliset oppimisympäristöt (luku 3.2), yhteistyö (luku 3.3), työtavat (luku 4.3) ja lapsen tuki (luku 5). Lasten mielenkiinnon kohteet ja tarpeet sekä heidän kasvu ympäristöönsä liittyvät merkitykselliset asiat ovat toiminnan suunnittelun lähtökohtana. Lähtökohtana ovat myös luvussa 4.5 kuvatut oppimisen alueet. Laadukkaan pedagogisen toiminnan edellytyksenä on suunnitelmallinen dokumentointi, arviointi ja kehittäminen (luvut 4.2 ja 7). Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ohjaavat osaltaan toiminnan suunnittelua (luku 2.7).

Pedagogisen toiminnan tavoitteita ja periaatteita tarkennetaan paikallisissa varhaiskasvatussuunnitelmissa. Tavoitteita tarkennettaessa otetaan huomioon varhaiskasvatuksen eri toimintamuodot, niiden henkilöstörakenne ja muut ominaispiirteet. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmat (luku 1.3) ovat lapsiryhmän toiminnan suunnittelun lähtökohtia. Toimintaa toteutetaan niin, että jokaisella lapsella

on oikeus edetä oppimisessaan siten, että varhaiskasvatuksesta ja esiopetuksesta muodostuu lapselle mielekäs jatkumo.

Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelusta ja toteutuksesta vastaa varhaiskasvatuksen henkilöstö asetettujen tavoitteiden mukaisesti. Toiminnassa hyödynnetään erilaisia oppimisympäristöjä ja tarvittaessa eri alojen asiantuntijoiden osaamista. Toiminnan järjestämisessä huomioidaan lasten yhdenvertaiset ja tasa-arvoiset mahdollisuudet osallistua monipuoliseen toimintaan. Keskeistä on tarkastella lapsen päivää kokonaisuutena, joka tukee hyvinvointia ja oppimista. Kasvattajien tulee erityisesti suunnitella niitä tilanteita, jotka toistuvat monta kertaa päivän ja viikon aikana, kuten tulo- ja lähtötilanteet, siirtymät ja eteistilanteet, ruokailut, lepo ja muut rutiinit. Miltä käytännöt ja toimintatavat näyttävät ja tuntuvat lapsesta, millaista vuorovaikutusta lapsi näissä kohtaa? Miten toteutamme lapsen tarvitseman tuen eri tilanteissa? Miten lapsen liittyminen ryhmään ja leikkiin toteutuu?

Pedagogisen toiminnan suunnittelun ja arvioinnin keskeiset rakenteet ja välineet:

1. **Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma**, kuvattu luvussa lapsen varhaiskasvatussuunnitelma
2. **Ryhmävasu**
Lapsiryhmän pedagogisen toiminnan suunnittelun, dokumentoinnin ja jatkuvan arvioinnin väline, jota henkilöstö käyttää säännöllisesti. Perhepäivähoitajat ja avoin varhaiskasvatus käyttävät suunnitelmaa soveltuvin osin.
3. **Varhaiskasvatuksen opettajan pedagoginen johtajuus** ryhmässä
Varhaiskasvatuksen opettaja vastaa yhteistyössä muiden kasvattajien kanssa lasten varhaiskasvatussuunnitelmien laatimisesta. Opettaja kokoaa havainnot ja kokemukset lapsista ja toiminnasta, jotka käydään yhdessä läpi. Hän vastaa ryhmän pedagogisen toiminnan tavoitteista ja siitä, että lasten tarpeiden edellyttämät tavoitteet ja sovitut toimenpiteet toteutuvat ryhmän toiminnassa. Opettaja ylläpitää pedagogista keskustelua ja varmistaa, että toimintaa toteutetaan perusteiden ja paikallisen suunnitelman mukaisesti.
4. **Tiimivastaava** nimetään vuosittain jokaiseen päiväkodin ryhmään. Tiimivastaava on varhaiskasvatuksen opettaja.
5. **Yksikön pedagoginen tiimi** vastaa siitä, että toimintaa toteutetaan, kehitetään ja arvioidaan varhaiskasvatussuunnitelman mukaisesti joka ryhmässä.
6. **Lapsi- ja ryhmäkohtaiset suunnitelmalliset keskusteluhetket** (tuumaustauko)
7. Yksikön **vuosisuunnitelma**. Julkaistaan yksikön sähköisellä ilmoitustaululla.

4.2. Pedagoginen dokumentointi

Pedagoginen dokumentointi on varhaiskasvatuksen suunnittelun, toteuttamisen, arvioimisen ja kehittämisen keskeinen työmenetelmä. Se on jatkuva prosessi, jossa havainnot, dokumentit ja niiden vuorovaikutuksellinen tulkinta muodostavat ymmärrystä pedagogisesta toiminnasta. Pedagoginen dokumentointi mahdollistaa lasten ja huoltajien osallistumisen toiminnan arviointiin, suunnitteluun ja kehittämiseen.

Pedagoginen dokumentointi tuottaa tietoa lasten elämästä, kehityksestä, kiinnostuksen kohteista, ajattelusta, oppimisesta ja tarpeista sekä lapsiryhmän toiminnasta konkreettisella ja monipuolisella tavalla. Yksittäisten dokumenttien, esimerkiksi valokuvien, piirrosten tai

henkilöstön havaintojen, avulla voidaan yhdessä lasten kanssa tarkastella heidän kehitystään ja oppimistaan. Lasten jo saavuttamat tiedot ja taidot, kiinnostuksen kohteet ja tarpeet tulevat näkyväksi pedagogisen dokumentoinnin kautta ja ovat toiminnan suunnittelun perusta.

Suunnitelmallisen dokumentoinnin tavoitteena on, että henkilöstö oppii tuntemaan yksittäistä lasta, ymmärtämään lasten välisiä suhteita sekä ryhmän henkilöstön ja lasten välisen vuorovaikutuksen luonnetta. Pedagogisen dokumentoinnin tarkoitus on toteuttaa varhaiskasvatusta lapsilähtöisesti. Dokumentoinnin avulla saatuja tietoja ja ymmärrystä hyödynnetään esimerkiksi työtapojen, oppimisympäristöjen, toiminnan tavoitteiden, menetelmien ja sisältöjen jatkuvassa muokkaamisessa lasten kiinnostusta ja tarpeita vastaavaksi. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on osa pedagogisen dokumentoinnin prosessia (luku 1.3). Suunnitelmallista pedagogista dokumentointia tarvitaan myös lapselle annettavan tuen tarpeiden arvioinnissa (luku 5).

Pidemmältä aikaväliltä kootut dokumentit ovat tärkeä osa pedagogisen toiminnan arviointia, henkilöstön toiminnan itsearviointia (luku 7.1) sekä toimintakulttuurin kehittämistä.

Henkilöstö havainnoi ja käyttää pedagogista dokumentointia toiminnan kehittämiseksi, myös yhdessä lasten ja huoltajien kanssa. Toiminnan dokumentoinnista tulee pedagogista vasta, kun dokumentteja eli tallennettua tietoa käsitellään ja hyödynnetään käytännössä tavoitteellisen toiminnan suunnittelussa, toteuttamisessa, arvioinnissa ja kehittämisessä.

Pedagogista dokumentointia suunnitellaan ryhmässä etukäteen, jolloin tiedetään mitä, ketkä ja millä välineillä dokumentoidaan sovitusti päivä-, viikko- ja kuukausitasolla (esim. vuosikello) Projekteihin ja prosesseihin voidaan dokumentointitavat ja välineet suunnitella etukäteen sekä toiminnan aikana esiin nousevien ideoiden ja tarpeiden mukaan. Tämän lisäksi toiminnassa kertyy jatkuvasti paljon erilaista tietoa ja dokumentteja, joita tuottavat lapset, kasvattajat ja huoltajat. Ryhmän kasvattajat valitsevat suunnitelmallisesti ja tarpeen mukaan dokumentteja, joita hyödynnetään pedagogisen toiminnan arviointiin ja kehittämiseen. Ryhmävasuun tarkennetaan pedagogisen dokumentoinnin toimintatapoja ja välineitä.

Jokaisessa ryhmässä käytettävät toiminnan dokumentoinnin välineet ja tavat:

- lapsen varhaiskasvatussuunnitelma
- lapsen digitaalinen kasvun kansio
- digitaalinen ryhmävasu
- ryhmän viikko- tai kuukausikirje huoltajille

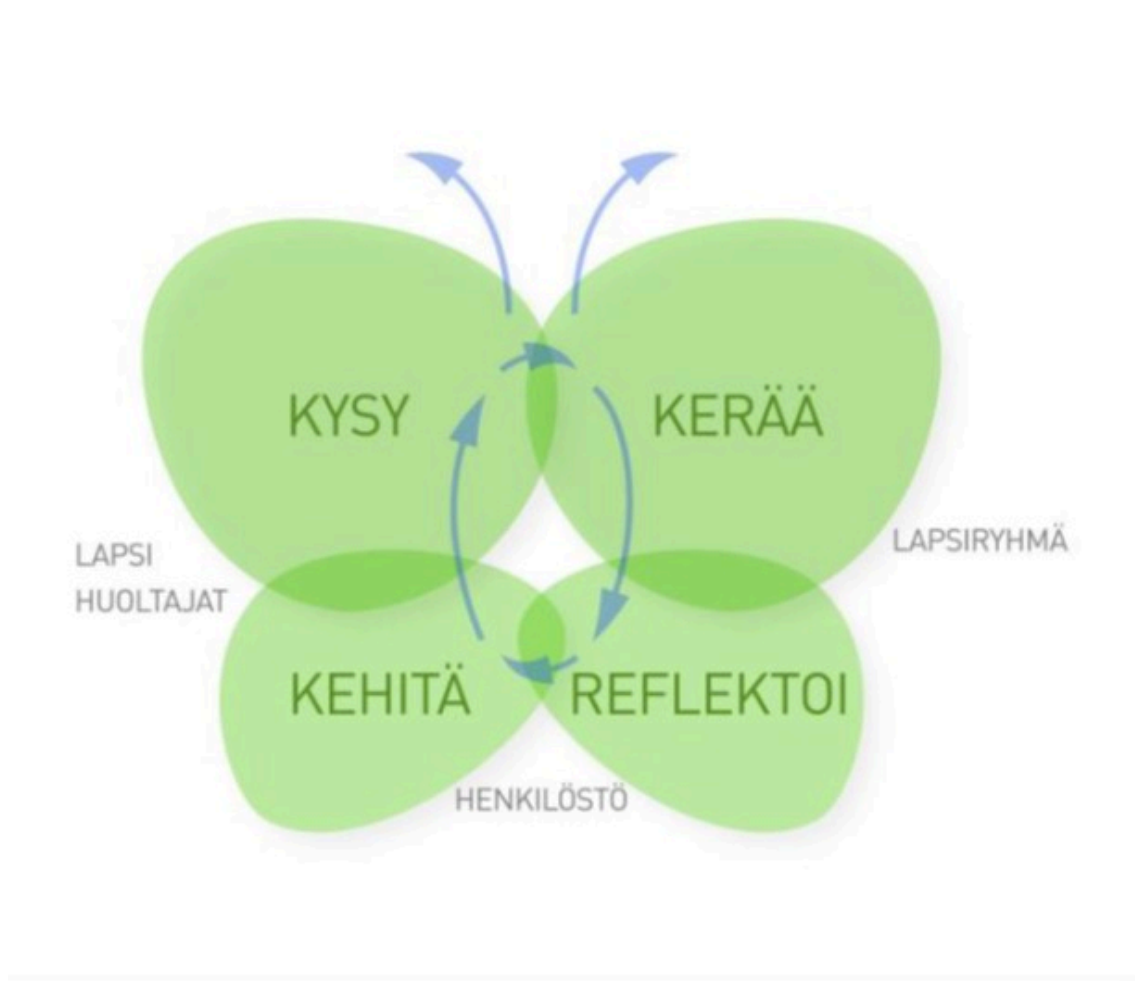
Dokumentoinnin muita välineitä ja toimintatapoja:

- lapsen tuotokset, piirustukset, maalaukset ym. kädentyöt, voidaan myös kuvata
- keskustelut, haastattelut
- lapsen oma dokumentointi työskentelyn aikana, esim. piirtämällä ajattelua, kokemusta, tuntemuksia visuaaliseen muotoon = "muistiinpanot"
- lapsen oma kertoma, sadutus, äänitallenteet
- kuvat ja videointi: kuvataan myös lapsen rakenteluja, leikkejä yms. prosessinomaisesti eri vaiheissa tallentaminen ja julkaisu: digitaaliset alustat, esim. Daisy, kuvakehys
- projektiseinä: toiminnan kuvaus seinällä kuvin, tekstein yms.
- projektin rakentuminen tilaan

- animaatiot, kamerakynä, videopensseli
- blogi
- oppimistarinat (learning story)
- sosiogrammi: lasten välisten suhteiden selvittäminen ja näkyväksi tekeminen
- lasten kokoukset
- muu sovittu tapa dokumentoida kirjallisesti kasvattajien havaintoja

ks. myös Porvoon Digipolku.

Kuviossa Pedagogisen dokumentoinnin prosessi ja tasot kuvataan ne eri tasot, joilla pedagogista dokumentointia käytetään työmenetelmänä. Työskentely etenee jatkuvana prosessina: Mitä haluamme tietää? Millaisia kysymyksiä meillä on? Millaista tietoa ja vastauksia tarvitsemme? Millä keinoin saamme vastauksia? Mitä vastaukset ja dokumentit meille antavat? Mitä teemme saaduilla vastauksilla? Mitä haluamme tietää?...

Pedagogisen dokumentoinnin prosessi ja tasot.

Tukimateriaalia:

[Pedagoginen dokumentointi](#)

[Salassapito ja tietosuojat varhaiskasvatuksessa](#)

4.3. Monipuoliset työtavat

Työtapojen valintaa ohjaavat varhaiskasvatukselle asetetut tehtävät ja tavoitteet sekä lasten ikä, tarpeet, edellytykset ja kiinnostuksen kohteet. Toiminnalliset sekä luovuutta ja osallisuutta edistävät työtavat ovat lapsille luontevia oppimisen tapoja. Tällaisia ovat esimerkiksi lasten

omaehtoinen ja ohjattu leikki, tutkiminen, liikkuminen sekä taiteellinen kokeminen ja ilmaisu. Digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä hyödynnetään toiminnassa. Monipuoliset työtavat ovat sekä oppimisen väline että opetteluun kohde. Tämän vuoksi on tärkeää, että henkilöstö ohjaa lapsia kokeilemaan ja käyttämään erilaisia työtapoja erikokoisissa ryhmissä sekä itsenäisesti. Työskenneltäessä lapsia rohkaistaan kyselemään ja ihmettelemään sekä päättämään ja ratkaisemaan ongelmia yhdessä.

Henkilöstöltä edellytetään ammattitaitoa ja herkkyyttä tunnistaa eri tilanteiden pedagogisia mahdollisuuksia. Tämä näkyy muun muassa taitona havaita lasten aloitteita ja tunnetiloja sekä muuttaa ja suunnata omaa toimintaansa niiden mukaisesti. Lasten aloitteet voivat olla kehollisia ja sanattomia, joten niiden ymmärtäminen ja niihin vastaaminen edellyttävät henkilöstöltä sensitiivistä läsnäoloa ja lapsen hyvää tuntemista.

Lapset ottavat osaa työtapojen suunnitteluun ja valintaan omien edellytystensä mukaisesti. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan sekä kokeilla erilaisia työtapoja. Työtapojen vaihteleva käyttö tarjoaa eri-ikäisille ja eri tavoin oppiville lapsille onnistumisen kokemuksia. Monipuoliset työtavat edellyttävät monipuolisia oppimisympäristöjä. Työtapojen käytössä hyödynnetään henkilöstön ja lasten osaamista sekä kokeillaan ja kehitetään uusia työtapoja.

Päiväkotien lapsiryhmien toimintaa järjestetään paljon pienryhmissä sekä porrastamalla toimintoja ja siirtymiä. Pienemmissä ryhmissä toimiminen rauhoittaa toimintaa ja vähentää vuorovaikutuksen määrää ja kuormitusta niin lapsilla kuin aikuisilla. Näin organisoituna toimintaa voidaan toteuttaa myös pitkäkestoisesti sekä käyttää tiloja tehokkaasti ja monipuolisesti.

Pienryhmätoiminnan periaatteena on, että lapset ja kasvattajat jaetaan tarkoituksenmukaisesti toiminnan ääreen oppimisympäristöjä ja välineitä monipuolisesti hyödyntäen. Pienryhmässä työskentelyn tulee olla suunnitelmallista toimintaa niin, että ryhmän kokoonpano, kasvattaja(t) sekä toiminnan sisältö ja tavoitteet ovat pedagogisesti perusteltuja. Ryhmiä voidaan muodostaa toiminnan tai lasten tarpeiden ja mielenkiinnon kohteiden mukaan, ikäryhmittäin tai yli ryhmärajojen. Kokoonpanoja tulee vaihdella tilanteen, tarpeen ja toiminnan mukaan. Samoin kasvattajien tulee toimia eri pienryhmissä ja eri lasten kanssa. Lapsilla tulee olla mahdollisuus luoda suhde ryhmän kaikkiin aikuisiin sekä toimia erilaisissa vertaisryhmissä, välillä myös isommassa ryhmässä.

Pienryhmässä voidaan toteuttaa esimerkiksi ohjattua toimintaa, leikkiä, liikuntaa tai ulkoilla ja ruokailla pienryhmänä. Pienryhmän toiminta voi myös perustua kuntoutuksellisiin tarpeisiin ja erityisen ohjelman toteuttamiseen (esim. Kili, Kuttu, Kaveri-kerho, S2-opetus).

Opetus- ja ohjaustapoja tulee vaihdella tilanteen ja sisällön edellyttämällä tavalla. Kasvattajien parityöskentelyä voidaan jakaa siten, että lasten opettamista ja tukemista vuorotellaan. Toinen opettaa/vastaa opetuksesta ja toinen tarkkailee ja havainnoi, jolloin toiminnasta saadaan tarkempaa havaintoihin perustuvaa tietoa. Tilanteessa voi myös toinen opettaa ja toinen avustaa. Tiimiopettamisessa molemmat ohjaavat samaa ryhmää joustavasti vuorotellen. Rinnakkaisopetuksessa/samanaikaisopetuksessa kaikki opettavat/ohjaavat samaa asiaa samanaikaisesti omille ryhmilleen. Pistetyöskentelyssä pisteiden ohjattava sisältö on eri jokaisella opettavalla aikuisella ja lapset kiertävät pisteissä. (Linnilä, M-L. Luentomateriaali 4.4.2013)

Monipuoliset työtavat ja oppimisympäristöt sekä monitasoinen pedagogiikka muodostavat kokonaisuuden. Peruslähtökohdat työtapojen valinnalle ovat toiminnallisuus, luovuus ja osallisuus. Lapset ovat mukana työtapojen suunnittelussa ja valinnassa. Ryhmän toimintaa suunniteltaessa ja toteuttaessa kasvattajat ottavat huomioon myös, miten lapsen yksilöllisiä ominaisuuksia ja tarpeita, kuten vahvuudet ja lahjakkuus, temperamentti ja kognitiivinen tyyli, tuetaan.

Mini-Kultiksen tarjonta tukee oppimisympäristöjen ja työtapojen monipuolistamista. Työtapojen suunnittelun tukena käytetään myös Porvoon digipolkua. Digipolun liitteenä on listaus varhaiskasvatuksessa käytettävistä sovelluksista. Käytettävät ohjelmat ja sovellukset tulee olla kaupungin prosessin mukaisesti tarkistettuja ja hyväksyttyjä.

4.4. Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä

Leikki on keskeinen toimintatapa varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tarjota kaikille lapsille mahdollisuuksia erilaisiin leikkeihin. Leikki edistää lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Leikissä lapsi oppii, mutta lapselle itselleen leikki ei ole tietoisesti oppimisen väline vaan tapa olla ja elää sekä hahmottaa maailmaa. Kokemukset, jotka herättävät lapsissa tunteita, uteliaisuutta ja kiinnostusta, virittävät leikkiin.

Lapselle leikin merkitys syntyy leikistä itsestään. Leikki tuottaa lapsille iloa ja mielihyvää. Leikkiessään lapset ovat aktiivisia toimijoita: he jäsentävät ja tutkivat ympäröivää maailmaa, luovat sosiaalisia suhteita sekä muodostavat merkityksiä kokemuksistaan. Leikissä lapset rakentavat käsitystä itsestään ja muista ihmisistä. Leikkiessään lapset sekä jäljittelevät että luovat uutta ja muuntavat näkemäänsä. Samalla he mallintavat ja testaavat haaveitaan ja toiveitaan. Mielikuvitus mahdollistaa sen, että lapset voivat kokeilla erilaisia rooleja ja ideoita, joita he muuten eivät voisi toteuttaa. Leikkiessään lapset voivat käsitellä itselleen vaikeita kokemuksia. Leikissä on turvallista kokeilla, yrittää ja erehtyä.

Leikissä yhdistyvät keskeiset oppimista edistävät elementit: innostus, yhdessä tekeminen ja omien taitojen haastaminen. Leikki kehittyy ja saa eri muotoja kokemusten karttuessa. Henkilöstön ja lasten sekä lasten keskinäinen vuorovaikutus luovat perustan ajattelun ja kielen kehitykselle sekä kehittyville leikkitaidoille. Lapset havainnoivat, kokeilevat ja oppivat yhteisön sääntöjä leikissä. Ryhmässä leikkiessään lapset oppivat säätelemään tunteitaan ja tahtomistaan sekä huomioimaan toisten ihmisten näkökulmia. Yhteisöllisyys kasvaa leikin kautta ja vahvistaa myönteistä tunneilmastoa.

Leikki on varhaiskasvatuksen keskeinen työtap. Pedagogisessa toiminnassa voidaan leikin juonen kehittämissä ja leikkimaailmojen rakentamisessa yhdistää esimerkiksi draamaa, improvisaatiota tai satuja. Henkilöstön tulee tiedostaa keskittyneen tutkimisen, spontaanin luovan ilmaisun sekä vauhdikkaiden liikunta- ja peuhausleikkien merkitys lasten hyvinvoinnille ja oppimiselle. Eri tilanteita voi rikastaa leikinomaisuudella. Lorut, sanaleikit, laulut ja yhteinen hassuttelu vahvistavat myönteistä ilmapiiriä, mikä tukee oppimista ja hyvinvointia.

Henkilöstön tehtävä on turvata leikin edellytykset inklusiivisten periaatteiden mukaisesti, ohjata leikkiä sopivalla tavalla ja huolehtia siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus olla osallisena yhteisissä leikeissä omien taitojensa ja valmiuksiensa mukaisesti. Henkilöstön tulee suunnitelmallisesti ja tavoitteellisesti tukea lasten leikin kehittymistä sekä ohjata sitä joko leikin ulkopuolelta tai olemalla itse mukana leikissä. Henkilöstön fyysinen ja psyykinen läsnäolo tukee lasten välistä vuorovaikutusta ja ehkäisee ristiriitatilanteiden syntymistä.

Henkilöstön tulee havainnoida ja dokumentoida lasten leikkiä. Leikin havainnointi lisää henkilöstön ymmärrystä lasten ajattelusta ja kiinnostuksen kohteista sekä heidän tunteistaan ja kokemuksistaan. Havaintoja käytetään leikin ja muun toiminnan suunnittelussa ja ohjaamisessa. Henkilöstöltä edellytetään herkkyyttä ja ammattitaitoa sekä sukupuolisensitiivisyyttä havaita lasten leikkialoitteita ja vastata niihin sopivalla tavalla.

Pitkäkestoiseen leikkiin tarvitaan aikaa, rauhaa ja tilaa sekä sopivia ja lasten saatavilla olevia leikkivälineitä ja materiaaleja. Oppimisympäristöjen tulee joustaa leikkien mukaan, sillä leikit eivät välttämättä pysy paikallaan niille nimetyissä tiloissa.

Lasten kulttuurin ja lapsille suunnatun median tunteminen auttaa henkilöstöä ymmärtämään lasten leikkejä. Myös erilaiset pelit sekä digitaaliset välineet ja sovellukset tarjoavat niihin monenlaisia mahdollisuuksia. Leikkiin kannustavassa oppimisympäristössä myös aikuinen on oppija. Henkilöstö keskustelee leikin merkityksestä ja lasten leikkeihin liittyvistä havainnoista huoltajien kanssa. Tällä tavoin voidaan edistää leikkien jatkumista kotona tai varhaiskasvatuksessa.

Leikki tulee ymmärtää kokonaisvaltaisena toimintana. Kasvattajat varmistavat, että lasten omaehtoinen ja ohjattu toiminta on tasapainossa. Leikkiin voidaan sisällyttää monia oppimisen alueita ja eri työtapoja, jolloin erillisiä hetkiä näitä varten ei aina tarvita. Kasvattajat kiinnittyvät ja sitoutuvat leikkiin lasten kanssa, jolloin leikkiä voidaan syventää, rikastaa ja uudistaa. Kasvattajien tulee huolehtia siitä, että kaikille lapsille löytyy sekä sisällä että ulkona mielekkäitä leikkejä ja toimintaa.

Lapsiryhmän tiloissa voi olla valmiiksi rakennettuja leikkipisteitä ja alueita. Näitä tulee vaihdella ja muuntaa leikkien kehittymisen tai muiden tarpeiden mukaan. Leikkien organisoinnissa voidaan käyttää apuna leikin- ja/tai tilanvalintatauluja. Kasvattajien tulee tiedostaa ja havainnoida käytäntöjen vaikutuksia lasten leikkiin ja kaverisuhteisiin eli miten pedagogiset ratkaisut ohjaavat vuorovaikutusta, tilojen tai välineiden käyttöä. Pääseekö aina vain nopein ja vahvin haluamaansa leikkiin haluamiensa kavereiden kanssa? Aiheuttaako käytännöt mahdollisesti syrjimistä? Kasvattajien tehtävänä on myös seurata median ja lastenkulttuurin ajankohtaisuuksia ja kehittymistä, esim. mikä on lasten keskuudessa pinnalla oleva media, mitä lastenohjelmia tai musiikkia seurataan. Miten nämä vaikuttavat lasten leikkiin ja otetaan osaksi ryhmän toimintaa?

Mikä mahdollistaa tai rajoittaa pitkäkestoista leikkiä ryhmässä?

- Aikataulut ja päiväjärjestys, esim. ulkoiluajat tai päivän ohjelma.
- Siirtymät ja toiminta, kokoryhmänä vai porrastaen?
- Kokoryhmä-/pienryhmätoiminta ja toiminnan sisällöt.
- Ruokailut ryhmätilassa vai ruokasalissa?
- Millaisia sääntöjä leikille on asetettu, esim. saako leikkivälineitä tai "leikkejä" sekoittaa tai viedä eri tiloihin?

4.5. Oppimisen alueet

Oppimisen alueet kuvaavat varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan keskeisiä tavoitteita ja sisältöjä. Ne ohjaavat henkilöstöä monipuolisen ja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa yhdessä lasten kanssa. Lapsilla on oikeus saada monipuolisia kokemuksia oppimisen eri alueista. Oppimisen alueet eivät ole erikseen toteutettavia, toisistaan irrallisia kokonaisuuksia, vaan niiden aihepiirejä yhdistetään ja sovelletaan lasten mielenkiinnon kohteiden ja osaamisen mukaisesti. Oppimisen alueet on ryhmitelty esiopetussuunnitelman perusteiden mukaisesti viideksi kokonaisuudeksi:

- *Kielten rikas maailma*

- Ilmaisun monet muodot
- Minä ja meidän yhteisömmme
- Tutkin ja toimin ympäristössäni
- Kasvan, liikun ja kehityn.

Oppimisen alueita yhdistelevä ja soveltava pedagoginen toiminta mahdollistaa asioiden ja ilmiöiden laaja-alaisen tarkastelun ja tutkimisen. Lasten mielenkiinnon kohteet ja kysymykset ovat toiminnan keskeinen lähtökohta. Aihepiirit voivat nousta esimerkiksi leikeistä, saduista, retkistä tai spontaaneista vuorovaikutustilanteista lasten ja henkilöstön kesken tai lasten keskinäisessä vuorovaikutuksessa. Tapa, jolla oppimisen alueiden tavoitteita käsitellään, vaihtelee valittujen aihepiirien, tilanteiden ja lasten oppimisen mukaan. Henkilöstön tehtävänä on varmistaa, että pedagoginen toiminta edistää eri-ikäisten lasten kehitystä ja oppimista.

4.5.1. Kielten rikas maailma

Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten **kielellisten taitojen** ja **valmiuksien** sekä **kielellisten identiteettien** kehittymistä. Varhaiskasvatuksessa vahvistetaan lasten uteliaisuutta ja kiinnostusta kieliin, teksteihin ja kulttuureihin. Kielen kehityksen tukeminen kytkeytyy lapsen monilukutaidon kehittymiseen (luku 2.7). Lisäksi se on yhteydessä muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen ja vuorovaikutukseen liittyvään laaja-alaiseen osaamiseen. Kehittyvät kielelliset taidot avaavat lapsille uusia vaikuttamisen keinoja, mahdollisuuksia osallisuuteen ja aktiiviseen toimijuuteen.

Kieli on lapsille sekä oppimisen kohde että väline. Sen avulla lapsi ottaa haltuun erilaisia tilanteita ja asioita sekä toimii vuorovaikutuksessa muiden kanssa, ilmaisee itseään ja hankkii tietoa. Lasten kielellistä kehitystä tukee monipuolinen varhaiskasvatuksen kieliympäristö sekä yhteistyö huoltajien kanssa. Varhaiskasvatuksessa lapsille annetaan kannustavaa ja johdonmukaista palautetta heidän kielenkäyttö- ja vuorovaikutustaidoistaan.

Varhaiskasvatuksessa tuetaan jokaisen lapsen opetuskielen taitojen kehittymistä. Kasvatuksessa ja opetuksessa otetaan huomioon, että lapset kasvavat erilaisissa kielellisissä ympäristöissä, ja että he voivat samaan aikaan omaksua useita eri kieliä. Kotien tavat käyttää kieltä ja olla vuorovaikutuksessa vaihtelevat, ja kodeissa voidaan puhua useita kieliä. Kielellistä ja kulttuurista moninaisuutta tehdään varhaiskasvatuksessa näkyväksi yhteistyössä huoltajien kanssa. Tämä osaltaan tukee lasten kielellisten identiteettien kehittymistä. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia varhaiskasvatuksessa käsitellään luvussa 4.6.

Kielen oppimisen kannalta on tärkeää tiedostaa, että saman ikäiset lapset voivat olla eri vaiheissa kielen kehityksen eri osa-alueilla. **Kielelliset identiteetit kehittyvät**, kun lapsia ohjataan ja tuetaan kielellisten taitojen ja valmiuksien keskeisillä osa-alueilla.

Kuvio 2. Lasten kielen kehityksen keskeiset osa-alueet varhaiskasvatuksessa

Vuorovaikutustaitojen kehittymisen kannalta lasten kokemukset kuulluksi tulemisesta ja siitä, että heidän aloitteisiinsa vastataan, ovat tärkeitä. Henkilöstön sensitiivisyys ja reagointi myös lasten non-verbaaleihin viesteihin on keskeistä. Vuorovaikutustaitojen kehittymistä tuetaan kannustamalla lapsia kommunikoimaan toisten lasten ja henkilöstön kanssa.

Lasten **kielen ymmärtämisen taitoja** tuetaan runsaan kielellisen mallintamisen avulla. Johdonmukainen toiminnan sanallistaminen ja keskusteleminen tukevat lasten sanavarannon kehittymistä. Erilaisissa varhaiskasvatuksen tilanteissa käytetään kuvailevaa ja tarkkaa kieltä. Tarvittaessa käytetään kuvia, esineitä ja tukiviittomia.

Lasten **puheen tuottamisen taitojen** kehittymistä seurataan ja ohjataan. Lapsia rohkaistaan puhumaan eri tilanteissa sekä aikuisten että toisten lasten kanssa. Tämä auttaa lapsia käyttämään ja ymmärtämään puhuttua kieltä. Lasten kanssa kiinnitetään vähitellen huomiota myös äänensävyihin ja äänenpainoihin.

Lasten **kielen käyttötaitoja** ohjataan ja kielen käyttöä pohditaan yhdessä lasten kanssa eri tilanteissa. Tavoitteena on tilannetietoisien kielen käytön vahvistuminen. Lasten kanssa harjoitellaan kertomista, selittämistä ja puheen vuorottelua. Lisäksi eläytyminen, huumorin käyttö sekä hyvien tapojen opettelu vahvistavat lasten kielen käyttötaitoja. Tutustuminen erilaisiin teksteihin tukee kielen käyttötaitojen kehittymistä ja auttaa lapsia havaitsemaan puhutun ja kirjoitetun kielen eroja.

Lasten kielellinen ilmaisu monipuolistuu, kun heidän **kielellinen muistinsa** ja **sanavarantonsa** laajenee. Henkilöstön tehtävä on tukea tietoisesti tätä kehitystä. Kielellisen muistin kehittymistä tukevat esimerkiksi lorujen ja laululeikkien käyttö. Kielellä leikittely, nimeäminen sekä kuvaavien sanojen käyttäminen edistävät lasten kielellisen muistin ja sanavarannon kehittymistä. Kiireetön keskustelu ja lukeminen sekä tarinoiden kerronta tarjoavat mahdollisuuksia pohtia sanojen ja tekstien merkityksiä ja opetella uusia käsitteitä asiayhteyksissä.

Lähiympäristön eri kielten havainnointi tukee lasten **kielitietoisuuden kehittymistä**. Henkilöstön tehtävänä on herättää ja lisätä lasten kiinnostusta suullista ja kirjoitettua kieltä sekä vähitellen myös lukemista ja kirjoittamista kohtaan. Kielen havainnoinnin ja tutkimisen avulla suunnataan lasten huomiota sanojen merkityksistä kielen muotoihin ja rakenteisiin, kuten sanoihin, tavuihin ja äänteisiin. Lapsia rohkaistaan kirjoittamaan ja lukemaan leikillisesti.

Varhaiskasvatuksessa käytetään rikkaita ja vaihtelevia tekstejä. Lasten kanssa tutustutaan monipuolisesti lastenkirjallisuuteen. Lapsille kerrotaan tarinoita, ja heitä kannustetaan itse keksimään niitä. Lasten kertomuksia, loruja ja sanallisia viestejä dokumentoidaan. Monilukutaitoa tukevassa varhaiskasvatuksessa puheen rinnalla käytetään muun muassa visuaalisia, auditiivisia ja audiovisuaalisia viestejä sekä tekstejä.

Vuorovaikutuksen kehittyminen

Kasvattajien tehtävänä on tunnistaa jokaisen lapsen ominainen tapa olla vuorovaikutuksessa, lapsen tavat viestiä ja tehdä aloitteita. Pienryhmissä toimiminen antaa kaikille lapsille tilaisuuden osallistua keskusteluun omassa tahdissaan. Kasvattajat ohjaavat leikkiä ja ovat leikissä mukana. Kasvattajat hyödyntävät aktiivisesti päivittäisten tilanteiden mahdollisuudet kuten ruokapöytäkeskustelut, pukeutumistilanteet, ristiriitatilanteet lasten vuorovaikutuksen ohjaamiseen ja vahvistamiseen. Aikuisella on tärkeä rooli tilanteiden mallintajana ja sanoittajana. Kasvattajat kannustavat ja ohjaavat lapsia keskustelemaan toistensa kanssa, ei aikuisen kautta, ja löytämään yhdessä ratkaisut pulmiin.

Kielen ymmärtämisen ja puheen tuottamisen taidot

Kielen ymmärtäminen varmistetaan nimeämällä, pilkkomalla ohjeita ja avaamalla uusien sanojen merkityksiä lapsille. Toimintaympäristöä jäsennetään käyttämällä apuna yksittäisiä kuvia ja kuvasarjoja. Kielen ymmärtämistä tuetaan monin tavoin, kuten käyttämällä tukiviittomia tai konkreettisia esineitä apuna. Erilaiset pelit, kuten Alias ja digitaaliset kielipelit ja -sovellukset sekä Marjamäellä tai Roihusten perhe -materiaalit kartuttavat sanavarastoa ja vahvistavat puheen tuottamista sekä kielen ymmärtämistä. Puheen ja äänteiden tuottamisen taitoja harjoitetaan mm.

suu-/kielijumpalla. Tunnetaitoja harjoitellessa voidaan tutkia ilmeitä ja yhdistää niihin äänensävyjä ja -painoja.

Kielen käyttötaidot

Hyviä tapoja ja kommunikointia harjoitellaan päivittäin eri tilanteissa sanoittaen, draaman keinoin ja mallintaen mm. tervehtimällä ja ruokailutilanteissa. Kasvattajat käyttävät avoimia kysymyksiä ja houkuttelevat lapsia dialogiin kyllä/ei -vastausten sijaan. Leikissä, esimerkiksi kauppaleikissä, voidaan kokeilla ja harjoitella erilaisia tapoja käyttää sekä puhuttua että kirjoitettua kieltä tekemällä ostoslistoja. Aikuisen tehtävänä on positiivisen ja hyväksyvän ilmapiirin luominen ja arjen ilon löytäminen huumoria viljellen. Sanontojen ja sananlaskujen perinnettä ylläpidetään niitä käyttämällä ja avaamalla lapsille niiden merkitykset. Ennakointi sanoin ja kuvin selkiyttää lapsen päivärytmiä, mikä luo turvallisuuden tunnetta ja luo kokemuksen osallisuudesta.

Kielellinen muisti ja sanavarasto

Lasten sanavarastoa laajennetaan lorutellen, riimitellen ja keksimällä synonyymejä. Laulujen ja lorujen tulee olla riittävän yksinkertaisia ja niitä tulee toistaa yhä uudelleen. Koko vuoden käytössä oleva perusrunko lauluissa ja loruissa varmistaa, että lapset oppivat ne ja pystyvät toistamaan niitä ilman apua. Kuvat ja kuvitetut laulun sanat tukevat muistamista. Myös samoja satuja ja kirjoja luetaan kysellen lapsilta tarinasta. Kuvista keskustellaan, sanoille keksitään synonyymejä, ja tutustutaan uusiin aihealueisiin.

Kielitietoisuus

Kielitietoisessa toiminnassa kaikki kielet ovat arvostettuja ja näkyviä. Porvoon vahva kaksikielisyys antaa luontevia mahdollisuuksia kotimaisten kielten tarkasteluun. Myös muut lasten ja perheiden käyttämät kielet tehdään näkyviksi ja kuuluviksi. Tarkasteltavat kielet voivat olla myös tiedonalaan tai perheen harrastukseen liittyviä tai vaikkapa murteita.

Kielitietoisuus on läsnä kaikissa arjen tilanteissa. Lasta tuetaan laajentamaan sanavarastoaan ja houkutellaan tutkimaan kielen rakenteita (esim. alkuäänteet, riittäminen, tavutukset) sekä kirjoitettua kieltä. Kirjoittelu voi tapahtua myös leikkikirjoittamalla tai muiden lasten käyttämien kielten kirjainmerkeillä. Kirjaimiin ja tavuihin tutustumaan toiminnallisesti ja niitä yhdistetään liikuntaan sisällä ja ulkona.

Kielitietoisuutta tarkastellaan KieliPeda-työvälineen mukaisesti kolmesta eri näkökulmasta: henkilöstön toiminta, oppimisympäristö ja lapsen osallisuus. Henkilöstö luo vuorovaikutuksellisen, lasta arvostavan ilmapiirin, rohkaisee lasta käyttämään osaamistaan kieltä sekä toimii kielellisenä mallina auttaen lasta laajentamaan sanavarastoaan. Oppimisympäristöissä näkyvät lasten käyttämät kielet. Oppimisympäristöissä myös huomioidaan lasten mielenkiinnon kohteet ja tarpeet kielitaidon kehittymisen näkökulmasta. Lasten osallisuutta tuetaan sekä opetuskielellä toimittaessa (esimerkiksi kuvin ja toistoin) että yhteistyössä huoltajien kanssa (esimerkiksi antamalla käsiteltävän teeman sanastoa kuvina kotiin).

Oppimisympäristössä on lasten saatavilla monipuolisesti erilaisia kirjoja, joissa myös moninaisuus näkyy. Yhteistyö kirjaston tai kirjastoauton sekä monikielisen kirjaston kanssa mahdollistaa monipuolisen ja lapsia kiinnostavan kirjavalikoiman. Lapsille luetaan niin heidän itse valitsemiaan kuin henkilöstön valitsemia tekstejä. Lukuhetkiä voidaan elävöittää draaman aineksilla ja dialogisella lukemisella. Lasten kanssa tutustutaan erilaisiin tekstityyleihin kuten runot, kaunokirjallisuus, tieteellinen asiateksti, sanomalehtiteksti ja sarjakuvateksti. Yhdessä pohditaan, miltä eri tyylit kuulostavat ja tuntuvat. Lapsia rohkaistaan myös omien tarinoiden kertomiseen esimerkiksi sadutuksen tai vitsien kerronnan myötä.

[Monikielinen kirjasto | Helmet](#)

Tukimateriaalia

4.5.2. Ilmaisun monet muodot

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tavoitteellisesti tukea lasten **musiikillisen, kuvallisen, käsityöllisen, sanallisen ja kehollisen ilmaisun** kehittymistä sekä tutustuttaa heitä eri taiteenaloihin ja kulttuuriperintöön. Lasten ilmaisulle on luonteenomaista kokonaisvaltaisuus ja ilmaisun eri muotojen luova yhdisteleminen. Taiteellinen kokeminen ja ilmaiseminen edistävät lasten oppimisedellytyksiä, sosiaalisia taitoja ja myönteistä minäkuvaa sekä valmiuksia ymmärtää ja jäsentää ympäröivää maailmaa. Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät, kun lapset tutkivat, tulkitsevat ja luovat merkityksiä erilaisia ilmaisun taitoja harjoittelemalla. Kyky kuvitella ja luoda mielikuvia on keskeistä myös lapsen eettisen ajattelun kehittymiselle. Kulttuuriperintöön, taiteeseen ja ilmaisun eri muotoihin tutustuminen vahvistaa lasten osaamista myös monilukutaidon sekä osallistumisen ja vaikuttamisen osa-alueilla.

Kulttuuri on tärkeä osa lapsen identiteettiä. Varhaiskasvatuksessa lapsille tarjotaan mahdollisuuksia nähdä ja kokea monipuolisesti taidetta ja muuta kulttuuria. Taiteeseen ja kulttuuriin liittyvät kokemukset vahvistavat lasten kykyä omaksua, käyttää ja tuottaa kulttuuria. Samalla lapset oppivat ymmärtämään taiteen ja kulttuuriperinnön merkitystä ja arvoa.

Ilmaisun eri muodot tarjoavat lapsille keinoja kokea ja hahmottaa maailmaa heitä puhuttelevalla ja innostavalla tavalla. Taiteellinen ilmaisu tarjoaa lapsia motivoivia keinoja havaintojen, tunteiden ja luovan ajattelun näkyväksi tekemiseen. Ilmaisun eri muotoihin tutustutaan moniaistisesti, erilaisia työtapoja, oppimisympäristöjä sekä lähiympäristön kulttuuritarjontaa hyödyntäen. Oppimisympäristöjen esteettisyys, innostavuus, saatavilla olevat monipuoliset välineet ja materiaalit sekä riittävä ohjaus ovat merkityksellisiä ilmaisumuotoihin tutustuttaessa.

Taidekasvatus sisältää sekä spontaania että ennalta suunniteltua toimintaa. Ilmaisun ja oppimisen prosesseissa korostuu kokeilu, tutkiminen, tekemisen eri vaiheiden harjoittelu ja niiden dokumentointi. Jokaisen lapsen yksilöllistä ilmaisua tuetaan ja lasten yhteisille luoville prosesseille annetaan riittävästi aikaa ja tilaa. Henkilöstön, lasten ja yhteistyökumppaneiden erityisosaamisen hyödyntäminen rikastuttaa taidekasvatusta.

Varhaiskasvatuksen **musiikillisen ilmaisun** tavoitteena on tuottaa lapsille musiikillisia kokemuksia sekä vahvistaa lasten kiinnostusta ja suhdetta musiikkiin. Lapsia ohjataan elämykselliseen kuuntelemiseen ja ääniympäristön havainnointiin. Lasten valmiudet hahmottaa musiikkia sekä äänen kestoa, tasoa, sointiväriä ja voimaa kehittyvät leikinomaisen musiikillisen toiminnan kautta. Heidän kanssaan lauletaan, loruillaan, kokeillaan erilaisia soittimia, kuunnellaan musiikkia ja liikutaan musiikin mukaan. Lapset saavat kokemuksia perussykkeestä, sanarytmeistä ja kehosoittamisesta. Lapsia rohkaistaan käyttämään mielikuvitustaan ja ilmaisemaan musiikin herättämiä ajatuksia ja tunteita esimerkiksi kertoen, kuvallisesti ilmaisten tai tanssien. Lapset saavat myös kokemuksia musiikin tekemisestä yhdessä sekä pienimuotoisten musiikkiesitysten harjoitteluprosesseista ja esiintymistilanteiden tuomasta onnistumisen ilosta.

Kuvallisen ilmaisun tavoitteena on kehittää lasten suhdetta kuvataiteeseen, muuhun visuaaliseen kulttuuriin ja kulttuuriperintöön. Lapsilla on mahdollisuus nauttia kuvien tekemisestä sekä saada esteettisiä elämyksiä ja kokemuksia taiteen äärellä. Lapset harjoittavat kuvallista ajatteluaan, havainnointiaan ja kuvien tulkintaa monipuolisen kuvailmaisun avulla. Kuvan tekemisen taitoja kehitetään moniaistisesti sekä yhteyksiä muihin ilmaisun muotoihin rakentaen. Lapset kokeilevat erilaisia kuvan tekemisen tapoja, välineitä ja materiaaleja esimerkiksi maalaamalla, piirtämällä, rakentamalla ja mediaesityksiä tekemällä. Lasten kanssa havainnoidaan heidän itse tekemiään kuvia, taideteoksia, mediasisältöjä, esineitä sekä rakennetun ja luonnon ympäristön kohteita. Lapsia ohjataan tulkitsemaan ja kertomaan ajatuksiaan kuvallisista viesteistä. Kuvia tarkasteltaessa kiinnitetään huomiota esimerkiksi väreihin, muotoihin, materiaaleihin, tekijään, esitysyhteyteen ja kuvien herättämiin tunteisiin.

Suunnittelutaitoja, luovaa ongelmaratkaisua, hienomotorisia taitoja, rakenteiden, materiaalien ja tekniikoiden tuntemusta sekä muotoilua harjoitellaan lapsille soveltuvien käsityön teknisen työn ja tekstiilityön työtapojen avulla. Näitä työtapoja voivat olla esimerkiksi muovailu, leikkaaminen,

naulaaminen, sahaaminen ja ompelu. **Käsityöllisen ilmaisun** tavoitteena on tarjota lapsille kokeilun, tutkimisen, yhteisöllisen tekemisen, kokemisen ja oivaltamisen iloa sekä nautintoa työskentelystä, jossa oma luovuus ja kädenjälki näkyvät. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia itse kokeilla, tutkia ja yhdistellä erilaisia materiaaleja sekä opetella työskentelyssä tarvittavia käsityön tekniikoita. Lapset saavat ideoida ja toteuttaa erilaisia teoksia ja esineitä. Lasten kanssa voidaan tarkastella ja hyödyntää sekä lasten taustoihin liittyviä että paikallisia käsityöperinteitä.

Lapsia rohkaistaan **sanalliseen ja keholliseen ilmaisuun** esimerkiksi draaman, tanssin ja leikin keinoin. Tavoitteena on, että harjoitukset ja leikit tarjoavat lapsille mahdollisuuden monipuoliseen kielelliseen ja keholliseen kokemukseen, ilmaisuun ja viestintään. Lasten mielikuvituksesta nousevia tai heidän kokemiaan ja havaitsemiaan asioita työskentellessä yhdistetään. Lapset saavat kokemuksia sekä spontaanista ilmaisusta että yhteisesti suunnitellusta, toteutetusta ja arvioidusta luovasta prosessista. Toiminnassa hyödynnetään monipuolisesti esimerkiksi lastenkirjallisuutta, sanataidetta, teatterin eri muotoja, tanssia ja sirkusta.

Lapsille tarjotaan oman tekemisen lisäksi vuosittain mahdollisuus nähdä ja kokea myös muiden tekemää ja tuottamaa taidetta, kulttuuria, konsertteja ja esityksiä. Porvoossa on **Mini-Kultis** -toimijoiden lisäksi paljon taiteen ja kulttuurin ammattilaisia, kuten tanssikouluja ja teattereita, musiikintekijöitä, kirjailijoita sekä käsityöläisiä. Yhteistyössä näiden kanssa voidaan rikastuttaa lapsiryhmän toimintaa, esimerkiksi hankkimalla ohjaaja/opettaja lapsiryhmään, järjestämällä työpajoja tai osallistumalla toimintaan muussa ympäristössä. Monet toimijat tarjoavat myös virtuaalisia ympäristöjä ja tapahtumia.

Yhteistyössä Porvoon seudun Musiikkiopiston kanssa tarjotaan musiikkileikkikoulutoimintaa niissä päiväkodeissa, jotka niin toivovat. Päiväkotimuskarissa musiikkiopiston opettaja tulee pitämään musiikkileikkitunnin päivän aikana. Päiväkodin muskarissa noudatetaan musiikkiopiston varhaisiän opetussuunnitelmaa päiväkodin kasvatustavoitteet ja toiveet huomioiden. Musiikkiopisto voi tarjota yhteistyössä porvoolaisten Taidetikas-toimijoiden kanssa muitakin taideaineita, esim. Tanssiva muskari, Kuvismuskari, Teatterimuskari. Varhaiskasvatuspäivän aikana tapahtuva toiminta on maksutonta.

Museoita ja nähtävyyksiä Porvoossa

J. L. Runebergin koti
Galleria Vanha Kappalaisentalo
Porvoon Taidehalli
Näsin kartanon galleria
Albert Edelfeltin ateljeemuseo
Porvoon museo / Holmin talo
Porvoon museo / Vanha raatihuone
Porvoon nukke- ja lelumuseo
Walter Runebergin veistoskokoelma
Yrjö A. Jäntin taidekokoelma
Tuomiokirkko ja Pikkukirkko
Ortodoksinen kirkko
Postimäki

4.5.3. Minä ja meidän yhteisömme

Lasten elinpiiri laajenee heidän aloittaessaan varhaiskasvatuksen kodin ulkopuolella. Kodin perinteiden, toimintamallien, arvojen ja katsomusten lisäksi lapset kohtaavat toisenlaisia tapoja ajatella ja toimia. Varhaiskasvatuksen tehtävä on kehittää lasten valmiuksia ymmärtää lähiyhteisön monimuotoisuutta ja harjoitella siinä toimimista. Tehtävää lähestytään **eettisen ajattelun, katsomusten, lähiyhteisön menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden** sekä **median** näkökulmista. Toiminnassa voidaan käyttää monipuolisesti esimerkiksi satuja, musiikkia, kuvataidetta, leikkiä, draamaa, erilaisia mediasisältöjä sekä vierailijoita, vierailuja ja lähiympäristön tapahtumia. Minä ja meidän yhteisömme -oppimisen alue tukee erityisesti lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista (luku 2.7).

Eettisen ajattelun taitojen kehittymistä tuetaan pohtimalla lasten kanssa eri tilanteissa esiintyviä tai lapsia askarruttavia eettisiä kysymyksiä. Teemat voivat liittyä esimerkiksi ystävyyteen, oikean ja väärän erottamiseen, oikeudenmukaisuuteen tai pelon, surun ja ilon aiheisiin. Eettisiä kysymyksiä käsitellään lasten kanssa niin, että he voivat tuntea olonsa turvallisiksi ja hyväksytyiksi. Lasten kanssa pohditaan myös ryhmän sääntöjä ja niiden perusteita.

Varhaiskasvatuksen **katsomuskasvatuksessa** yhteisen tutustumisen kohteena ovat lapsiryhmässä läsnä olevat uskonnot ja muut katsomukset. Lasten kanssa voidaan tarkastella myös laajemmin uskontoja ja katsomuksia. Vastaavasti tarkastellaan uskonnottomuutta. Tavoitteena on edistää keskinäistä kunnioitusta ja ymmärrystä eri katsomuksia kohtaan sekä tukea lasten kulttuuristen ja katsomuksellisten identiteettien kehittymistä. Lasten kanssa tutustutaan erilaisiin katsomuksiin ja niihin liittyviin perinteisiin. Luontevia tapoja tarkastella katsomuksia ovat esimerkiksi vuodenvierailuun liittyvät juhlat ja tapahtumat sekä päivittäiset tilanteet, kuten pukeutuminen tai ruokailu. Lasten ihmettelylle annetaan tilaa, ja heidän kanssaan pohditaan heitä askarruttavia elämänskysymyksiä.

Katsomuskasvatuksessa tehdään yhteistyötä huoltajien kanssa kunkin perheen taustaa, katsomuksia ja arvoja kuullen ja kunnioittaen. Katsomuskasvatus tukee muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista (ks. luku 2.7).

Lähiyhteisön menneisyyttä, nykyisyyttä ja tulevaisuutta pohtimalla suunnataan lasten mielenkiintoa historiallisiin asioihin sekä hyvän tulevaisuuden rakentamiseen. Lisäksi tarkastellaan lasten kasvuympäristöjen moninaisuutta.

Lapsille luodaan mahdollisuuksia eläytyä menneisyyden tapahtumiin ja tilanteisiin. Tärkeitä tiedon lähteitä ovat lapset ja heidän henkilöhistoriansa, lähiyhteisön jäsenet, esineistöt ja ympäristöt. Lisäksi voidaan hyödyntää lasten huoltajien asiantuntemusta heidän omasta kulttuuriperinnöstään. Menneeseen aikaan voidaan tutustua esimerkiksi lasten isovanhempien lapsuuden leikkien ja musiikin avulla.

Nykyhetkeä tarkastellaan käsittelemällä lasten kanssa heitä askarruttavia tai kiinnostavia ajankohtaisia asioita. Lasten kanssa tarkastellaan myös lähiyhteisön moninaisuutta sitä kunnioittaen. Tarkastelun kohteena ovat muun muassa ihmisten, sukupuolten ja perheiden moninaisuus. Tavoitteena on kasvattaa lapsia ymmärtämään, että ihmiset ovat erilaisia mutta samanarvoisia.

Menneisyyden ja nykyisyyden lisäksi on tärkeää pohtia tulevaisuutta ja sitä, miten voimme vaikuttaa suotuisan tulevaisuuden toteutumiseen. Tulevaisuuden pohdinta voi liittyä esimerkiksi tulevan vuodenajan leikkien tai oman oppimisympäristön suunnitteluun. Lasten kanssa voidaan esimerkiksi rakentaa tulevaisuuden mielikuvitusmaailmoja tai pohtia tulevaa lapsia kiinnostavien ammattien kautta.

Varhaiskasvatuksessa **mediakasvatuksen** tehtävänä on tukea lasten mahdollisuuksia toimia aktiivisesti ja ilmaista itseään yhteisössään. Lasten kanssa tutustutaan eri medioihin ja kokeillaan median tuottamista leikinomaisesti turvallisissa ympäristöissä. Lasten elämään liittyvää mediasisältöä ja sen todenmukaisuutta pohditaan yhdessä lasten kanssa. Samalla harjoitellaan kehittyvää lähde- ja mediakriittisyyttä. Lapsia ohjataan käyttämään mediaa vastuullisesti ottaen

huomioon oma ja toisten hyvinvointi. Mediassa esiintyviä teemoja voidaan käsitellä lasten kanssa esimerkiksi liikunnallisissa leikeissä, piirtämällä tai draaman keinoin.

Lähiyhteisön menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus

Porvoo on kulttuurihistoriallisesti merkittävä kaupunki vanhan Kuninkaantien varressa. Vanhin historia löytyy muinaislinnoitusalueelta Linnamäeltä. Kaupungin alueella on nähtävissä monen eri aikakauden rakennuksia ja arkkitehtuuria. Kaupungissa on toiminut monta kansallista taiteen tekijää ja vaikuttajaa, kuten Suomen kansallisrunoilija Johan Ludvig Runeberg ja kuvataiteilija Albert Edelfelt. Runebergin päivä (5.2.) on myös suomenruotsalaisen kulttuurin ja kirjallisuuden merkkipäivä. Runebergin päivään liittyen voidaan lapsiryhmässä tarkastella esimerkiksi Runebergin elämää ja saavutuksia, 1800-luvun elämää, mitä ovat runo ja virsi tai minkälaisia tarinoita liittyy Runebergin torttuun. Runebergiin ja aikakauden elämään voidaan tutustua myös kotimuseossa vierailien tai museossa kuvattujen lyhyiden videoiden avulla: [Runebergin koti - Runebergs hem - YouTube](#)

Edelfeltin taiteeseen voidaan tutustua verkkonäyttelyn avulla tai vierailemalla Albert Edelfeltin ateljeemuseossa. Edelfeltin taide voi johdattaa pohtimaan esimerkiksi mikä on taiteilija tai miten aikakauden pukeutuminen eroaa tämpäpäiväisestä. Edelfeltille rakkaat aiheet meri ja saaristo näkyvät esimerkiksi teoksessa Leikkiviä poikia rannalla. Edelfeltin teosten äärellä voidaan päätyä myös katsomuskasvatuksellisten aiheiden äärelle, kuten kuolema ja hautajaiset (mm. Lapsen ruumissaatto)

[Verkkonäyttely | Albert Edelfeltin Ateljee](#)

Paikallishistoriaan liittyvien teemojen lisäksi tarkastellaan lasten lähipiirin historian ja nykyhetken moninaisuutta. Lasten ja perheiden lähihistoriaa ja kulttuuriperintöä voidaan käsitellä esimerkiksi vanhempien ja isovanhempien lapsuuden lelujen ja muiden vanhojen esineiden sekä kuvien ja tarinoiden avulla. Monipuolisten esimerkkien myötä tuetaan lasten kasvua moninaisuutta arvostaviksi yhteisön jäseniksi. Samalla tuetaan lasten valmiuksia ja taitoja osallistua ja kuulua suomalaiseen kulttuuriin ja yhteiskuntaan.

Katsomuskasvatus

Varhaiskasvatuksen katsomuskasvatus on yleissivistävää ja se kuuluu kaikille lapsille. Katsomuskasvatusta toteutetaan kaikille ryhmän lapsille yhteisenä toimintana. Se on sitouttamatonta ja ei-tunnustuksellista pohdintaa, tutkimista, leikkiä ja elämyksellistä toimintaa, jossa lapsi saa laajentaa näkökulmiaan maailmaan. Katsomuskasvatus ei sisällä uskonnon harjoittamista. Henkilöstön tehtävä on toteuttaa katsomuskasvatusta osana varhaiskasvatuksen toimintaa.

Katsomuksiin ja uskontoihin sekä uskonnottomuuteen tutustutaan sen mukaan, mitä katsomuksia lapsiryhmässä on ja mistä lapset ovat kiinnostuneita. Kasvattajien tehtävänä on luoda pohjaa moninaisuuden tiedostamiselle ja ymmärtämiselle. Erilaiset näkemykset ja käsitykset nousevat esiin luonnollisesti varhaiskasvatuksen arjessa ja lasten pohdiskeluissa tarjoten mahdollisuuksia tutkia lasten ja perheiden katsomusten samankaltaisuuksia ja eroja.

Huoltajille kerrotaan katsomuskasvatuksen luonteesta esimerkiksi vasukeskusteluissa tai vanhempainilloissa. Huoltajille voidaan kuvata, miten lasten pohdinnat usein heräävät spontaanisti vaikkapa pihalta löytyvän kuolleen ötökän äärellä, eikä katsomuskasvatuksessa aina

ole kyse ennalta suunnitellusta tuokiosta tai vierailusta, josta tiedotetaan koteihin etukäteen. Myös pedagogisen dokumentoinnin avulla voidaan avata huoltajille katsomuskasvatuksellista toimintaa ja lasten pohdintoja.

Lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa huoltajien kanssa keskustellaan perheen vakaumukseen liittyvistä asioista ja kirjataan siihen liittyvät sopimukset esimerkiksi ruokailuun, hygieniaan tai pukeutumiseen liittyen perustietolomakkeessa varattuun kohtaan. Kaikissa tapauksissa lapsi ja perhe kohdataan yksilöinä ilman ennakko-oletuksia heidän edustamistaan arvoista tai tavoista.

Porvoon suomalainen seurakunta tarjoaa varhaiskasvatuksen katsomuskasvatusta tukevaa toimintaa. Yhteistyötarjonta perustuu Opetushallituksen ohjeisiin ja Kirkkohallituksen malliin. Toiminnan sisältöjä valmistellaan myös varhaiskasvatuksen ja seurakunnan yhteistyönä. Seurakunta tarkistaa ja päivittää tarjontansa vuosittain ja tiedottaa siitä varhaiskasvatukselle. Tarjonta sisältää kaikille sopivaa yleissivistävää toimintaa, joka ei sisällä uskonnon harjoittamista sekä toimintaa, joka perustuu uskonnon harjoittamiseen. Henkilöstön vastuulla on selvittää toiminnan sisällön luonne ja tiedottaa siitä selkeästi huoltajille.

Mikäli ryhmän toimintaan suunnitellaan sisältöä, mikä sisältää uskonnon harjoittamista, esimerkiksi joulukirkko, henkilöstö suunnittelee myös vaihtoehtoisen toiminnan, jonka sisällön tulee olla pedagogisesti perusteltua ja valmisteltua. Toiminnan vaihtoehdot tiedotetaan hyvissä ajoin huoltajille, jotka ratkaisevat mihin toimintaan heidän lapsensa osallistuu. Vaihtoehtoisia sisältöjä ei tule arvottaa toista paremmaksi ja kasvattajien tulee kiinnittää huomiota siihen, miten eri toiminnoista ja lasten osallistumisesta puhutaan. Jos päiväkodin juhla sisältää virsiä tai muuta uskonnollista sisältöä, tulee tästäkin kertoa etukäteen huoltajille. Juhlassa uskonnollisen sisällön sijoittaminen aivan alkuun tai loppuun voi mahdollistaa kaikkien perheiden osallistumisen tilaisuuteen. Henkilöstö varmistaa, että esimerkiksi juhlasta kesken poistuminen tai tuleminen toteutetaan huomiota herättämättä ja hienotunteisesti.

Lapsiryhmässä laaditaan ryhmän juhlakalenteri/vuosikello tai monikulttuurinen juhlakalenteri, jossa näkyvät suomalaisen kalenterivuoden juhlien lisäksi perheiden uskontojen, katsomusten ja kulttuurien tärkeimmät juhlat mukaan lukien lasten syntymäpäivät. Ryhmävasussa tarkennetaan näiden toteuttamista.

Tukimateriaalia:

[Katsomuskasvatus](#)

4.5.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni

*Varhaiskasvatuksen tehtävä on antaa lapsille valmiuksia havainnoida, jäsentää ja ymmärtää ympäristöään. Lapsia ohjataan tutkimaan ja toimimaan luonnossa ja rakennetussa ympäristössä. Varhaiskasvatus tukee lasten **matemaattisen ajattelun** kehittymistä sekä vahvistaa myönteistä suhtautumista matematiikkaan. Varhaiskasvatukseen sisältyy myös **ympäristökasvatusta** ja **teknologiakasvatusta**. Oppimisympäristöihin liittyvät omakohtaiset havainnot, kokemukset ja elämykset auttavat lapsia ymmärtämään syy- ja seuraussuhteita sekä kehittymään ajattelijoina ja oppijoina. Lasten kehittyvä taito nimetä asioita sekä käyttää erilaisia käsitteitä edistää monilukutaitoa.*

*Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tarjota oivaltamisen ja oppimisen iloa **matemaattisen ajattelunsa** eri vaiheissa oleville lapsille. Lapset tutustuvat matematiikkaan ja sen osa-alueisiin havainnollisen ja leikinomaisen toiminnan myötä. Lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota päivittäisissä tilanteissa ja lähiympäristössä ilmeneviin muotoihin, määriin ja muutoksiin. Lapsia innostetaan pohtimaan ja kuvailemaan matemaattisia havaintojaan ilmaisemalla ja tarkastelemalla niitä esimerkiksi keuhollisesti tai eri välineiden ja kuvien avulla. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia luokitella, vertailla ja asettaa järjestykseen asioita ja esineitä sekä löytää ja*

tuottaa säännönmukaisuuksia ja muutoksia. Lapsia kannustetaan myös oppimisympäristöön liittyvien ongelmien löytämisessä, pohtimisessa ja päättelyssä sekä ratkaisujen etsimisessä.

Lukukäsitteen kehittymistä tuetaan monipuolisesti vuorovaikutteisissa tilanteissa, esimerkiksi leikkiä ja lapsia houkuttelevia materiaaleja hyödyntäen. Lapsia innostetaan havainnoimaan lukumääriä ympäristöstä ja taitojen karttuessa liittämään ne lukusanaan ja numeromerkkeihin taitojensa mukaan. Lukujonotaitoja ja nimeämistä voidaan kehittää esimerkiksi lorujen ja riimien avulla. Lasten kanssa kokeillaan mittaamista ja harjoitellaan sijainti- ja suhdekäsitteitä esimerkiksi liikuntaleikeissä, piirtäen tai eri välineiden avulla.

Erilaisilla harjoituksilla tuetaan lasten tilan ja tason hahmottamista. Lapsia kannustetaan tutkimaan kappaleita ja muotoja sekä leikkimään niillä. Lasten geometrisen ajattelun vahvistamiseksi heille järjestetään mahdollisuuksia rakenteluun, askarteluun ja muovailuun. Aikakäsitettä avataan esimerkiksi vuorokauden- ja vuodenaikojen havainnoimalla.

Ympäristökasvatuksen tavoitteena on vahvistaa lasten luontosuhdetta ja vastuullista toimimista ympäristössä sekä ohjata heitä kohti kestävästä elämäntapaa. Ympäristökasvatus sisältää kolme ulottuvuutta: oppiminen ympäristössä, oppiminen ympäristöstä sekä toimiminen ympäristön puolesta. Lähiluonto sekä rakennettu ympäristö ovat sekä oppimisen kohteita että oppimisympäristöjä.

Luonnossa ja rakennetussa ympäristössä retkeily sekä ympäristön tutkiminen ovat tärkeä osa varhaiskasvatusta. Myönteisten kokemusten kautta lapsi oppii nauttimaan luonnosta ja lähiympäristöstä ja hänen ympäristösuhteensa vahvistuu. Luonnon ilmiöitä havainnoidaan eri aistein ja eri vuodenaikoina. Niistä keskustellaan ja niitä tutkitaan. Samalla opetellaan ympäristöön liittyvien käsitteiden käyttöä. Eri kasvi- ja eläinlajien tunnistamisen harjoittelu vahvistaa luonnon tuntemusta. Lasten kanssa opetellaan etsimään tietoa heitä kiinnostavista asioista. Luonto voi olla myös esteettisen kokemuksen ja rauhoittumisen paikka.

Lapsia ohjataan kunnioittamaan luontoa, sen kasveja ja eläimiä. Ympäristökasvatuksella edistetään kestävästä elämäntapasta kasvamista sekä siinä tarvittavien taitojen harjoittamista. Näitä käytännön taitoja ovat esimerkiksi roskaamaton retkeily, kohtuullisuuden ja säästäväisyyden opettelu, ruokailuun liittyvä vastuullisuus, energian säästäminen sekä jätteiden vähentäminen esimerkiksi kierrätyksen, tavaroiden korjaamisen ja uudelleenkäytön avulla. Samalla lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota tekojen vaikutuksiin. On tärkeä huolehtia siitä, että lapset kokevat voivansa omilla teoillaan vaikuttaa kestävästä elämäntapaan mutta ilman että heidän tarvitsee kantaa lapsina liian suurta vastuuta kestävästä elämäntavan ylläpitämisestä.

Teknologiakasvatuksen tavoitteena on kannustaa lapsia tutustumaan tutkivaan ja kokeilevaan työtapaan. Lapsia ohjataan myös havainnoimaan ympäristön teknologiaa ja keksimään omia luovia ratkaisuja. Lapsia rohkaistaan tekemään kysymyksiä, etsimään niihin yhdessä vastauksia ja tekemään päätelmiä.

Lasten kanssa havainnoidaan arjessa esiintyviä teknisiä ratkaisuja ja tutustutaan digitaalisiin laitteisiin ja sovelluksiin sekä niiden toimintaan. Erityistä huomiota kiinnitetään koneiden ja laitteiden turvalliseen käyttöön. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia toteuttaa omia ideoitaan esimerkiksi rakennellen eri materiaaleista sekä kokeilla eri laitteiden toimintaa. Lapsia kannustetaan kuvailemaan tekemiään ratkaisuja. Pulmia ratkotaan ja onnistumisista iloitaan yhdessä. Tavoite on, että lasten omakohtaisten kokemusten myötä herää ymmärrys siitä, että teknologia on ihmisen toiminnan aikaansaamaa. Toiminnassa voidaan hyödyntää lähiympäristön teknologisia ratkaisuja, esimerkiksi leluja ja muita arjen teknologisia ratkaisuja, ja tutkia niiden toimintaperiaatteita.

Kasvattajat hyödyntävät päivittäisen toiminnan tarjoamat hetket ja tilaisuudet matemaattisen ajattelun tukemiseen. Aikuinen käyttää tiedostavasti käsitteitä ja ohjaa lapsia keskustelemaan matematiikan käsitteistä kuten ajasta, lasten iästä, vuodenajoista, muodoista, kappaleista, sijainnista ja suhteista. Esimerkiksi odotustilanteissa lasten kanssa lasketaan, kuinka monta lasta on jonossa, kuinka monta tänään on paikalla, kuinka monta puuttuu, kuka on ensimmäinen, viimeinen. Leluja ja materiaaleja voidaan lajitella, luokitella, vertailla ja asettaa järjestykseen. Leikkiessä ja liikuntaleikeissä harjoitellaan sijaintikäsitteitä, kuten alla, päällä, vieressä, edessä, takana. Matematiikka sisältyy monenlaisiin tilanteisiin esim. metsäretkellä voidaan harjoitella vertailua, kädentyötä tehdessä mitataan ja arvioidaan, laulu- ja loruleikeissä lasketaan lukumääriä ja opitaan lukujonoja.

Oppimisympäristössä tulee olla lasten saatavilla matemaattista ajattelua tukevia välineitä ja materiaalia, kuten lukumäärä-numeromerkki-lukusana -kortteja (1-5 ja 1-9), helmiä, nappeja, kiviä, tikkuja, muotoja, kappaleita, erilaisia rakentelumateriaaleja ja palikoita sekä pelejä. Pelien avulla opitaan mm. yksi yhteen vastaavuutta. Mittaamiseen käytetään valmiiden mittojen lisäksi omaa kehoa. Ympäristöstä etsitään oman sormen pituisia kohteita tai mitataan, kuinka monta sormen mittaa jokin on pitkä. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia ratkaista matemaattisia pulmatehtäviä. Muovailamalla ja rakentelemalla esim. legoilla tai geomageilla harjaannutaan avaruudellisessa hahmottamisessa. Tilan ja suuntien hahmottamista harjoitellaan myös liikkumalla tilassa ja ympäristössä.

Ohjelmoinnillisen ajattelun kehittymistä tuetaan erilaisissa ongelmaratkaisutilanteissa, kuten suunnittelemalla ja toteuttamalla toimintojen sääntöjä ja järjestyksiä sekä prosesseja vaihe vaiheelta. Yksinkertaisimmillaan toimintojen sääntöjä ja järjestystä harjoitellaan arjen toiminnoissa pukemistilanteissa tai sääntöleikeissä. Ks. Porvoon Digipolku.

Varhaiskasvatuksen ympäristökasvatuksessa ilmastonmuutokseen ja kestäväan kehitykseen liittyviä asioita käsitellään lasten kokemus- ja elinpiirin sekä lähiympäristön kautta. Varhaiskasvatuksessa kestäväan elämäntavan ulottuvuudet ovat sosiaalisia, kulttuurisia ja taloudellisia. Tavoitteena on vahvistaa lasten sosiaalisia ja kulttuurisia tietoja ja taitoja siten, että ne tukevat kykyä toimia nykytilanteessa mutta myös tulevaisuudessa erilaisten ihmisten kanssa erilaisissa yhteisöissä ja muuttuvissa tilanteissa.

Porvoossa on hyvät mahdollisuudet vahvistaa lasten luontosuhteen kehittymistä. Päiväkodeilla on omat pihat ja luonto on kaikkia lähellä. Toiminnassa tutkitaan, tarkkaillaan ja opetellaan tunnistamaan ympäristössä näkyviä kasveja, puita, lintuja, hyönteisiä ja muita eläimiä. [Porvoon luontokoulu](#) osana Mini-Kultista tukee varhaiskasvatuksen ympäristö- ja luontokasvatuksen toteuttamista. Yhteistyössä vahvistetaan sekä henkilöstön osaamista että toteutetaan lasten toimintaa.

Taloudellinen näkökulma toteutuu varhaiskasvatuksessa mm. tekemällä pitkäikäisiä ja kestäviä hankintoja. Yhdessä lasten kanssa pohditaan hankintatarpeita ja vaihtoehtoisia ratkaisuja. Kasvattajat ja lapset huolehtivat tavaroista, välineistä ja ympäristöstä, jotta ne pysyvät kunnossa pidempään. Lasten kanssa keskustellaan ja harjoitellaan energian ja materiaalien oikeaa ja säästeliästä käyttöä sekä jätteen määrän vähentämistä mahdollisuuksien mukaan. Kohteena voi olla veden, käsipyyhkepaperien, sähkön, askartelumateriaalien tms. käyttö. Kaikki ympärillämme on teknologiaa, kuten vaatteet, välineet, lelut, kalusteet. Lasten ihmettelystä ja kysymyksistä voidaan päästä tutkimaan esimerkiksi lasia materiaalina ja sen valmistamista. Oma kiinteistö tarjoaa mahdollisuuksia erilaisiin teknologioihin tutustumiseen ja tutkimiseen. Lasten kanssa

voidaan perehtyä talon lämmön- ja energiantuotantoon ja ilmanvaihtoon sekä muihin teknisiin laitteisiin.

Porvoossa on tavoitteena ruokahävikin vähentäminen. Päiväkotiryhmistä tilataan ruokaa vain hoitoaikavarauksia vastaava määrä. Huoltajat osallistuvat toteuttamiseen ilmoittamalla ennalta tiedossa olevat poissaolot hyvissä ajoin ryhmään. Kasvattajat ohjaavat lapsia arvioimaan ja annostelevaan syötävän ruuan määrää ja kannustavat syömään lautaselle otetun ruuan. Ensin voidaan ottaa pienempi annos ja hakea sen jälkeen lisää. Ei niin mieluisia ruokia otetaan lautaselle vain vähän. Ruokailutilanteessa kasvattajat keskittyvät lasten kanssa rauhalliseen syömiseen. Lasten toimintaa havainnoidaan ja varmistetaan, ettei ruuan poisheittämisestä muodostu tapa, esimerkiksi kiireen tai lapsen tilanteesta poishaluamisen vuoksi. Kiireettä syöminen tukee myös lapsen kylläisyyden tunteen tunnistamista. Lapsia kannustetaan ja rohkaistaan uusien ruokien syömiseen.

4.5.5. Kasvan, liikun ja kehityksen

*Kasvan, liikun ja kehityksen -oppimisen alueeseen sisältyy **liikkumiseen, ruokakasvatukseen, terveyteen ja turvallisuuteen** liittyviä tavoitteita. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on luoda pohja lasten terveyttä ja hyvinvointia arvostavalle sekä fyysistä aktiivisuutta edistävälle elämäntavalle yhdessä huoltajien kanssa. Tämä oppimisen alue tukee erityisesti itsestä huolehtimiseen ja arjen taitoihin liittyvää laaja-alaista osaamista.*

*Varhaiskasvatuksen tavoitteena on innostaa lapsia **liikkumaan** monipuolisesti sekä kokemaan liikunnan iloa. Lapsia kannustetaan ulkoiluun ja liikunnallisiin leikkeihin kaikkina vuodenaikoina. Ohjatun liikkumisen lisäksi huolehditaan siitä, että lapsilla on riittävästi mahdollisuuksia päivittäiseen omaehtoiseen liikuntaan sekä sisällä että ulkona. Liikuntakasvatuksen tulee olla säännöllistä, lapsilähtöistä, monipuolista ja tavoitteellista. Riittävä fyysinen aktiivisuus on tärkeää lapsen terveille kasvulle, kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Fyysisellä aktiivisuudella tarkoitetaan erilaisia ja kuormittavuudeltaan eritasoisia liikunnan tapoja, kuten leikkimistä sisällä ja ulkona, retkeilyä sekä ohjattua liikuntaa. Ryhmässä liikkuminen kehittää lasten sosiaalisia taitoja, kuten vuorovaikutus- ja itsesäätelytaitoja. Fyysisen aktiivisuuden tulee olla luonteva osa lapsen päivää. Yhteistyössä huoltajien kanssa lapsia innostetaan liikkumaan myös vapaa-ajalla erilaisissa tiloissa ja ulkona erilaisissa olosuhteissa.*

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on kehittää lasten kehontuntemusta ja -hallintaa sekä motorisia perustaitoja, kuten tasapaino-, liikkumis- ja välineenkäsittelytaitoja. Liikkumisessa hyödynnetään eri aisteja sekä erilaisista materiaaleista valmistettuja, liikkumaan innostavia välineitä. Lasten liikkumisen tulee vaihdella luontevasti kestoaltaan, intensiteetiltään ja nopeudeltaan. Lasten tulee saada kokemuksia yksin, parin ja ryhmän kanssa liikkumisesta. Varhaiskasvatuksessa lapset saavat kokemuksia erilaisista liikuntaleikeistä, kuten perinteisistä pihaleikeistä sekä satu- tai musiikkiliikunnasta. Eri vuodenaikojia tulee hyödyntää siten, että lapset saavat mahdollisuuksia opetella kullekin vuodenaikalle tyypillisiä tapoja ulkoilla.

Säännöllisellä ja ohjatulla liikunnalla on tärkeä merkitys lasten kokonaisvaltaiselle kehitykselle ja motoriselle oppimiselle. Tämän vuoksi lasten motoristen taitojen suunnitelmallinen havainnointi on tärkeää. Henkilöstön tulee suunnitella päivän rakenne, sisä- ja ulkoympäristö sekä toiminnan sisällöt niin, että lapset voivat monipuolisesti nauttia liikkumisesta eri tilanteissa. Liikuntavälineiden tulee olla lasten käytettävissä myös omaehtoisen liikunnan ja leikin aikana. Varhaiskasvatuksessa huomioidaan liikuntavälineiden turvallisuus.

Ruokakasvatuksen tavoitteena on edistää myönteistä suhtautumista ruokaan ja syömiseen sekä tukea monipuolisia ja terveellisiä ruokatottumuksia. Lapsia ohjataan omatoimiseen ruokailuun ja monipuoliseen, riittävään syömiseen. Päivittäiset ateriahetket järjestetään kiireettömässä ilmapiirissä opetellen ruokarauhaa ja hyviä pöytätapoja sekä yhdessä syömisessä kulttuuria. Eri aistien avulla ja tutkimalla tutustutaan ruokiin, niiden alkuperään, ulkonäköön, koostumukseen ja makuominaisuuksiin. Ruoasta keskusteleminen, tarinat ja laulut edistävät lasten ruokasanaston kehittymistä.

Varhaiskasvatuksessa pohditaan yhdessä lasten kanssa **terveyteen** ja **turvallisuuteen** liittyviä asioita. Lasten valmiuksia pitää huolta terveydestään sekä henkilökohtaisesta hygieniastaan tuetaan. Lasten kanssa keskustellaan liikkumisen, levon ja hyvien ihmissuhteiden merkityksestä hyvinvoinnille ja terveydelle. Lasten kanssa opetellaan turvallisuuteen liittyviä asioita päivittäisissä tilanteissa. Näitä voivat olla muun muassa pukeutumis-, ruokailu-, leikki- sekä ulkoilutilanteet. Lasten ikätasoista uteliaisuutta seksuaalisuuteen ja kehoon ohjataan kunnioittavasti. Varhaiskasvatuksessa harjoitellaan lähiliikenteessä liikkumista ja turvalliseen liikkumiseen liittyviä sääntöjä ja tapoja. Tavoitteena on tukea lasten turvallisuuden tunnetta, antaa heille valmiuksia pyytää ja hakea apua sekä toimia turvallisesti erilaisissa tilanteissa ja ympäristöissä.

Liikunnallinen toiminta

Päiväkodeissa, perhepäivähoidossa ja kerhotoiminnassa on nimetyt liikuntavastaavat, jotka tapaavat toisiaan. Liikuntavastaavat huolehtivat liikunnallisten asioiden toteutumisesta ja kehittämisestä yksikössään. Liikuntavastaavien tukena toimii yksikön johtaja ja liikunnallinen työryhmä.

Yksikön ja lapsiryhmän toiminnan suunnittelu ja arviointi:

- Liikunnan vuosikello
- Nykytilan arviointi vuosittain
- Perusmotoristen taitojen havainnointi, Skidi- ja Skillireilit
- Liikuntaleikkikouluohjaajan kansio (Liikkari-mappi)

Liikuntakasvatuksen tulee olla kokonaisvaltaista varhaiskasvatuksen henkilökunnan toimintaa, joka on läsnä varhaiskasvatuspäivän joka hetkessä. Positiivisella asenteella ja innostuneisuudella varhaiskasvatuksen henkilökunta luo turvallisen ja kannustavan tunnelman varhaiskasvatuspäivään. Turvallisessa ilmapiirissä lapset rohkaistuvat yrittämään ja kokeilemaan erilaisia asioita ja näin luodaan mahdollisuudet onnistumisen kokemuksille. Lapsille liikkuminen on fyysisesti aktiivista leikkiä, jolle tunnusomaisia piirteitä ovat ennakoimattomuus, tuottamattomuus, säännönmukaisuus ja kuvitteellisuus. Leikillä on tärkeä rooli lapsen kokonaisvaltaisessa kehityksessä ja siksi juuri leikki ja leikillisuus ovat liikuntakasvatuksen peruskiviä. Kasvattajan oma innokkuus ja osallistuminen liikunnallisiin ja leikillisiin aktiviteetteihin on erittäin merkittävä tapa parantaa lasten kuormittavaa fyysistä aktiivisuutta.

Lasten liikkumista ja fyysistä aktiivisuutta lisätään

- havainnoimalla perusmotorisia taitoja ja tarjoamalla harjoittelumahdollisuuksia lapsille
- välttämällä turhaa ja pitkäkestoista istumista: kasvattajat havainnoivat ja arvioivat päivän ja viikon rakennetta ja toimintoja sekä lasten istumisen määrää, käytäntöjä muutetaan tarpeen mukaan
- porrastamalla siirtymätilanteita ja vähentämällä odottamista
- porrastamalla ulkoilu-aikoja, jolloin pihalla ja sisällä on enemmän tilaa
- järjestämällä liikkumista ja toiminnallisuutta mahdollisissa odotustilanteissa, esim. musiikkiliikuntaa ruokaa odotellessa

- arvioimalla ja muuttamalla sääntöjä: rajaavatko vai mahdollistavatko ne liikkumisen, esim. pienten lasten sallitaan harjoitella tuolille kiipeämistä ja tuolilta pois kiipeämistä
- rakentamalla erilaisia työskentelypisteitä
- käyttämällä monipuolisia ja toiminnallisia työtapoja
- sallimalla liikkuminen sisällä myös muissa tiloissa kuin liikuntasalissa:
 - huonekaluja järjestellään niin, että lapset voivat kiipeillä, ryömiä, tehdä kuperkeikkoja, liukua penkeillä
 - kulkureiteille lattiamerkkejä ja ratoja
 - ryhmätiloihin tuodaan erilaisia liikuntavälineitä kuten vatsalaudat, jumppapalikat, pallot, patjoja

Ohjattu liikunta

- Ulkona kasvattajat järjestävät ja ohjaavat liikunnallisia pelejä ja leikkejä, esim. hippa, pallopelit, polttopallo, peili, väri, erilaiset radat. Hyvä käytäntö: ”viikon liikuttaja”, ”vastuuliikuttaja” tms. Viikoksi kerrallaan ulkoiluun nimetään liikuttaja, joka vastaa ulkoliikunnan suunnittelusta ja järjestämisestä ulkona oleville lapsille.
- Liikuntasali on jatkuvassa käytössä, ryhmäkohtaiset käyttövuorot tai avoimet vuorot jaetaan koko päivän ajalle.
- Lapset otetaan mukaan suunnittelemaan sisältöjä, liikuntahetkiä, seikkailuratoja.
- Talviliikunta: Jokainen lapsi pääsee kokeilemaan luistelemista ja hiihtoa ikätason mukaisesti, lapsille opetetaan luistelun ja hiihdon alkeita, päiväkodeissa tulee olla välineitä lainattavaksi, käydään pulkkamäessä.

Perhepäivähoidossa hyödynnetään olemassa olevaa oppimisympäristöä – pelaaminen ja liikkumisleikit mahdollisia usein myös sisätiloissa. Perhepäivähoitoryhmät ulkoilevat metsässä, käyvät liikuntapalveluiden järjestämässä liikuntamaailmassa, kävelevät puistoihin ja siirtyvät paikasta toiseen kävelen. Perhepäivähoitajilla on myös mahdollisuus käyttää sovitusti lähipäiväkodin liikuntasalia tai muita tiloja lapsiryhmänsä kanssa.

Kerhoissa lapset liikkuvat sekä sisällä että ulkona. Joissakin kerhojen toimipisteissä on myös liikuntasali käytettävissä. Perhekahvila- ja puistotoiminnan yhteydessä henkilöstö kannustaa lapsia ja vanhempia liikkumaan järjestämällä liikuntaratoja ja -leikkejä.

Mini-Kultis sisältää liikuntapalvelujen tarjonnan ja toiminnan varhaiskasvatuksen liikuntakasvatuksen toteuttamisen tueksi. Paikallisesti tehdään yhteistyötä myös eri urheilu- ja liikuntaseurojen kanssa. Seurat tarjoavat ohjausta lapsille ja/tai kasvattajille omassa lajissaan. Näistä tiedotetaan erikseen ja varhaiskasvatuksessa hyödynnetään tarjontaa lapsiryhmän tarpeiden mukaan.

Tukimateriaalia:

[Iloa, leikkiä ja yhdessä tekemistä - varhaisvuosien fyysisen aktiivisuuden suositukset 2016](#)

Terveys ja turvallisuus

Ruokakasvatus

Ruokakasvatuksen toteuttamisen paikalliset tarkennukset: Ruokailu ja ravitsemus Porvoon kaupungin varhaiskasvatuksessa, peruskoulussa ja lukiossa. Kerhotoiminnassa lapsilla on omat eväät. Henkilöstö ohjaa huoltajia ravitsemuksellisten ja terveellisten eväiden valintaan.

Tukimateriaalia:

[Kokonaisvaltaista ruokakasvatusta varhaiskasvatukseen ja perusopetukseen \(uef.fi\)](#)

[Ruokakasvatus - Neuvokas perhe - ammattilaiset](#)

Kehotunnekasvatus on turvataito- ja seksuaalikasvatusta, jota toteutetaan lapsen ikä- ja kehitystaso huomioiden. Se tarkoittaa käytöstapojen harjoittelua, omien oikeuksien opettelua sekä sopivuussääntöjä ja itsemääräämisoikeutta. Kehotunnekasvatus sisältää tietoa omasta kehosta ja taitoja huolehtia siitä. Kasvattajat nimeävät lapsille kehon eri osat käyttämällä oikeita nimiä. Lasten kanssa harjoitellaan ikätasoisesti huolehtimaan omasta hygieniasta sekä terveydestä.

Lasten seksuaalikasvatukseen sisältyy eri osa-alueita, kuten taitoja suojata ja kunnioittaa omaa koskemattomuuttaan sekä toisten kehoa. Lapsen kysymyksiin seksuaalisuuteen liittyen vastataan asiallisesti ikätason mukaan ja siten, ettei lapselle aiheudu tästä häpeää. Henkilöstö luo turvallisen ilmapiirin lapselle, jotta hän uskaltaa kääntyä aikuisen puoleen kysymyksissä ja ongelmissa.

Turvataidoilla tarkoitetaan mm. lapsen hyvinvoinnin sekä kehityksen tukemista ja tärkeitä vuorovaikutustaitoja, joiden avulla lapsen itsetuntemus, -arvostus ja -luottamus kehittyvät. Lapselle opetetaan keinot, joilla lapsi voi suojata omaa yksityisyyttä ja koskemattomuutta. Intiimialueen rajat on helppo opettaa uimapukusäännöllä. Ne kehon osat, jotka jäävät uimapuvun alle, ovat jokaisen omaa aluetta. Lapsia opetetaan tunnistamaan, mitkä ovat sopivan kosketuksen tunnuspiirteet:

- Sopiva kosketus on vapaaehtoista
- Se tuntuu hyvältä
- Se ei tunnu pahalta jälkikäteen
- Ketään ei väkisin saa halailla ja pussailla, eikä ketään saa kiusata tai tahallisesti satuttaa.
- Kosketus ei ole koskaan salassa pidettävää, vaikka niin joku väittäisi.
- Lapsen kanssa voi harjoitella, kuinka lapsi voi toimia pahalta tuntuvassa tilanteessa. Lapsia opetetaan sanomaan painokkaasti "Ei", lähtemään paikalta ja kertomaan asiasta luotettavalle aikuiselle.

(Lähde: Kampman & Tukiainen 2020)

Tukimateriaalia

Kehotunnekasvatuksen ja turvataitojen opettaminen varhaiskasvatuksessa. Materiaalipaketti käytännön työn tueksi. 2020. A. Kampman ja A. Tukiainen. (Varhaiskasvatuspalvelut -työtila)

Väestöliitto: [Lasten kehotunnekasvatus](#)

4.6. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kieleen ja kulttuuriin liittyvien näkökohtien katsotaan koskevan jokaista varhaiskasvatukseen osallistuvaa lasta. Lasten vaihtelevat kielelliset ja kulttuuriset taustat ja valmiudet nähdään yhteisöä myönteisellä tavalla rikastuttavana. Kieli- ja kulttuuritietoisessa varhaiskasvatuksessa kielet, kulttuurit ja katsomukset nivoutuvat osaksi varhaiskasvatuksen kokonaisuutta.

Varhaiskasvatuslain mukaan kunnan on huolehdittava siitä, että lapsi voi saada varhaiskasvatusta lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä. Viittomakieltä käyttävälle lapselle voidaan antaa varhaiskasvatusta viittomakielellä. Varhaiskasvatusta voidaan antaa myös romanikielellä. Varhaiskasvatuksessa voidaan käyttää myös muita kieliä, kun se ei vaaranna

varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Tällöin tulee huolehtia myös lasten äidinkielenä olevan suomen/ruotsin kielen taidon kehittymisen tukemisesta. Henkilöstön, huoltajien ja eri kulttuuriyhteisöjen keskinäisellä yhteistyöllä edistetään lasten ja perheiden kulttuuriperinteen jatkumista ja tuetaan lasten mahdollisuutta ilmentää omia kulttuuritaustojaan. Kaksi- ja monikielisissä ympäristöissä lapsia rohkaistaan vuorovaikutukseen.

Varhaiskasvatukseen osallistuu lapsia, jotka puhuvat äidinkielenään sekä **ruotsia** että **suomea**. Näiden kaksikielisten lasten kielellisen kehityksen sekä identiteettien kehityksen kannalta on tärkeää, että molempia kieliä tuetaan ja lapsia kannustetaan niiden käyttöön.

Saamelaislasten varhaiskasvatuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten saamelaista identiteettiä ja tietoisuutta omasta kulttuuristaan sekä antaa lapsille mahdollisuus opetella saamelaisia perinnetietoja ja -taitoja. Saamelaiset ovat alkuperäiskansa, jonka oikeuksista omaan kieleen ja kulttuuriin on säädetty perustuslaissa. Toiminnassa hyödynnetään lähiympäristöä sekä yhteistyötä huoltajien ja saamelaisyhteisön kanssa. Silloin kun varhaiskasvatus järjestetään jollakin kolmesta saamen kielestä, sen erityisenä tavoitteena on vahvistaa kielen kehittymistä, ymmärtämistä ja käyttöä. Tavoitteena on lisätä lasten valmiuksia toimia saamenkielisessä ympäristössä, oppia saamen kieltä ja saamen kielellä. Henkilöstö vahvistaa saamen kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

Romanilasten varhaiskasvatuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten myönteistä identiteettikehitystä ja tietoisuutta omasta historiastaan ja kulttuuristaan sekä lisätä lasten osallisuutta yhteiskunnassa. Lisäksi tuetaan lasten kielellistä kehitystä yhteistyössä lasten huoltajien ja romaniyhteisön kanssa. Mahdollisuuksien mukaan lapsille järjestetään tilaisuuksia käyttää ja omaksua romanikieltä. Henkilöstö vahvistaa romanien kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

Viittomakieltä käyttävien lasten varhaiskasvatus voidaan toteuttaa joko viittomakielisessä ryhmässä tai ryhmässä, joka koostuu viittomakielisistä ja puhuttua kieltä käyttävistä lapsista. Viittomakieli voi olla lapsen äidinkieli, ensikieli tai toinen kieli. Viittomakieltä käyttävät lapset voivat olla kuuroja, huonokuuloisia tai kuulevia. Viittomakielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on tukea ja vahvistaa lasten kieli- ja kulttuuri-identiteettiä antamalla heille mahdollisuus käyttää ja omaksua suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakieltä yhteistyössä huoltajien kanssa. Tavoitteena on myös lisätä lasten valmiuksia toimia erilaisissa kieliympäristöissä sekä vahvistaa lasten suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakielistä ilmaisu- ja viittomavarantoa.

Varhaiskasvatuksessa tuetaan monipuolisesti **vieraskielisten** ja **monikielisten** lasten kielitaidon sekä kieli- ja kulttuuri-identiteettien ja itsetunnon kehittymistä. Suomen/ruotsin kielen taidon kehittymistä edistetään tavoitteellisesti ja pedagogisesti suunniteltuna kielellisten taitojen ja valmiuksien osa-alueilla lasten tarpeista ja edellytyksistä lähtien. Monipuolisten vuorovaikutustilanteiden ja oppimisympäristöjen avulla lapsille tarjotaan mahdollisuuksia käyttää ja omaksua suomea/ruotsia toisena kielenä erilaisissa kasvatusta- ja opetustilanteissa. Suomen/ruotsin kielen omaksumisen lähtökohtana on arkielämän konkreettinen kieli ja sen ilmaisuvaranto. Kielen ymmärtämis- ja tuottamistaitojen kehittyminen nivoutuvat toisiinsa. Lapsi saa valmiuksia havaintojen tekemiseen sekä oman ajattelunsa, tunteidensa ja mielipiteidensä ilmaisemiseen tilanteeseen ja itselleen sopivalla tavalla. Osa lapsista tutustuu suomalaiseen kulttuuriin ja suomen/ruotsin kieleen vasta tullessaan varhaiskasvatukseen. Lapsen kielen kehitykseen liittyvää suomen/ruotsin kieleen tutustumista ja opettelua ei tule rinnastaa varhaiskasvatuksessa annettavaan tukeen (luku 5). Huoltajille kerrotaan suomalaisen varhaiskasvatustoiminnan tavoitteista, sisällöistä ja menetelmistä. Huoltajien kanssa keskustellaan perheen kielellisestä ympäristöstä, kielivalinnoista, monikielisten ja -kulttuuristen identiteettien muodostumisesta sekä äidinkielen tai -kielten kehityksen vaiheista ja merkityksestä. Varhaiskasvatus tukee lapsen kotoutumista suomalaiseen yhteiskuntaan.

Lapsille järjestetään mahdollisuuksien mukaan tilaisuuksia käyttää ja omaksua myös omaa äidinkieltään tai omia äidinkieliään. Oma äidinkieli sekä suomen/ruotsin oppiminen toisena kielenä rakentavat pohjaa lasten toiminnalliselle kaksi- ja monikielisyydelle. Vastuu lasten oman äidinkielen tai omien äidinkielen ja kulttuurin säilyttämisestä ja kehittämisestä on ensisijaisesti perheellä. Tarvittaessa huoltajien kanssa käytävissä keskusteluissa käytetään tulkkia, jolla varmistetaan molempipuolinen ymmärrys.

4.6.1. Kaksikielinen varhaiskasvatus

Kaksikielisen varhaiskasvatuksen järjestäminen perustuu kunnan tai yksityisen toimijan päätökseen. Kaksikielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on hyödyntää lasten varhaisen kielenoppimisen herkkyyksikautta tarjoamalla lapsille tavanomaista monipuolisempaa kielikasvatusta. Lapsille tarjotaan tilaisuuksia omaksua kieliä ja käyttää niitä toiminnallisesti ja leikinomaisesti. Samalla luodaan pohjaa elinikäiselle kielten opiskelulle. Tavoitteena on, että toiminta monikielisessä ympäristössä herättää lasten kielellisen uteliaisuuden ja kokeilunhalun. Myös monenlaiset kulttuurit kohtaavat luontevasti tällä tavoin järjestetyssä varhaiskasvatuksessa.

Kaksikielinen varhaiskasvatus jaetaan laajamittaiseen ja suppeampaan. Suppeamman kaksikielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on herättää lasten mielenkiinto ja myönteinen asenne kieliä kohtaan. Laajamittaisessa kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa pyritään luomaan lapsille valmiuksia toimia kaksi- tai monikielisessä ympäristössä.

Laajamittainen kaksikielinen varhaiskasvatus

Kotimaisten kielten varhainen täydellinen kielikylpy varhaiskasvatuksessa

Ruotsinkielistä kielikylpyä voidaan järjestää suomenkielisessä varhaiskasvatuksessa ja suomenkielistä kielikylpyä ruotsinkielisessä varhaiskasvatuksessa. Lisäksi sekä suomen- että ruotsinkielisessä varhaiskasvatuksessa voidaan järjestää saamenkielistä kielikylpyä. Kotimaisten kielten varhainen täydellinen kielikylpy on ohjelma, joka alkaa varhaiskasvatuksessa ja jatkuu perusopetuksen loppuun. Varhaiskasvatuksen kieli, esiopetuksen ja koulun opetuskieli sekä toinen kotimainen tai saamen kieli muodostavat kokonaisuuden. Varhaiskasvatus toteutetaan pääosin kielikylpykielellä. Lasten äidinkielen tai äidinkielten taitojen kehittymistä tuetaan yhteistyössä kotien ja huoltajien kanssa. Toiminnassa pyritään siihen, että kukin henkilöstöön kuuluva käyttää johdonmukaisesti vain yhtä kieltä: joko kielikylpykieltä tai kieltä, jolla varhaiskasvatus on järjestetty. Lapsia kannustetaan kielikylpykielen käyttöön, mutta heillä tulee olla mahdollisuus tulla ymmärretyksi myös äidinkielellään. Tavoitteena on valmius siirtyä kielikylpynä toteutettuun esiopetukseen ja edelleen perusopetukseen.

Muu laajamittainen kaksikielinen varhaiskasvatus

Muussa laajamittaisessa kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa osa toiminnasta (vähintään 25 %) toteutetaan jollakin muulla kielellä kuin varhaiskasvatuslaissa säädetyllä varhaiskasvatuksen kielellä. Jotkut lapsista voivat puhua kyseistä kieltä äidinkielenään. Toiminta suunnitellaan siten, että eri kieliryhmät saavat kielen kehitykselleen tarvittavaa tukea. Ryhmissä voi olla myös lapsia, joille kumpikaan varhaiskasvatuksessa käytettävä kieli ei ole äidinkieli. Varhaiskasvatuksen järjestäjä harkitsee tapauskohtaisesti huoltajan kanssa keskustellen, milloin tällainen järjestely tukee lapsen kehitystä.

Kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa toiminta suunnitellaan niin, että kahdella kielellä toteutetusta varhaiskasvatuksesta muodostuu kokonaisuus, jossa molemmat kielet ovat läsnä ja kehittyvät vähitellen henkilöstön mallintamisen ja lasten aktiivisen toiminnan kautta. Mikäli mahdollista, kukin henkilöstöön kuuluva jäsen käyttää vain jompaakumpaa kieltä aktiivisesti. Lapsella tulee olla mahdollisuus tulla ymmärretyksi myös äidinkielellään, suomeksi tai ruotsiksi. Lapsia kannustetaan molempien kielten käyttöön. Tavoitteena on valmius siirtyä joko kaksikieliseen tai suomen-/ruotsinkieliseen esiopetukseen ja perusopetukseen.

Suppeampi kaksikielinen varhaiskasvatus

Kielirikasteinen varhaiskasvatus

Kielirikasteisella varhaiskasvatuksella tarkoitetaan varhaiskasvatusta, jossa alle 25 prosenttia toiminnasta järjestetään säännöllisesti ja suunnitellusti jollakin muulla kuin varhaiskasvatuslaissa määritellyllä varhaiskasvatuksen kielellä. Tavoitteena on kielenoppimisen tukeminen, lasten motivoiminen ja kielivalintojen monipuolistaminen. Lisäksi tavoitteena voi olla siirtyminen kielirikasteiseen tai muuhun kaksikieliseen esi- ja perusopetukseen tai muulla tavalla varhennettuun kielenopetukseen.

Kielipesä

Kielipesätoiminnalla tarkoitetaan varhaiskasvatuksessa toimintaa, jossa vahvistetaan lasten tietämystä omasta kulttuuristaan ja tarjotaan mahdollisuus oppia perheessä tai suvussa puhuttua uhanalaista vähemmistökieltä tai alkuperäiskansan kieltä. Kielipesätoiminnan periaatteet voivat olla kielikylvyn kaltaisia.

Kielikylpy Porvoossa

Kielikylpyopetusta järjestetään Porvoossa suomenkielisille lapsille ruotsin kielellä. Ruotsinkielisen kielikylvyn tavoitteena on, että lapset saavuttavat toiminnallisen ja suullisen kielitaidon kielikylpykielessä samanaikaisesti, kun heidän ensikielensä kehittyy. Lasta, jolla on asiantuntijan toteama kielen kehityksen viivästymä tai tarkkaavaisuushäiriö, ei suositella kielikylpyyn.

Kielikylpypolku alkaa ensikieleltään suomenkielisillä lapsilla varhaiskasvatuksessa 5-vuotiaana ja jatkuu kielikylpyesiopetuksessa, jonka jälkeen lapsi siirtyy koulun kielikylpyopetukseen. Kielikylvyssä noudatetaan varhaiskasvatussuunnitelmaa ja esiopetuksen opetussuunnitelmaa huomioiden kielikylpyopetuksen ominaispiirteet.

Porvoossa annetaan varhaista täydellistä kielikylpyopetusta. Henkilöstö käyttää toiminnassa ainoastaan ruotsin kieltä. Kielen oppiminen ei ole pelkkä tavoite vaan myös oppimisen väline. Siksi on tärkeää, että kieltä opetetaan samalla kun käsitellään jonkin tiedon- tai taidonalan sisältöjä. Lapsia kannustetaan kielikylpykielen käyttöön alusta lähtien ja heidän odotetaan käyttävän sitä kommunikoidessaan henkilöstön kanssa.

Toiminnassa käytetään vaihtelevia lapsikeskeisiä menetelmiä ja työtapoja, jotka antava lapsille mahdollisuuden kuulla ja tuottaa itse kieltä aktiivisesti, luontevasti ja monipuolisesti. Henkilöstö selittää uusien sanojen ja käsitteiden merkityksiä lapsille toiminnan aikana. Toiminnassa lapset oppivat keskeisiä avainsanoja ja ilmauksia sekä kuulevat laajennettua sanastoa, jota tarvitaan ehkä myöhemmin tulevaisuudessa. Työskentely on keskustelemaa ja kyselevää. Toiminnassa käytetään paljon havainnollistavaa materiaalia ja oppimisympäristössä on runsaasti sanastoa esillä. Oppimisympäristöjen tulee olla monipuolisia ja vaihtelevia. Yksi osa varhaiskasvatuksen kielikylpytoimintaa on suomenruotsalaiseen kulttuuriin tutustuminen ja sen kokeminen, esimerkiksi vierailujen ja kulttuuritapahtumien avulla. Viisivuotiaiden ryhmä toimii tiiviisti yhteistyössä esiopetusryhmän kanssa.

Kodin ja varhaiskasvatuksen välinen yhteistyö korostuu kielikylpytoiminnassa, koska varhaiskasvatusta annetaan muulla kuin ensikielellä. Huoltajien sitoutumisella on suuri merkitys ja huoltajien tulee huolehtia lapsensa säännöllisestä osallistumisesta varhaiskasvatukseen. Huoltajien tehtävänä on myös tukea lapsen oman äidinkielen oppimista. Lapsen kehitystä ja hyvinvointia seurataan sekä kotona että varhaiskasvatuksessa. Henkilöstö havainnoi säännöllisesti lasten kielikylpykielen suullisen taidon edistymistä. Varhaiskasvatuksen ja perusopetuksen yhteistyössä laatima Språkets hus -suullisen kielitaidon arviointilomake täytetään ensimmäisen kerran esiopetusvuonna. Lomake siirtyy esiopetuksesta perusopetukseen.

Henkilöstön tulee tiedottaa huoltajille säännöllisesti ja suunnitelmallisesti kielikylvyn toiminnasta.

Kielikylpytoiminnalla on oma vanhempainyhdistys, jonka tarkoituksena on edistää, kehittää ja tukea varhaiskasvatuksen, esiopetuksen ja koulun kielikylpytoimintaa.

4.6.2. Vieraskielisten ja monikielisten lasten kielen tukeminen Porvoon varhaiskasvatuksessa

Vieraskielisille lapsille, joiden kotikielenä ei ole suomi tai ruotsi, myönnetään ensimmäisen vuoden ajaksi rakenteellisenä tukitoimena resurssikerroin. Resurssikerroin astuu voimaan, kun lapsi aloittaa ensimmäisen kerran varhaiskasvatuksessa / esiopetuksessa. Kerroin on 1,5 alle kolmevuotiaalle ja 2,0 yli kolmevuotiaalle. Ryhmän henkilöstö täyttää rakenteellisten tukitoimien esitys-/päättöslomakkeen ja toimittaa sen yksikön varhaiskasvatuksen erityisopettajalle, joka kirjaa kertoimen toiminnanohjausjärjestelmässä lapsen tietoihin. Päätöksen resurssikertoimesta tekee varhaiskasvatuksenohjaaja. Vieraskielisten lasten resurssikerroinesityksiä käsitellään myös kehityksen ja oppimisen tuen työryhmän kokousten ulkopuolella.

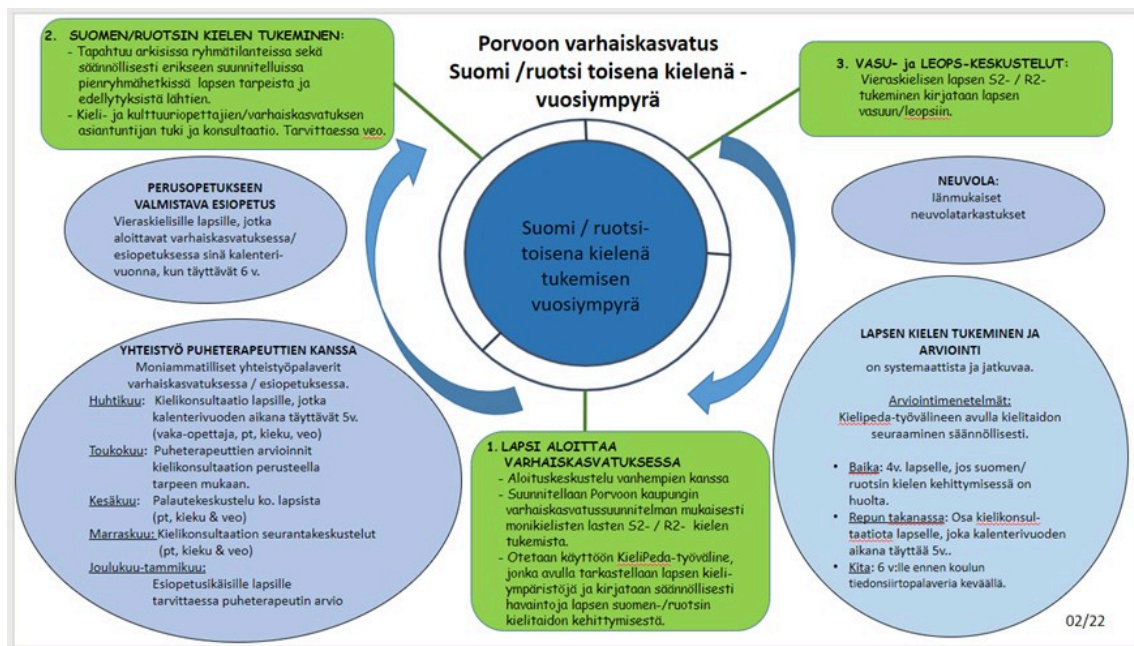
Suomen/ruotsin kielen opetus ja ohjaus tapahtuu suunnitelmallisesti ja säännöllisesti sekä päivittäisissä tilanteissa että opetushetkissä. Opetusta suunniteltaessa otetaan huomioon lapsen ikä ja suomen/ruotsin kielen taidon taso sekä kokemusmaailma. Opetuksen tulee olla toiminnallista, monikanavaista ja leikinomaista. Asioita konkretisoidaan kuvilla, tavaroilla, erilaisilla materiaaleilla, äänillä ja väreillä. Opetus on selkeää, johdonmukaista ja siinä hyödynnetään muisti- ja mieleenpalauttamiskeinoja. Toiminnalla on selkeä struktuuri ja se sisältää paljon toistoja ja rutiineja.

Toiminnan suunnittelussa huomioidaan, että kaikki tilanteet ovat oppimistilanteita, ja koko henkilöstöllä on pedagoginen vastuu. Kielitietoinen toiminta näkyy arkisissa rutiineissa, siirtymätilanteissa ja perushoidossa. Lasten kanssa toimiessa käytetään hyvää arkikieltä, puhetta jaksetaan ja ohjeita annetaan yksi kerrallaan. Kuvien, esineiden, tukiviittomien tai ilmeiden avulla voidaan tukea lasten kielen ymmärtämisen taitoja sekä osallisuutta. Lapselle tarjotaan malleja rikkaasta kielenkäytöstä esimerkiksi eri tilanteisiin tai tiedonaloihin liittyvän sanaston ja lastenkirjallisuuden myötä. Tavoitteena on, että lapsi oppii arkielämän perussanastoa ja käyttää sitä luontevasti eri tilanteissa. Keskeistä suomi/ruotsi toisena kielenä opetuksessa on sanavaraston kartuttaminen, käsitteiden harjaannuttaminen ja toimintaohjeiden ymmärtäminen.

Kun lapsen suomen/ruotsin kielen taidot ovat vasta aluillaan, kiinnitetään erityistä huomiota lapsen osallisuuden tukemiseen: kiireettömään ja hyväksyvään vuorovaikutusilmapiiriin sekä ymmärtämisen ja ilmaisun tukikeinoihin. Aktiivinen havainnointi, ohjaus ja tuki auttaa lasta myös pääsemään vertaisryhmän leikeissä aktiiviseksi toimijaksi. Osalliseksi pääseminen vahvistaa lapsen kokemusta itsestään tärkeänä yhteisön jäsenenä ja edistää kotoutumista.

Henkilöstö kerää tietoa lapsen kielitaidosta havainnoimalla ja dokumentoimalla lapsen puhetta ja kielenkäyttöä. Lisäksi havainnoinnin kohteena on, kuinka lapsi hallitsee ajatuksensa, tunteensa ja tahtonsa uudella kielellä. Miten lapsi kuuntelee ja mitä hän ymmärtää. Ennen kaikkea kiinnitetään huomiota siihen, miten lapsi osaa kieltä, eikä siihen, mitä hän ei vielä osaa. Taitojen säännöllinen seuranta toimii oikea-aikaisen kielitietoisen opetuksen suunnittelun pohjana. Suunnitelma lapsen suomen / ruotsin kielen tukemisesta kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Varhaiskasvatuksen ja puheterapeuttien yhteistyönä on laadittu suomi / ruotsi toisena kielenä - tukemisen vuosiympyrä.

S2 vuosiympyrä

Porvoossa on otettu käyttöön Kielitietoisien pedagogiikan kehittäminen varhaiskasvatuksessa -työväline (KieliPeda), joka tukee henkilöstöä kielitietoisien oppimisympäristön arvioinnissa ja kehittämisessä. Sen avulla tarkastellaan monikielisen lapsen kielimaailmaa yhteistyössä huoltajien kanssa sekä seurataan monikielisen lapsen suomen tai ruotsin kielen taitojen edistymistä.

Lapsen suomen kielen taitoa ja sen kehitystä kartoitetaan ja seurataan erilaisin menetelmin:

- **Baika**, Porvoon puheterapeuttien kehittämä kartoitusmenetelmä 4-vuotiaiden vieraskielisten lasten kielitaidon kartoittamiseen.
- **"Repun takanassa"** (Tampereen kaupunki 2000) on suomen kielen kartoitus, jota voidaan käyttää 5-vuotiaille ja sitä vanhemmille lapsille sekä suomen kielen että oman äidinkielen arviointiin. "Repun takanassa" kartoittaa kielitaidon eri osa-alueita.
- **KieliPeda**-työväline (osat 2 ja 3) ohjaa havainnoimaan lapsen kielen osaamista ja oppimisen tarpeita kielen kehityksen keskeisillä osa-alueilla: vuorovaikutustaidot, kielen ymmärtämisen taidot, puheen tuottamisen taidot, kielen käyttötaidot, kielellinen muisti ja sanavarasto sekä kielitietoisuus.
- **Kita** eli suomen kielen taidon arviointimateriaali esi- ja alkuopetuksen nivelvaiheeseen.

5-vuotiaiden vieraskielisten lasten kielitaidon kehittymistä arvioidaan kielikonsultaatiolla, joka järjestetään huhtikuussa. Tavoitteena on kartoittaa vieraskielisten lasten suomen/ruotsin kielen taitoja. Kielikonsultaatioon valmistaudutaan kartoittamalla lapsen kielen kehitystä ja sen hetkistä suomen/ruotsin kielen taitoa, ryhmän havaintoja lapsen vahvuuksista ja tuen tarpeesta. Konsultaatioon osallistuvat ryhmän opettaja, yksikön kieli- ja kulttuuriopettaja, varhaiskasvatuksen erityisopettaja ja puheterapeutti.

Oman äidinkielen tuki

Vahva äidinkielen hallinta tukee lapsen identiteetin rakentumista ja luo pohjaa niin muiden kielten kuin uusien tietojen ja taitojen oppimiselle. Varhaiskasvatuksessa tehdään lapsen käyttämiä kieliä näkyviksi yhteistyössä huoltajien kanssa. KieliPeda- työvälineen osio 2 toimii pohjana keskustelulle monikielisen lapsen kielimaailmasta. Henkilöstö ja huoltajat pohtivat yhdessä toimintatapoja äidinkielen tukemiseksi. Yhteistyössä voidaan esimerkiksi

sopia varhaiskasvatuksessa käsiteltävän teeman sanastoon tutustumisesta kotona äidinkielellä. Sovittuja toimintatapoja voidaan kirjata lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Varhaiskasvatuksessa voidaan järjestää vieraskielisille lapsille oman äidinkielen opetusta (1 opetustunti viikossa), mikäli samaa kieliryhmää edustavia lapsia on yksikössä neljä tai enemmän. Päiväkodinjohtaja vastaa opettajan rekrytoinnista. Johtaja ilmoittaa oman äidinkielen opetuksesta varhaiskasvatuksen asiantuntijalle, joka koordinoi opetuksen järjestämistä ja konsultoi tarvittaessa oman kielen opettajia opetuksen sisällön suunnittelussa. Päiväkodinjohtajat kirjaavat lasten toteutuneet oman äidinkielen opetustunnit. Ryhmän opettaja kirjaa oman äidinkielen opetuksen lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

5. Lapsen tuki

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada yleistä, tehostettua tai erityistä tukea siten kuin varhaiskasvatuslaissa on säädetty. Oikea-aikaisella, yksilöllisesti kohdennetulla ja lapsen tarpeiden mukaisella tuella edistetään lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Samalla ehkäistään lapsen ongelmien kasvamista ja monimuotoistumista sekä riskiä syrjäytyä.

Tuen järjestämisen lähtökohtana ovat lapsen vahvuudet sekä oppimiseen, kehitykseen ja hyvinvointiin liittyvät tarpeet. Lasta kuullaan lapsen ikä ja kehitys huomioiden. Varhaiskasvatuksessa tuki rakentuu lapsen yksilöllisiin tarpeisiin vastaamisesta sekä yhteisöllisistä ja oppimisympäristöihin liittyvistä ratkaisuista. Varhaiskasvatuksessa huolehditaan siitä, että jokainen lapsi kokee itsensä hyväksytyksi omana itsenään sekä ryhmän jäsenenä. Kannustamalla lasta ja antamalla hänelle mahdollisuuksia onnistumisen kokemuksiin tuetaan lapsen myönteisen minäkuvan kehittymistä. Lapsen tarvitsema tuki ja toimenpiteet kirjataan päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

5.1. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet ja vastuut

Varhaiskasvatuksen järjestäjä on velvollinen antamaan lapselle hänen tarvitsemaansa tukea päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Lapsen tuen tarve arvioidaan ja tukea järjestetään viivyttyksettä. Tuki varhaiskasvatuksessa järjestetään yleisenä, tehostettuna ja erityisenä tukena inklusiivisten periaatteiden mukaisesti. Jokaisella lapsella on lähtökohtaisesti oikeus saada tukea omassa lapsiryhmässään erilaisin joustavin järjestelyin. Mikäli lapsen tuen tarpeet sitä edellyttävät, lapsella on oikeus osallistua varhaiskasvatukseen pienryhmässä tai erityisryhmässä.

Lapsen kannalta on tärkeää, että tuki muodostaa johdonmukaisen jatkumon varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen aikana sekä lapsen siirtyessä perusopetukseen.

Tuen järjestämisen ja toteuttamisen vastuut

Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää tuen järjestämisen käytännöistä, toteuttamisesta, toimintatavoista ja arvioinnista päiväkodissa ja perhepäivähoidossa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä seuraa ja arvioi annettavan tuen vaikuttavuutta ja riittävyyttä.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää yhteistyörakenteista, vastuista ja toimintatavoista liittyen huoltajien kanssa tehtävään yhteistyöhön sekä monialaiseen yhteistyöhön. Monialaisen yhteistyön osalta päätetään myös työnjako eri toimijoiden kanssa tuen järjestämisessä. Varhaiskasvatuksen järjestäjän pyynnöstä sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden tulee osallistua arvioinnin tekemiseen, jos tuen tarpeen arviointi sitä edellyttää.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa siitä, että lapsen oikeus saada varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluja sekä varhaiskasvatukseen osallistumisen edellyttämiä tulkittamis- ja avustamispalveluja ja apuvälineitä toteutuu.

Päätöksen tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista tekee varhaiskasvatuksen järjestämisvastuussa oleva kunta. Jos kyseessä on yksityisen palveluntuottajan tuottama varhaiskasvatus, päätöksen tekee palveluntuottajan esityksestä varhaiskasvatuksen toimipaikan sijaintikunta.

Jos tukea tarvitseva lapsi osallistuu useamman kuin yhden varhaiskasvatuksen järjestäjän varhaiskasvatukseen, on tuki suunniteltava, toteutettava ja arvioitava yhteistyössä.

Tuen tarpeen arviointi, tuen antaminen sekä toimintakulttuurin ja toimintatapojen kehittäminen kuuluvat koko henkilöstölle heidän koulutuksensa, työnkuviansa ja vastuidensa mukaan.

Toimipaikan johtaja vastaa varhaiskasvatuksessa annettavasta laadukkaasta tuesta, sen toteutumisesta ja henkilöstön ajantasaisesta osaamisesta lasten tuen tarpeita vastaavalla tavalla. Johtaja huolehtii, että henkilöstö suunnittelee lapsen tuen osana lapsen

varhaiskasvatussuunnitelmaa. Suunniteltu tuki arvioidaan lapsen tarpeiden mukaan, vähintään kerran vuodessa.

Lapsella on oikeus varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluihin ja opetukseen hänen tuen tarpeensa sitä edellyttäessä. Erityisopettaja osallistuu lapsen tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden ja niiden toteuttamisen suunnitteluun ja arviointiin tarvittaessa. Erityisopettajan antama tuki voi olla lapsikohtaista ja/tai ryhmässä toteutettavaa opetusta. Tuki voi olla säännöllistä, osatai kokoaikaista. Sitä voidaan toteuttaa samanaikaisopetuksena tai yhteisopettajuutena lapsen ryhmän opettajan kanssa. Erityisopettajan asiantuntemusta hyödynnetään myös henkilöstön ja huoltajien konsultoinnissa. Varhaiskasvatuksen opettajaksi ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettajaksi kelpoinen henkilö on vastuussa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattavasta tuen suunnittelusta ja toteuttamisen arvioinnista.

Perhepäivähoitaja vastaa ryhmänsä lasten tuen toteuttamisesta. Tuen suunnittelu ja arviointi voidaan tehdä yhteistyössä varhaiskasvatuksen opettajan ja/tai erityisopettajan kanssa. Lapsen edun sitä edellyttäessä, voidaan yhteistyössä huoltajan kanssa keskustella, että lapsi siirtyy päiväkotiin saadakseen tarvitsemaansa tukea.

Varhaiskasvatuksessa voi olla lapsi- tai ryhmäkohtaisia avustajia, joiden tehtävänä on tukea lasta tai lapsia ryhmässä sekä mahdollistaa heidän osallistumisensa toimintaan. Tämä voi myös tarkoittaa esimerkiksi sitä, että avustaja auttaa muita lapsia, kun varhaiskasvatuksen opettaja toimii tukea tarvitsevan lapsen kanssa ja tuo vuorovaikutustilanteeseen lapsen yksilöllisiin tavoitteisiin liittyviä pedagogisia sisältöjä.

5.1.1. Tuen johtamisrakenne Porvoossa

Porvoon kaupungin varhaiskasvatuksen tuen koordinoinnista ja järjestämisestä vastaa Kehityksen ja oppimisen tuen tulosityksikkö, johon kuuluvat varhaiskasvatuksen erityisopettajat ja resurssihenkilöstö. Tulosityksikön esihenkilönä toimii varhaiskasvatuksen ohjaava erityisopettaja.

Kehityksen ja oppimisen tuen työryhmä seuraa ja koordinoi tuen toteuttamista sekä valmistelee ja arvioi esityksiä varhaiskasvatuksen tuen kehittämiseksi yhdessä varhaiskasvatuksen erityisopettajien ja varhaiskasvatuksen ohjaavan erityisopettajan kanssa. Kehityksen ja oppimisen tuen työryhmään kuuluvat varhaiskasvatusjohtaja, varhaiskasvatuksen ohjaaja, kaksi päiväkodinjohtajaa sekä varhaiskasvatuksen erityisopettajat. Varhaiskasvatuksen tukeen sekä muihin hyvinvointia tukeviin järjestelyihin liittyvät ajankohtaiset asiat käsitellään esihenkilöiden kokouksissa ja hyväksytään varhaiskasvatuksen johtoryhmässä.

Tuen johtaminen ja kehittäminen varhaiskasvatussyksiköissä

Varhaiskasvatussyksikön esihenkilö vastaa varhaiskasvatuksen tuen toteutumisesta yksikössään. Tukena hänellä on yksikölle nimetty varhaiskasvatuksen erityisopettaja. Esihenkilö huolehtii, että lapsille laaditaan yleisen, tehostetun ja erityisen tuen suunnitelmat osana lapsen varhaiskasvatus- ja esiopetussuunnitelmaa ja että nämä suunnitelmat arvioidaan säännöllisesti. Esihenkilö vastaa lasten tehostetun ja erityisen tuen tukitoimien esitysten valmistelusta ja lapsille myönnettyjen tukitoimien asianmukaisesta kohdentumisesta ja toteutumisesta. Lisäksi esihenkilö vastaa tiedon siirrosta tehostettua ja erityistä tukea tarvitsevan lapsen siirtyessä Porvoossa yksiköstä toiseen tai lapsen muuttaessa toiseen kuntaan sekä lapsen siirtyessä esiopetukseen ja perusopetukseen.

Esihenkilö osallistuu esiopetusikäisten lasten oppimisen tuen työryhmän työskentelyyn yhdessä esiopetuksen henkilöstön ja varhaiskasvatuksen erityisopettajan kanssa. Esihenkilö vastaa esiopetusikäisten yhteisöllisen oppilashuollon toteutumisesta yksikössään.

Toimintakauden alussa yksikön esihenkilö, yksikössä työskentelevät varhaiskasvatuksen erityisopettajat ja varhaiskasvatuksen ohjaava erityisopettaja laativat yhteistyösuunnitelman. Tämä suunnitelma laaditaan myös perhepäivähoidossa ja avoimissa varhaiskasvatuspalveluissa. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja laatii yhteistyösuunnitelman myös jokaisen varhaiskasvatusryhmän kanssa. Suunnitelman toteutumista arvioidaan toimintakauden päättyessä ja tämän arvioinnin pohjalta yhteistyötä kehitetään edelleen.

Varhaiskasvatuksen erityisopettaja on lapsen kehityksen ja oppimisen asiantuntija. Hän antaa tietoa, ohjausta ja tukea huoltajille ja varhaiskasvatuksen henkilöstölle lapsen kehityksen ja oppimisen tuen tarpeen arvioinnissa ja suunnittelussa ja toteutuksessa. Arjen vastuu tukea tarvitsevan lapsen hoidosta, kasvatuksesta ja opetuksesta on varhaiskasvatuksen henkilöstöllä. Porvoossa varhaiskasvatuksen erityisopettaja työskentelee useamman varhaiskasvatusyksikön erityisopettajana tai yhden yksikön resurssierityisopettajana.

Porvoossa työskentelee kehityksen ja oppimisen tuen resurssihenkilöstönä lastenhoitajia. Kelpoisuusehtona tehtävään on varhaiskasvatuksen lastenhoitajan kelpoisuus. Keskeistä on turvata lapsen kehitys, oppiminen ja osallisuus ryhmässä toimimiseen. Kun henkilöstöresurssi on myönnetty ryhmään, ryhmän työnjako, vastuut ja työajat suunnitellaan yhdessä henkilöstön ja esihenkilöiden (varhaiskasvatusyksikön johtaja ja varhaiskasvatuksen ohjaava erityisopettaja) kanssa.

5.2. Yhteistyö tuen aikana

Varhaiskasvatus järjestetään yhteistyössä siten, että jokainen lapsi saa oman kehityksensä ja tarpeidensa mukaista kasvatusta, opetusta ja hoitoa sekä tarvitsemaansa tukea. Lapsen tuki edellyttää toimivia paikallisia yhteistyörakenteita ja yhteisöllisten toimintatapojen kehittämistä.

5.2.1. Lapsen ja huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö

Huoltajan ja varhaiskasvatuksen henkilöstön jaettu tieto lapsesta ja hänen tarpeistaan on lähtökohta varhaisen ja riittävän tuen antamiseen. Huoltajan kanssa keskustellaan lapsen oikeudesta tukeen, tuen järjestämisen keskeisistä periaatteista sekä lapselle annettavasta tuesta ja tuen toteuttamisen muodoista. Lapsi osallistuu yhteistyöhön tarkoituksenmukaisella, ikäänsä ja kehitysvaiheeseensa sopivalla tavalla. Lasta kuullaan ja hänen mielipiteensä huomioidaan.

Huoltajaan ollaan yhteydessä heti, kun lapsella ilmenee kehityksen tai oppimisen haasteita tai henkilöstöllä herää huoli lapsen hyvinvoinnista. Huoltajalle annetaan tietoa lasta koskevien asioiden käsittelystä, tietojen saannista ja niiden luovuttamisesta sekä salassapidosta. Tarvittaessa keskusteluissa käytetään tulkkia. Lapsen tuen toteuttamisen tavoitteet voidaan saavuttaa parhaiten silloin, kun kaikki osapuolet osallistuvat yhteistyöhön.

Lapsi voi saada tukea myös muiden lapsia ja perheitä koskevien palvelujen kautta. On tärkeää, että paikalliset lasten ja perheiden palvelut muodostavat tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden lapsen tuen järjestämisessä.

5.2.2. Monialainen yhteistyö

Monialaista yhteistyötä ohjaa lapsen edun ensisijaisuus. Yhteistyökäytännöt ja periaatteet tulee sopia lastenneuvolan, lastensuojelun, kasvatus- ja perheneuvolan ja muiden sosiaalitoimen palvelujen kanssa niitä tilanteita varten, joissa neuvotellaan lapsen asioista tai edellytetään viranomaisten puuttumista. Monialainen yhteistyö toteutetaan ensisijaisesti huoltajan suostumuksella. Yhteistyötä tehtäessä tulee noudattaa salassapitoa ja tietojen vaihtoa koskevia säännöksiä.

Varhaiskasvatusta järjestetään myös erikoissairaanhoidon piirissä. Varhaiskasvatuspalvelujen ja sairaalan tai muun vastaavan tahon keskinäisellä yhteistyöllä varmistetaan varhaiskasvatuksen jatkuvuus lapsen kunnon ja jaksamisen mukaisesti. Erityistä huomiota kiinnitetään lapsen turvallisten ihmissuhteiden säilymiseen.

Lapsi voi vaikean vammaisuuden tai sairauden vuoksi tarvita pidennettyä oppivelvollisuutta. Päätös pidennetyn oppivelvollisuuden aloittamisesta tehdään pääsääntöisesti ennen oppivelvollisuuden alkamista. Lapsen huoltajalle tulee antaa ajoissa tietoa pidennetyn oppivelvollisuuden toteuttamiseen liittyvistä seikoista. Pidennettyyn oppivelvollisuuteen liittyvistä päätöksistä ja toteuttamisen vaihtoehtoista määrätään Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa.

5.2.3. Yhteistyö Porvoossa

Varhaiskasvatuksen henkilöstö ja varhaiskasvatuksen erityisopettajat tekevät tiivistä monialaista yhteistyötä huoltajien ja asiantuntijoiden kanssa tehostettua / erityistä tukea tarvitsevan lapsen asioissa. Keskeinen yhteistyömuoto on lapsikohtainen monialainen yhteistyöpalaveri, johon osallistuvat aina lapsen huoltajat sekä muut asiantuntijat. Yhteistyökumppaneita voivat olla sosiaali- ja terveystoimen Lasten lääkinnällinen kuntoutus, neuvolaterveydenhoitajat, vammaispalvelut ja sosiaali- ja terveystoimen lapsi- ja perhepalvelut sekä erikoissairaanhoido.

Varhaiskasvatuksen erityisopettaja laatii palaverista muistion, joka tallennetaan varhaiskasvatuksen toiminnanohjausjärjestelmään. Pohdittaessa lapsen pidennetyn oppivelvollisuuden toteuttamista mukana yhteistyössä on koulutuspalveluiden erityisen tuen aluerehtori.

5.3. Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa

Varhaiskasvatukseen osallistuminen on hyvä perusta lapsen kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Vaikeuksia ehkäistään ennalta pedagogisilla järjestelyillä ja erilaisilla työtapoilla. Näihin kuuluvat muun muassa suunnitelmallinen toiminnan eriyttäminen, ryhmien joustava muuntelu ja oppimisympäristöjen muokkaaminen. Selkeä päiväjärjestys ja päivittäisten toimintojen rytmittäminen tukevat kaikkia lapsia. Lapselle määritellään sopivin tuen taso ja tuen muodot tuen antamisen periaatteiden mukaisesti, mikäli laadukas pedagogiikka ei vastaa lapsen yksilöllisiin tarpeisiin. Varhaiskasvatuksen tuen muodot tarkoittavat lapsen tarvitsemia pedagogisia, rakenteellisia ja hoidollisia tukitoimia. Aloite lapsen tuen vahvistamisesta voi tulla ryhmän henkilöstöltä, huoltajalta tai muilta asiantuntijoilta.

Lapsella on oikeus saada tukea sopivalla tuen tasolla heti, kun tuen tarve on havaittu. Lapsen tuen saanti ei edellytä lääketieteellistä diagnoosia tai muuta terveydenhuollon tai sosiaalihuollon lausuntoa. Lapsella on myös oikeus tuen palveluihin ja apuvälineisiin tuen tarpeen mukaan. Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa niistä tukitoimista ja apuvälineistä, joita lapsi tarvitsee varhaiskasvatukseen osallistumiseensa. Tällaisia ovat esimerkiksi

- liikkumiseen ja muihin fyysisiin toimintoihin liittyvät järjestelyt, kuten pyörätuoliliuskat ja kaiteet tai

- lapsen kommunikaatioon, näköön, kuuloon, liikkumiseen tai muuhun fyysiseen tarpeeseen liittyvät apuvälineet, kuten kommunikointia tukevat lelut, digitaaliset sovellukset, pelit tai äänikirjat.

Varhaiskasvatuksessa käytettävät tuen tasot ovat yleinen tuki, tehostettu tuki ja erityinen tuki. Tuen tasojen välillä siirrytään joustavasti ja tuen taso arvioidaan aina tapauskohtaisesti. Tehostetun tai erityisen tuen edellytyksenä ei ole, että lapsi on ensin saanut muulle tasolle kuulunutta tukea. Tehostettua tai erityistä tukea saava lapsi on otettava huomioon päiväkodin ja perhepäivähoidon henkilöstön mitoituksessa.

5.3.1. Yleinen tuki

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada hänen yksilöllisen kehityksensä, oppimisensa tai hyvinvointinsa edellyttämää yleistä tukea heti tuen tarpeen ilmettyä osana varhaiskasvatuksen perustoimintaa. Yleistä tukea toteutetaan lapsen omassa ryhmässä.

Yleinen tuki on ensimmäinen keino vastata lapsen tuen tarpeeseen. Yleinen tuki muodostuu yksittäisistä tuen muodoista, esimerkiksi yksittäisistä pedagogisista ratkaisuista sekä tukitoimista, joilla tilanteeseen vaikutetaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Lapsen tuki on lyhytkestoista ja/tai intensiteetiltään matalampaa verrattuna tehostettuun ja erityiseen tukeen. Lapsen yksilöllisiin tuen tarpeisiin vastataan käyttämällä esimerkiksi soveltuvia materiaaleja, välineitä, opetusohjelmia tai osa-aikaista erityisopettajan antamaa tukea.

Yleinen tuki ei edellytä hallintopäätöksen antamista, vaan tukea annetaan aina tuen tarpeen ilmetessä. Yleinen tuki järjestetään varhaiskasvatuksen opettajan ja muun henkilöstön yhteistyössä. Mahdollisista tukipalveluista, kuten tulkitsemis- ja avustamispalveluista ja apuvälineistä, tehdään hallinnollinen päätös.

5.3.2. Tehostettu tuki

Varhaiskasvatuksessa lapselle on annettava tukea yksilöllisesti ja yhteisöllisesti suunniteltuna tehostettuna tukena, kun yleinen tuki ei riitä. Tuki on intensiteetiltään voimakkaampaa ja yksilöllisempää kuin yleinen tuki. Tukea annetaan lyhytkestoisesti tai pidempään jatkuvana lapsen yksilöllisten tarpeiden mukaisesti ja se aloitetaan heti tuen tarpeen ilmettyä. Tehostettua tukea annetaan niin kauan kuin lapsi tarvitsee sitä.

Lapsen tukea tehostetaan tuen suunnittelulla ja toteuttamistapojen lisäämisellä tai niitä vahvistamalla. Tuki muodostuu säännöllisistä ja samanaikaisesti toteutettavista useista tuen muodoista. Oikea-aikaisesti annettu tehostettu tuki ennaltaehkäisee lapsen myöhempää tuen tarpeiden moninaistumista.

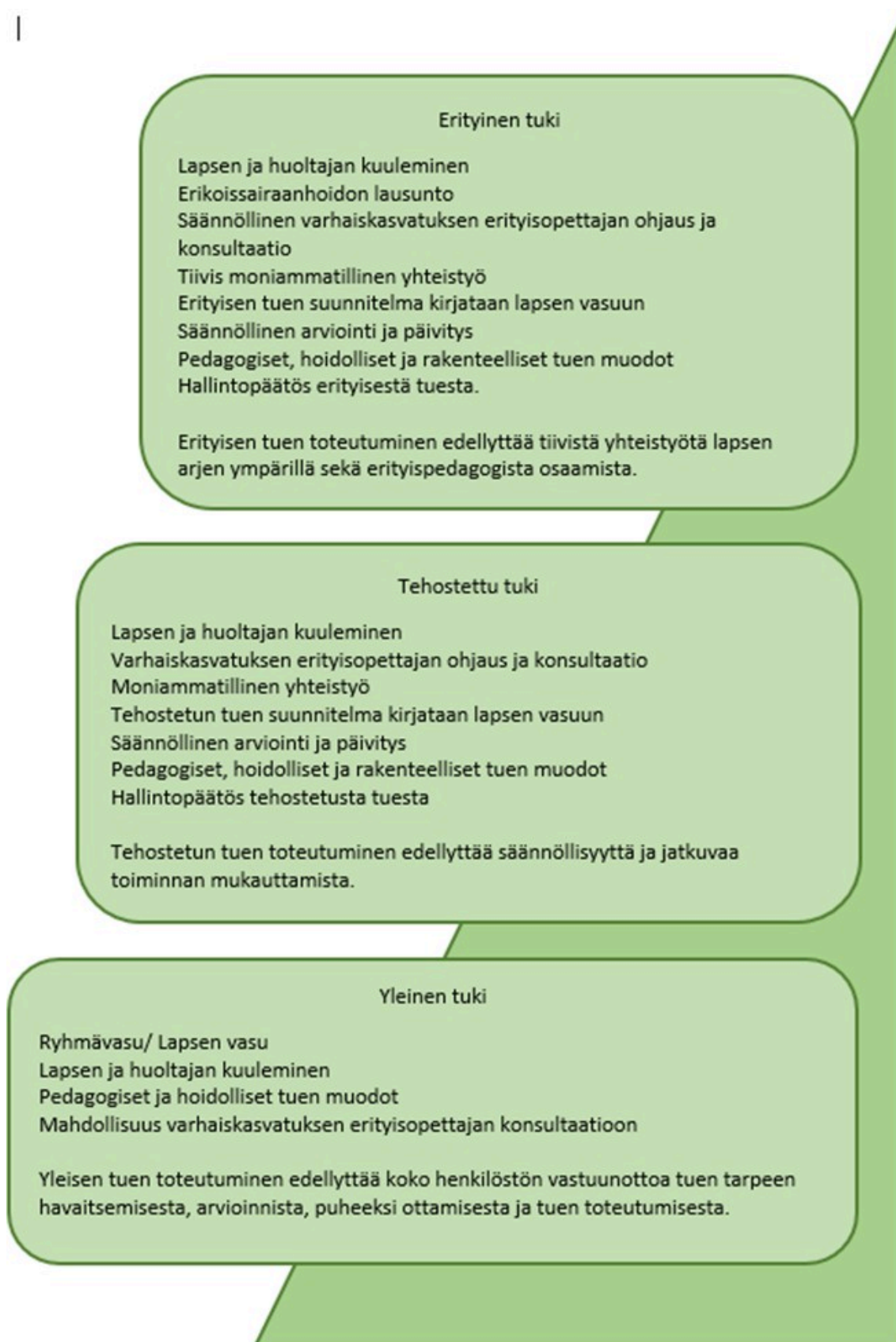
Lapsen mahdollista myöhempää diagnoosia tai kuntoutuksen aloittamista ei voida käyttää tuen saamisen ehtona. Tehostetun tuen antamisesta tehdään hallintopäätös.

5.3.3. Erityinen tuki

Varhaiskasvatuksessa lapselle on annettava tukea yksilöllisesti suunniteltuna erityisenä tukena, kun yleinen tuki tai tehostettu tuki ei riitä. Erityistä tukea voidaan antaa vammasta, sairaudesta, kehityksen viivästymisestä tai muusta, merkittävästi toimintakykyä alentavasta lapsen oppimisen ja kehityksen tuen tarpeesta johtuen. Erityinen tuki on vahvin varhaiskasvatuksessa annettavan tuen taso. Lapsen tuen tarpeen vaatiessa tuki voidaan aloittaa suoraan erityisen tuen tasolla.

Lapsella on oikeus saada erityistä tukea heti tuen tarpeen ilmetessä. Erityinen tuki muodostuu useista tuen muodoista ja tukipalveluista, ja on jatkuvaa ja kokoaikaista. Erityisen tuen antamisesta tehdään hallintopäätös.

5.3.4. Kolmitasoinen tuki Porvoossa

Tuen tasot Porvoossa

Yleisen tuen muodostavat varhaiskasvatuksen henkilöstön pedagoginen osaaminen ja lapsen kehityksen tunteminen sekä tuen tarpeen varhainen tunnistaminen. Varhaiskasvatuksen opettaja

vastaa tuen tarpeen arvioinnista ja tuen suunnittelusta yhteistyössä huoltajien ja lapsen kanssa. Hoidon, kasvatuksen ja opetuksen kokonaisuudesta rakentuva toiminta ja toimintaympäristön suunnitteleminen, järjestäminen ja muokkaaminen perustuvat lasten tarpeisiin.

Varhaiskasvatuksen yleisessä tuessa henkilöstöllä on mahdollisuus konsultoida varhaiskasvatuksen erityisopettajaa. Tarvittaessa varhaiskasvatuksen erityisopettaja havainnoi lasta ja lapsiryhmää ja osallistuu yhteistyöhön huoltajan kanssa. Myös huoltajat voivat olla suoraan yhteydessä varhaiskasvatuksen erityisopettajaan.

Tehostettua tukea tarjotaan, kun lapsen tuen tarve on vahvempaa ja yksilöllisempää. Tehostettu tuki on säännöllistä ja edellyttää jatkuvaa toiminnan mukauttamista. Tehostettuun tukeen kuuluvat pedagogisten järjestelyiden lisäksi varhaiskasvatuksen erityisopettajan ohjaus ja konsultaatio, rakenteelliset ja hoidolliset tuen muodot ja säännöllinen monialainen yhteistyö.

Erityistä tukea saa lapsi, joka tarvitsee kokoaikaista, jatkuvaa ja yksilöllistä tukea. Varhaiskasvatuksessa erityistä tukea tarvitsevien lasten tuen tarve johtuu pääsääntöisesti vaikeasta vammasta, sairaudesta tai kehityksen viivästyästä ja heidän tuen tarpeensa ennakoitua pidennettyä oppivelvollisuutta. Erityinen tuki edellyttää erikoissairaanhoidon lausuntoa. Esiopetuksessa erityisen tuen oppilaita ovat lapset, joilla on pidennetty oppivelvollisuus. Erityisessä tuessa tehdään säännöllistä monialaista yhteistyötä ja ryhmän henkilöstö saa varhaiskasvatuksen erityisopettajan tiivistä ohjausta ja konsultaatiota. Erityiseen tukeen kuuluvat pedagogiset, rakenteelliset ja hoidolliset tuen muodot.

5.3.5. Tuen muodot

*Tuen eri muotoja käytetään kaikilla tuen tasoilla lapsen tuen tarpeen mukaisesti. Tuen muotoja voi toteuttaa samanaikaisesti heti tuen tarpeen ilmetyä osana varhaiskasvatuksen perustoimintaa. Varhaiskasvatuksen työtapoja ja oppimisympäristöjä muunnellaan lapsen yksilöllisten tarpeiden mukaan. Tukitoimet suunnitellaan pedagogisesti niin, että lapsen osallisuus, oikeus oppia ja toimia osana vertaisryhmää toteutuvat lapsen edun mukaisesti. Lapsen tuki voi sisältää **pedagogisia, rakenteellisia** ja **hoidollisia** tuen muotoja.*

Lapsen tuki järjestetään osana varhaiskasvatuksen päivittäistä toimintaa. Lapsiryhmän kokoa muodostettaessa huomioidaan tukea tarvitsevien lasten etu, tuen tarve ja taso sekä se, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan ryhmässä saavuttaa.

Pedagogisiin tuen muotoihin lukeutuvat toistuvien toimintojen sekä lapselle selkeän ja ennakoitavan päivärutmin luominen. Lapsen tukeen kuuluvat muun muassa sensitiiviset ja saavutettavat vuorovaikutus- ja kommunikointitavat. Näitä voivat olla puhetta korvaavat kommunikaatiomenetelmät, kuten viittomat, kuvat tai erilaiset teknologiset ratkaisut. Lapsen tarpeisiin vastaaminen edellyttää varhaiskasvatuksen henkilöstöltä yhteisiä ja johdonmukaisia pedagogisten ja erityispedagogisten työtapojen ja menetelmien käyttöä. Pedagogisiin tuen muotoihin kuuluvat myös varhaiskasvatuksen toiminnan suunnittelu, havainnointi, dokumentointi ja arviointi.

Lapsen yksilöllisistä tarpeista nousevia, erityispedagogisia menetelmiä voidaan suunnitella, soveltaa ja toteuttaa joko yhden lapsen, pienen ryhmän tai koko lapsiryhmän yhteisenä toimintana. Varhaiskasvatuksen inklusiivisen arvoperustan mukaisesti pedagogisen tuen suunnittelussa ja toteutuksessa tulee ensisijaisesti käyttää toimintatapoja, joissa lapsen tarvitsema tuki toteutuu osana vertaisryhmää.

Rakenteellisiin tuen muotoihin kuuluu lapsen tuen tarpeen havaitsemiseen ja sen toteuttamiseen liittyvän henkilöstön osaamisen ja erityispedagogisen osaamisen lisääminen. Rakenteellisia tuen muotoja ovat myös ryhmän lapsimäärän pienentäminen sekä henkilöstön mitoitukseen ja/tai rakenteeseen liittyvät ratkaisut sekä niiden muuttaminen lapsen tuen tarpeen mukaan. Ryhmän henkilöstörakennetta voidaan vahvistaa esimerkiksi varhaiskasvatuksen erityisopettajalla. Lapsimäärän pienentämisellä muutetaan henkilöstön ja lasten suhdelukua siten, että lapsen tukea voidaan suunnitellusti toteuttaa ja varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan ryhmässä saavuttaa. Lisäksi varhaiskasvatukseen osallistumisen edellyttämät

tulkitsemis- ja avustamispalvelut, apuvälineiden käyttäminen, esteettömyyden huomioiminen sekä pien- tai erityisryhmä voivat olla lapsen tarvitsemia rakenteellisia tuen muotoja.

Hoidollisen tuen muodot tarkoittavat menetelmiä ja toimintatapoja, joilla vastataan lapsen tarvitsemaan hoitoon, hoivaan ja avustamiseen. Lapsen terveydenhoidolliset tarpeet huomioidaan osana hoidollisen tuen muotoja. Näitä voivat olla esimerkiksi lapsen pitkäaikaissairauksien hoitoon, lääkitykseen, ruokavalioon ja liikkumiseen liittyvät avustamisen tarpeet ja apuvälineet. Sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden kanssa tehdään yhteistyötä esimerkiksi varhaiskasvatuksen henkilöstön ohjauksen ja konsultaation osalta.

Varhaiskasvatuksen toimipaikoissa arvioidaan aina tapauskohtaisesti, voidaanko lääke- tai sairaudenhoito toteuttaa osana lapsiryhmän perustoimintaa. Jokaisen lapsen kohdalla tehdään lapsen tilanteen kokonaisarviointi. Lapsen lääke- tai sairaudenhoito ei ole riippuvainen varhaiskasvatuslain mukaisesta tuen tasosta, vaan hoitoa annetaan tuen tasosta riippumatta lapsen tarpeen mukaan.

Tuen pedagogisten, rakenteellisten ja hoidollisten toimintatapojen tulee olla lapsen edun ja tuen tarpeen mukaisia, ja niissä käytetään paikallista ja tapauskohtaista harkintaa. Esimerkiksi lapsen apuvälineiden käyttöä tai avustamista suunniteltaessa tulee ensisijaisesti järjestää nämä tukitoimet niin, että lapsi on osa vertaisryhmää ja mukana samoissa tiloissa ja tilanteissa muun lapsiryhmän kanssa.

Tuen toteuttamisen pedagogiset, rakenteelliset ja hoidolliset järjestelyt Porvoossa

Varhaiskasvatuksen tukea toteutetaan pedagogisilla, rakenteellisilla ja hoidollisilla tuen muodoilla. Tukitoimet tulee aloittaa välittömästi, kun tuen tarve havaitaan. Varhaiskasvatusyksikön esihenkilö ja kasvatushenkilöstö arvioivat tuen tarvetta yhteistyössä lapsen huoltajien ja tarvittaessa asiantuntijoiden kanssa. Kun ryhmässä on tehostettua tai erityistä tukea saava lapsi, se edellyttää henkilöstöltä enemmän työpanosta. Lapsen tuen tarve huomioidaan toiminnan suunnittelussa ja toteutuksessa ja arvioinnissa tukena käytetään varhaiskasvatuksen erityisopettajaa.

Pedagogisia tuen muotoja ovat yhteistyön vahvistaminen huoltajien kanssa, toiminnan ja oppimisympäristön muokkaaminen ja arjen kuntouttavat elementit. Lasten toimintaa tukevat päivä- ja viikkostrukturointi ja tilojen strukturointi sekä aikuisten yhtenäiset toimintatavat. Toiminnan suunnittelun, havainnoinnin ja dokumentoinnin sekä arvioinnin välineenä käytetään ryhmän varhaiskasvatussuunnitelmaa.

Hoidolliset tuen muodot voivat tarkoittaa menetelmiä, joilla vastataan lapsen tarvitsemaan hoitoon, hoivaan ja avustamiseen. Lapsen terveydenhoidolliset tarpeet huomioidaan osana hoidollisen tuen muotoja. Näitä voivat olla esimerkiksi lapsen pitkäaikaissairauksien hoitoon, lääkitykseen, ruokavalioon ja liikkumiseen liittyvät avustamisen tarpeet ja apuvälineet.

Lapsen tarvitsemat hoidolliset menetelmät kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan ja lääkityksen osalta lapselle laaditaan lääkehoitosuunnitelma. Vastuun ja työnjako hoidollisesta tuesta sovitaan lapsikohtaisesti.

Rakenteelliset tuen muodot, jotka edellyttävät asiantuntijan lausuntoa tehostetun tai erityisen tuen tarpeesta, ovat resurssikerroin, joka vaikuttaa lapsiryhmän kokoon, varhaiskasvatuksen erityisopettaja resurssina sekä henkilöstöresurssi.

Resurssikertoimien kriteerit

- Resurssikerroin 1,5
Lapsella on varhaiskasvatuksen monialaisen työryhmän ja/tai asiantuntijan toteama tuen tarve kasvussa, kehityksessä ja/tai oppimisessa.
- Resurssikerroin 2
Lapsella on kahden sosiaali- ja / tai terveydenhuollon asiantuntijan toteama kehityksen ja oppimisen tuen tarve, vamma tai sairaus.
- Resurssikerroin 2,8
Resurssikerrointa voidaan käyttää, kun lapsella on erikoissairaanhoidon lääkärin suositus resurssihenkilöstöstä, mutta ryhmässä ei työskentele resurssihenkilöstöä.

Resurssikertoimien suuruuteen vaikuttaa ryhmässä työskentelevä kehityksen ja oppimisen tuen resurssihenkilöstö. Tällöin resurssikertoimien suuruus käsitellään kehityksen ja oppimisen tuen työryhmässä.

Varhaiskasvatuksen resurssierityisopettaja työskentelee pääasiassa yhden toimintayksikön varhaiskasvatuksen tuen asiantuntijana. Resurssierityisopettajan tukea voi saada 4-6 lasta, joilla on erikoissairaanhoidon lääkärin lausunto tuen tarpeesta. Resurssierityisopettaja jakaa tietoa ja erityispedagogista osaamistaan koko työyhteisössä. Hän osallistuu tukea saavien lasten kasvatukseen ja opetuksen suunnitteluun ja toteuttamiseen mm. oppimisympäristöä muokkaamalla ja pedagogisilla järjestelyillä. Lapsilla, jotka saavat varhaiskasvatuksen resurssierityisopettajan tukea, ei ole käytössä muita rakenteellisia tukitoimia.

Kehityksen ja oppimisen tuen resurssihenkilö (kehityksen ja oppimisen tuen lastenhoitaja) myönnetään harkinnanvaraisesti kehityksen ja oppimisen tuen yksikön resurssien puitteissa. Päätökset perustuvat tehtyihin esityksiin ja selvityksiin perusteluineen. Edellytyksenä myöntämiselle on, että pedagogiset tuen muodot ovat suunnitelmallisesti käytössä lapsen arjessa.

Henkilöstöresurssin myöntämisen kriteerit

E erityisen tuen tarve jatkuva ja pysyvä / E1

Lapsella on alan asiantuntijan (erikoislääkäri, neuropsykologi tai vastaavan) toteama somaattinen sairaus tai neurologinen/psykkinen oire, vamma tai toiminnanvaja. Tuen tarve on pysyvää.

E erityisen / tehostetun tuen tarve säännöllinen, tarve vähenevä / E2

Lapsella on asiantuntijan toteama erityisen tuen tarve, vamma tai sairaus ja hän tarvitsee päivän aikana paljon aikuisen tukea, valvontaa tai hoitotoimenpiteitä. Tuen tarve on jatkuvasti pysyvä, mutta vähenee, kun lapsi saa ajoissa ja riittävästi tukea.

Varhaiskasvatusyksikölle myönnettyä kehityksen ja oppimisen tuen henkilöstöresurssia voidaan jakaa useammalle tehostetun tai erityisen tuen lapselle.

5.4. Lapsen tuen arviointi

Varhaiskasvatuksessa lapsen tukea arvioidaan kaikilla tuen tasoilla. Lapsen tuen tarvetta, sekä tuen riittävyyttä ja toteutumista arvioidaan tarpeen mukaan, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa esimerkiksi lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tarkistamisen yhteydessä tai tuen tarpeen tai oppimisympäristön muuttuessa. Lapsen tuen tarpeen arvioinnin prosessi voi alkaa varhaiskasvatuksen henkilöstön tekemien havaintojen pohjalta. Myös huoltaja, lastenneuvolan tai sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstö voi tehdä aloitteen.

Tuen antamisen kokonaisuutta tarkasteltaessa arvioidaan aina kunkin lapsen kohdalla, mitkä ratkaisut parhaiten toteuttavat lapsen etua. Lapsen mielipide ja toivomukset huomioidaan ja huoltajan kanssa toimitaan yhteistyössä arvioitaessa tuen tarvetta, tukitoimenpiteitä ja toteuttamista.

Varhaiskasvatuksen erityisopettaja osallistuu lapsen tuen arviointiin tarpeen mukaan. Sosiaali- ja terveysviranomaiset osallistuvat arvioinnin tekemiseen varhaiskasvatuksen järjestäjän pyynnöstä, jos arviointi edellyttää myös muuta kuin varhaiskasvatushenkilöstön pedagogista asiantuntemusta tuen tarpeen arvioimiseksi ja tuen ratkaisujen perusteeksi.

5.5. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana

Lapsen tarvitsema tuki eli tuen taso, muodot ja niiden toteuttaminen sekä niihin liittyvät vastuut ja työnjako kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Sen laadinnasta ja arvioinnista vastaa varhaiskasvatuksen opettajaksi kelpoinen henkilö ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja yhteistyössä muun henkilöstön ja lapsen huoltajan kanssa. Henkilöstön tehtävänä on tukea huoltajan ja lapsen osallisuutta suunnitelman laatimisessa ja arvioinnissa. Tavoitteena on toimia yhteisymmärryksessä lapsen ja huoltajan kanssa. Lapsen mielipide selvitetään ja huomioidaan suunnitelmaa laadittaessa ja sitä arvioitaessa (luku 1.3).

Tuen tarvetta ja toteutumista arvioidaan ja suunnitelma tarkistetaan tarpeen mukaan vähintään kerran vuodessa tai tuen tarpeen muuttuessa. Toiminnan tavoitteiden saavuttaminen kirjataan ja tavoitteita muutetaan lapsen muuttunutta tuen tarvetta vastaavaksi. Suunnitelmasta tulee ilmetä, jos tuen tarve ja toimenpiteet ovat päättyneet. Tuen tarve arvioidaan aina lapsen aloittaessa esiopetuksen. Esiopetukseen osallistuvan lapsen kasvun ja oppimisen tuesta määrätään esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa. Esiopetusta täydentävän varhaiskasvatuksen osalta mahdollinen tuki tulee yhteensovittaa esiopetuksessa annettavan tuen kanssa ja kirjata lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Ennen tehostetun tai erityisen tuen aloittamista lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan mahdollisten aiemmin toteutettujen tukitoimien ja niiden vaikuttavuuden arviointi. Arviointi pitää sisällään kuvauksen tukitoimista, niiden vaikuttavuuden arvioinnista ja kehittämisestä sekä perustelut siitä, millaisista tuen toimista lapsi hyötyy ja mitkä parhaiten toteuttavat yksilöllisesti lapsen etua.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa hyödynnetään tehtäessä hallinnollista päätöstä annettavasta tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista. Mikäli lapsen tuen tarvetta on arvioitu lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa, tulee arviointi huomioida annettaessa tehostetun tai erityisen tuen hallinnollista päätöstä tai päätöstä tukipalveluista. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma päivitetään hallinnollisen päätöksen sisällön mukaisesti.

Kun lapsi saa varhaiskasvatuksessa tukea, hänen varhaiskasvatussuunnitelmaansa kirjataan luvussa 1.3 kuvatun lisäksi seuraavat asiat:

Pedagogiset tuen muodot

- varhaiskasvatuspäivän rakenteeseen ja päivärytmiin liittyvät ratkaisut
- oppimisympäristöihin liittyvät ratkaisut
- tarvittavat erityispedagogiset menetelmät
- vuorovaikutus- ja kommunikointitavat, esimerkiksi viittomien ja kuvien käyttö
- käytännöt, miten lapsi pääsee osalliseksi vertaisryhmän toimintaa, esimerkiksi esteettömyyden huomiointi.

Rakenteelliset tuen muodot

- tuen toteuttamiseen liittyvän osaamisen ja erityispedagogisen osaamisen vahvistaminen
- henkilöstön mitoittamiseen ja rakenteeseen liittyvät ratkaisut
- lapsiryhmän kokoon ja ryhmärakenteeseen liittyvät ratkaisut
- tulkitsemis- ja avustamispalvelut sekä apuvälineiden käyttö
- pien- tai erityisryhmä tai muu tarvittava ryhmämuoto
- varhaiskasvatuksen erityisopettajan osa- tai kokoaikainen opetus tai konsultaatio.

Hoidolliset tuen muodot

- perushoittoon, hoivaan ja avustamiseen liittyvät menetelmät
- terveydenhoidolliset tarpeet, esimerkiksi lapsen pitkäaikaissairauksien hoitoon, lääkitykseen, ruokavalioon ja liikkumiseen liittyvä avustaminen ja apuvälineet.

Tuen edellyttämä yhteistyö ja palvelut

- yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa
- lapsen tuen toteuttamisen vastuut
- erityisasiantuntijoiden palvelujen käyttö
- sosiaali- ja terveydenhuollon sekä muiden asiantuntijoiden antama ohjaus ja konsultaatio
- mahdollisten kuljetusten järjestelyt ja vastuut.

Tuen vaikuttavuuden arviointi

- tuen tarpeen, riittävyyden ja toteutumisen seuranta
- tukitoimien vaikutusten arviointi, arvioinnin perusteella tehtävät johtopäätökset ja toimenpiteet sekä arviointiajankohdat.

Lisäksi lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan mahdolliset sosiaali- ja terveystyöpalvelut, kuten lapsen saama kuntoutus, jos se on olennaista lapsen varhaiskasvatuksen järjestämisen näkökulmasta.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatiminen on kuvattu luvuissa Lapsi aloittaa varhaiskasvatuksessa ja Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatiminen. Tarkentavat ohjeet suunnitelman laatimiseen toiminnanohjausjärjestelmässä ovat Varhaiskasvatuspalvelutyötilassa.

Kerhotoiminnassa lapselle laaditaan varhaiskasvatussuunnitelma silloin, kun varhaiskasvatuksen järjestämiseen ja toteuttamiseen liittyy tukitoimia.

Suunnitelman laatimiseksi kuullaan huoltajia ja lasta sekä tehdään tarvittaessa monialaista yhteistyötä. Varhaiskasvatuksen opettaja kirjaa tukeen, myös yleiseen tukeen, liittyvät tavoitteet ja toimenpiteet lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kuukauden kuluessa lapsen aloittamisesta tai tuen tarpeen havaitsemisesta. Ryhmän opettaja kokoaa muistioista tai muista asiakirjoista sovitut tavoitteet suunnitelman laatimiseksi. Yksikön erityisopettaja on tarvittaessa tukena.

Suunnitellun toiminnan ja tavoitteiden toteutumista arvioidaan ryhmässä ja huoltajien kanssa säännöllisesti. Suunnitelma päivitetään aina lapsen tuen tarpeen muuttuessa.

5.6. Päätös tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista

Lapselle annettavasta tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista on varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävä viipymättä hallintopäätös, joka perustuu tuen tarpeen arviointiin. Hallintopäätösmenettelyssä noudatetaan hallintolakia. Ennen päätöksen tekemistä varhaiskasvatuksen järjestäjän on kuultava lapsen huoltajaa tai muuta laillista edustajaa. Myös huoltaja voi hakea tehostettua tai erityistä tukea lapselle. Hallintopäätöksen tekee varhaiskasvatuksen järjestämismääräysvoimainen kunta, ja päätös on toistaiseksi voimassa.

Päätökseen on liitettävä valitusosoitus, koska huoltaja voi hakea siihen muutosta valittamalla. Päätös on aina perusteltava. Hallintopäätös muutetaan tai kumotaan, mikäli tuen tarve muuttuu.

Tehostetun ja erityisen tuen päätöksessä mainitaan ja päätetään seuraavista asioista:

- tuen muodoista
- varhaiskasvatuksen toimipaikasta
- tukipalveluista.

Jos lapsen tuesta ei tehdä tehostetun tai erityisen tuen päätöstä, silloin tukipalveluista tehdään erillinen hallintopäätös. Päätöksessä mainitaan ja päätetään seuraavista asioista:

- tukipalvelut.

Varhaiskasvatuslain piiriin kuuluvassa yksityisessä varhaiskasvatuksessa olevan lapsen hallintopäätöksen tekee palveluntuottajan esityksestä varhaiskasvatuksen toimipaikan sijaintikunta. Lapsen saadessa varhaiskasvatusta ostopalveluna hankitussa varhaiskasvatuksessa hallintopäätöksen tekee varhaiskasvatuksen järjestämisvastuussa oleva kunta. Myös palvelusetelin myöntänyt kunta tekee tukea koskevan hallintopäätöksen.

Lapsen varhaiskasvatusta voi järjestää useampi kuin yksi varhaiskasvatuksen järjestäjä. Mikäli lapsi osallistuu kahden eri kunnan järjestämään varhaiskasvatukseen esimerkiksi vuoroasumistilanteessa, hallintopäätöksen tekevät erikseen molemmat kunnat. Tällöin varhaiskasvatuksen järjestäjillä on velvollisuus toimia tuen suunnittelussa, toteutuksessa ja arvioinnissa yhteistyössä lapsen edun mukaisesti. Kukin toimija tekee hallintopäätöksen itse.

Hallintopäätös tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista on pantava täytäntöön heti. Päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana. Täytäntöönpanolla ennen päätöksen lainvoimaa on keskeinen merkitys oikeusturvan kannalta. Päätöksellä ei voida päättää lapsen sosiaali- ja terveyspalveluista, kuten lääkinnällisen kuntoutuksen apuvälineistä tai vammaispalvelulain mukaisista palveluista ja tukitoimista.

Lapsen tuen tarvetta, riittävyyttä ja toteutumista arvioidaan tarpeen mukaan (ks. luku 5.4). Hallintopäätös muutetaan tai kumotaan, mikäli tuen tarve muuttuu lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tarkistamisen tai muun arvioinnin yhteydessä.

5.6.1. Päätöksenteko tehostusta ja erityisestä tuesta, rakenteellisista tukitoimista sekä tukipalveluista

Tukitoimet lapselle tulee aloittaa välittömästi, kun tuen tarve havaitaan. Varhaiskasvatusyksikön esihenkilö ja kasvatushenkilöstö arvioivat lapsen varhaiskasvatuksen tuen sekä rakenteellisten tukitoimien tarvetta yhteistyössä lapsen huoltajien kanssa. Arvioinnin tukena käytetään varhaiskasvatuksen erityisopettajaa. Huoltajia ja lasta kuullaan myös lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnan yhteydessä tai monialaisessa yhteistyöpalaverissa.

Varhaiskasvatusyksikön esihenkilö tekee yhteistyössä kasvatushenkilöstön kanssa esityksen tarvittavasta varhaiskasvatuksen tehostetusta ja erityisestä tuesta. Esitykseen liitetään kuvaus lapsesta varhaiskasvatuksessa sekä asiantuntijan lausunnot. Esiopetuksessa aloittavan lapsen esitykseen liitetään kuvauksen sijasta pedagoginen arvio, jonka tekemisestä vastaa ryhmän

varhaiskasvatuksen opettaja. Esitys varhaiskasvatuksen tuesta käydään lapsen huoltajien kanssa vielä läpi ja huoltajat allekirjoittavat esityksen.

Esitykset tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä rakenteellisista tukitoimista toimitetaan varhaiskasvatuksen erityisopettajan kautta kehityksen ja oppimisen tuen työryhmän käsittelyyn. Työryhmä kokoontuu erillisen aikataulun mukaisesti neljä kertaa vuodessa. Kehityksen ja oppimisen tuen työryhmään kuuluvat varhaiskasvatusjohtaja, varhaiskasvatuksen ohjaaja, kaksi päiväkodinjohtajaa sekä varhaiskasvatuksen erityisopettajat.

Tehostetusta ja erityisestä tuesta tehdään hallintopäätös kaikkien tuen muotojen osalta. Rakenteellisesta tuesta päätös tehdään kehityksen ja oppimisen tuen työryhmän esitysten perusteella. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja informoi huoltajia ja varhaiskasvatusyksikköä päätöksestä.

Hallintopäätöksessä on valitusoikeus ja se muutetaan tai kumotaan tuen tarpeen tai varhaiskasvatuspaikan muuttuessa tai tuen tarpeen päättyessä.

6. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus

Kaikessa varhaiskasvatuksessa noudatetaan laissa, sopimuksissa ja näissä perusteissa varhaiskasvatukselle asetettuja yleisiä tavoitteita ja toimintaperiaatteita. Nämä tavoitteet ja toimintaperiaatteet koskevat myös vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä voi tarjota varhaiskasvatuspalvelua, joka perustuu vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen. Tällaisia ovat esimerkiksi Steiner-, Montessori-, Freinet- ja Reggio Emilia -pedagogiikat tai tiettyyn katsomukseen perustuva varhaiskasvatuspalvelu.

Huoltajan valitessa lapselleen vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvan varhaiskasvatuspalvelun, tulee huolehtia siitä, että huoltaja saa riittävästi tietoa toiminnan erityistavoitteista ja arvoista.

Porvoossa toimivat vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvat yksityiset päiväkodit:

- suomenkielinen Steiner-päiväkotikoti Päivänsäde
- ruotsinkielinen Steiner-pedagogisesti painottunut päiväkotikoti Regnbågen
- kristillisen painotuksen omaava Pelastusarmeijan päiväkotikoti Solhem
- kristillisen painotuksen omaava ja kaksikielistä (englanti) varhaiskasvatusta tarjoava Porvoon Englannin kielinen päiväkotikoti.

7. Toiminnan arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa

Toiminnan arvioinnin tarkoituksena on tukea varhaiskasvatustilain ja varhaiskasvatussuunnitelmien toteuttamista sekä varhaiskasvatuksen kehittämistä. Varhaiskasvatustilain mukaan varhaiskasvatuksen järjestäjän tulee arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin. Varhaiskasvatuksen toiminnan arvioinnin tulee olla suunnitelmallista ja säännöllistä. Systemaattinen arviointi edellyttää järjestäjältä toimivaa arviointijärjestelmää. Arvioinnin avulla edistetään varhaiskasvatuksen laatua, tunnistetaan toiminnan vahvuuksia ja nostetaan esiin kehittämistarpeita ja kehitetään toimintaa.

7.1. Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen

Pedagogisen toiminnan arvioinnin tarkoitus on varhaiskasvatuksen kehittäminen sekä lasten kehityksen ja oppimisen edellytysten parantaminen. Paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumisen seuranta, säännöllinen arviointi ja kehittäminen ovat osa tätä tehtävää. Varhaiskasvatuksen toimintaa arvioidaan ja kehitetään kansallisen tason sekä järjestäjä-, yksikkö- ja yksilötason näkökulmista.

Kansallisen tason arvioinnin tehtävänä on tukea varhaiskasvatuksen järjestäjiä arviointia ja laadunhallintaa koskeissa asioissa. Kansallisen tason arvioinnit palvelevat varhaiskasvatuksen kehittämistä paikallisesti, alueellisesti ja valtakunnallisesti. Arviointitietoja voidaan hyödyntää myös kansainvälisissä vertailuissa.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä seuraa ja arvioi säännöllisesti varhaiskasvatussuunnitelmia ja niiden toteutumista eri toimintamuodoissa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää järjestäjä- ja yksikötason arvioinnissa käytettävistä menettelytavoista. On tärkeää, että paikallisilla päättäjillä, huoltajilla sekä varhaiskasvatuksen henkilöstöllä on ajantasaista tietoa varhaiskasvatuksen toteutumisesta ja sen laadusta. Keskeiset arviointitulokset tulee julkistaa. Järjestäjä- ja yksikötason arviointi on keskeinen osa varhaiskasvatuksen johtamista ja kehittämistä paikallisesti. Lapsille ja heidän huoltajilleen on järjestettävä mahdollisuus säännöllisesti osallistua varhaiskasvatuksen arviointiin.

Henkilöstön tavoitteellinen ja suunnitelmallinen itsearviointi on keskeisessä asemassa varhaiskasvatuksen laadun ylläpitämisessä ja kehittämisessä. Arvioinnin kohteena voi olla muun muassa henkilöstön vuorovaikutus lasten kanssa, ryhmässä vallitseva ilmapiiri, pedagogiset työtavat, toiminnan sisältö tai oppimisympäristöt. Lapsen tuen (luku 5) toteutuminen on keskeinen arvioinnin kohde.

Yksilötason arviointi tarkoittaa lasten varhaiskasvatussuunnitelmien toteutumisen arviointia. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumisesta on tärkeää arvioida aina ennen sen päivittämistä tai uuden laatimista. Arvioinnin yhteydessä lapsi, huoltaja ja henkilöstö pohtivat omalta osaltaan, miten yhdessä kirjatut toiminnan tavoitteet ja sopimukset on huomioitu ja miten ne ovat toteutuneet varhaiskasvatuksen toiminnassa. Lapsen tuen arviointi sisältyy lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Tätä arviointitehtävää kuvataan tarkemmin luvussa 5.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa, kunkin luvun lopussa, ovat paikallisesti päätettävät asiat ohjaavat paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisessa sekä sen arvioinnin suunnittelussa ja toteuttamisessa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä tarkistaa varhaiskasvatussuunnitelmaansa ja parantaa sen laatua ja toimivuutta. Lisäksi paikalliset tarpeet ja kehittämistyön tulokset ohjaavat arviointia.

Pedagogisen toiminnan tasolla henkilöstö arvioi ja kehittää toimintaansa jatkuvasti. Pedagoginen suunnitelma eli ryhmävasu toimii ryhmätasolla toiminnan arvioinnin ja dokumentoinnin välineenä. Lasten arviointi varhaiskasvatuksesta toteutuu päivittäisessä toiminnassa. Huoltajat ja henkilöstö kokoavat lasten kokemuksia varhaiskasvatuksesta ja tätä tietoa hyödynnetään kehittämistyössä. Lasten varhaiskasvatussuunnitelmissa dokumentoidaan sekä lasten että huoltajien arviot toiminnasta. Lapsilta ja huoltajilta saatu palaute tulee huomioida ryhmän toiminnan kehittämisessä.

Lähijohtaja vastaa omassa yksikössään pedagogisen tiimin ja tiimivastaavien kanssa jatkuvan arvioinnin toteuttamisesta ja pedagogisen toiminnan ja laadun kehittämisestä. Eri sisältöalueiden vastuu-/yhteyshenkilöt ja työryhmäedustajat sekä lähijohtajat välittävät kokemuksia ja palautteita pedagogisen toiminnan toteutumisesta ja sen kehittämisestä varhaiskasvatus- ja esiopetussuunnitelmien ohjausryhmälle.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä seuraa ja arvioi toimintakulttuurin kehittämistä ja pedagogisen toiminnan toteuttamista yksiköiden vuosisuunnitelmien avulla. Huoltajille suunnattu kysely toteutetaan kahden-kolmen vuoden välein. Eri toimijoiden ja yhteistyötahojen kanssa toimintatapoja ja käytäntöjä arvioidaan sovituissa rakenteissa, kuten työryhmissä. Paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa/päivitettäessä kootaan palautetta ja suunnitelman kehittämistarpeita henkilöstöltä ja eri tahoilta.

Arvioinnin ja palautteiden tuloksia käsitellään ja kehittämistoimenpiteiden toteutumista seurataan mm. varhaiskasvatuksen johtoryhmässä ja varhaiskasvatus- ja esiopetussuunnitelmien ohjausryhmässä sekä yksiköittäin. Keskeisistä tuloksista ja kehittämistoimenpiteistä tiedotetaan asiakkaille ja päättäjille.